

Հայկական գիտահետազոտական հանգույց Armenian Research & Academic Repository

Սույն աշխատանքն արտոնագրված է «Ստեղծագործական համայնքներ
ոչ առևտրային իրավասություն 3.0» արտոնագրով

This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonComercial
3.0 Unported (CC BY-NC 3.0) license.

Դու կարող ես.

պատճենել և տարածել նյութը ցանկացած ձևաչափով կամ կրիչով
ձևափոխել կամ օգտագործել առկա նյութը ստեղծելու համար նորը

You are free to:

Share — copy and redistribute the material in any medium or format

Adapt — remix, transform, and build upon the material

2504

243

U-16

1889

b20a4

2010

ՍԱՂՄՈԽԱՐԱՆ

ՄՐՅՈՅ ՊԱՏԱՔԱԳԻ

649

243
4-16

ՍԱՂՄՈՍԱՐԱՆ

Ի ՊԱՏՐԱՍՏՈՒԹԻՒՆ

Ե

Ի ԳՈՀՈՒԹԻՒՆ

ՄՐԸ 13 ՊԱՏԱՐԱԳԻ

Ի ՎԻԵՆԱ

Ի ՎԱՆԱ ՊԱՇՏՊԱՆ Ա. ԱԽՏՈՒՆԵՄՆԻ

1884

EAS
-6

ՑԱՆԿ

Հ ԳԱՏՐԱԾՈՒԹՅՈՒՆ	7
Ա. ՅԵՐԵՎԱՆԻ	
Բ. ԿԱՀԱ-ՀԱ	10
Գ. ԴԵՐԱ-ԴՐԱ-ԲԻ-Ն	11
Դ. ԽԱՆԱՐԾ-ԲԻ-Ն	
Ե. ԽԱՆԱՐԾ-ԼԵ-Ն	17
Զ. ԶԵՂՋ-ՀԱ	21
Է. Ք-Ձ-Հ-Բ-Ի-Ն	28
Ը. ՅԵՐԵՎԱՆԻ	33
Թ. Փ-Ձ-Հ-Բ-Ի-Ն	36
Բ ԳՈՀԱՀԻԹԻՆ	41
Ժ. Հ-Մ-Մ-Պ+	
ԺԱ. Հ-Մ-Մ-Հ	43
ԺԲ. ԵՐԵՎԱՆԻ-ԲԻ-Ն	45
ԺԳ. Ց-Հ-Հ-Բ-Ի-Ն	46
ԺԴ. Օ-Հ-Հ-Բ-Ի-Ն+	48
ԺԵ. Շ-Ե-Հ-Հ-Լ-Բ-Ի-Ն	60
ԺԶ. ՍԵՐ	67
ԺԷ. Ա-Մ-Հ-Բ-Ի-Ն+	68
ԺԸ. Խ-Ե-Հ-Հ-Ն	73
ԺԹ. Խ-Ե-Հ-Հ-Ն	80
ԺԸ. Խ-Ե-Հ-Հ-Ն	84
Ժ. Կ-Մ-Մ-Պ-Ի-Ն	
Ժ. Հ-Մ-Մ-Պ-Ի-Ն	87
Ա. Ա. Ա. Ա. Ա. Ա.	92
Ա. Ա. Ա. Ա. Ա. Ա.	93
Բ. Գ-Հ-Հ-Բ-Ի-Ն	146

24749-61

ՍԵԼՄՈՍԵՐԸՆ

Ի ՊԱՏՐԱՍՏՈՒԹԻՒՆ

Ս. ՊԱՏՐԱՍՏՈՒԹԻՒՆ

Ա. ՍԵԼՄՈՍ

ՅՈՐԴՈՐՈՒՄ — ¹ Բարի է խոս-
տովան լինել **Տեառն**, սաղմոս
ասել անուան քում, բարձրեալ.
տասնադեւաւ սաղմոսարանաւ ի
ձայն օրհնութեան գովել: ² Մա-
տիք առ **Տէր**, եւ առէք լոյս: **Ճա-**
շակեցէք եւ տեսէք, զի քաղցր
է **Տէր**: ³ Առէք պատարագս, եւ
մուէք ի սրահ սրբութեան նորա.
երկիր պազէք **Տեառն** ի գաւիթս
սրբութեան նորա: ⁴ Մատու-
ցէք **Տեառն**, որդիք Աստու-
ծոյ, մատուցէք **Տեառն** զոր-
դիս խոյոց: Մատուցէք **Տեառն**

զիառս եւ զպատիւ. մատուցէք
Տեառն զիառս անուան նորա:
5 Լուր ժողովուրդ իմ, եւ խօսե-
ցաց ընդ քեզ, եւ Խարայէլ քեզ
վկացեցից, վէլ Աստուած Աստուած
քում ես: Ոչ թէ վասն սպատա-
րագաց քոց կշտամբեմ զքեզ,
զի ողջակեզք քո առաջի իմ են
յամենայն ժամ: Ոչ ընդունիմ
ի տանէ քումէ զուարակս եւ ոչ
ի հօալից քոց նոխազս: Իմ է ա-
մենայն գաղան անսառի, էրէ լե-
րանց եւ ամենայն անսառն: Գի-
տեմ ես զամենայն թռչունս երկ-
նից. գեղեցկութիւն վայրի ընդ
իս է: Թաէ քաղցեացց, քեզ ինչ
ոչ սաացից, զի իմ է աշխարհ
լիւր իւրով: Ոչ ուտեմ ես զմիս
զուարակաց քոց, եւ ոչ զարիւն
նոխազաց քոց ըմկեմ: Մատու Աս-
տուծոյ պատարագ օրհնութեան.
կատարեա Բարձրելոյն զուխտս
քո: Պատարագ օրհնութեան

փառաւոր արասցէ զիս: ⁶ Երբեւ
զի սիրելի են յարկք քո, Տէր զօ-
րութեանց. ցանկայ եւ փափաքէ
անձն իմ ի դաւիթս քո: Աիրտ
իմ եւ մարմին իմ ցնծասցեն առ
Աստուած կենդանի: Վրանզի
Ճնճղուկ եղիտ իւր տուն, եւ տա-
րակ զըցն ուր դիցէ զձագս իւր:
Աեղան քո, Տէր զօրութեանց,
Ժագաւոր իմ եւ Աստուած իմ:
7 Ես կամօք իմովք պատարագս
մատուցից քեզ: Վալից ի տուն
քո պատարագօք, եւ տայ քեզ
զուխտս իմ զոր խոստացան քեզ
շնթունք իմ: Ողջակեզս ուղղա-
լիցս մատուցից քեզ խցովք եւ
խնկովք, եւ քեզ մատուցից
զուարակս եւ նոխազս: ⁸ Վալից
առաջի սեղանոյ Աստուծոյ առ
Աստուած որ ուրախ առնէ զման-
կութիւն իմ:

Բ. ՍԵՂՄՈՍ

ԿՈՉՈԽՆ — ¹ Աստուած, յօդ-
նել ինձ նայեա. Տէր յընկերել
ինձ փութա: ² Առաքեա, Տէր,
զոյս քո եւ զՃմարտութիւն
քո, զի առաջնորդեսցեն ինձ եւ
համայն զիս ի լեառն սուրբ եւ ի
յարկս քո: ³ Ամենեքեան քեզ
սպասեն, եւ զու տաս նոցա կե-
րակուր ի ժամու: Տաս դու նո-
ցա, եւ կերակրին. բանաս զձեռն
քո եւ լուցանես զամենեսեան
քաղցրութեան կամօք քովք:
Դարձուցանես զերեսս քո ի նո-
ցանէ, եւ խոռվին. հանես զողի
քո ի նոցանէ, պակասեն եւ ի
հող դառնան: Առաքես զողի
քո, եւ ստանաս զնոսա, եւ նորո-
գես զերեսս երկիր:

|||

Գ. ՍԵՂՄՈՍ

ԿԱՏԱՀՈՐՈՒԹԻՒՆ — ¹ Հայեա, Տէր,
ի ծառայս քո եւ ի գործս ձեռաց
քոց, եւ առաջնորդեա որդւոց նո-
ցա, եղիցի լցո Տէառն Աստուծոյ
ի վերայ մեր: Օգործս ձեռաց մե-
րոց ուղիղ արա ի մեզ, Տէր. եւ
զգործս ձեռաց մերոց աջողեա
մեզ: ² Լսելս արա ինձ առաւո-
տուց զորդրմանթիւնս քո. ցոյց
ինձ ճանապարհ յոր գնացից:
³ Վիրաւ սուրբ հաստեա յիս Աս-
տուած, եւ հոգի ուղիղ նորոգեա
ի փորի իմում: ⁴ Հոգի քո բարի ա-
ռաջնորդեսցէ ինձ յերկիր ուղիղ:

Դ. ՍԵՂՄՈՍ

ԿՈՆԱՐՀՈՒԹԻՒՆ — ¹ Ողորմեա ինձ,
Տէր, զի նեղեալ եմ ես. խռովե-
ցաւ ի սրտմութենէ ակն իմ,
անձն իմ եւ փոր իմ: Պակասեցին

ի ցաւոց կեանք իմ եւ ամք իմ
յոգւոց ելանելոյ: Աղքատայաւ ի
տկարութենէ զօրութիւն իմ, եւ
ոսկերք իմ խռովեցան: ² Ես որ-
պէս ջուր հեղայ, եւ ցրուեցան ա-
մենայն ոսկերք իմ. եւ եղեւ սիրա-
իմ որպէս մոմ հալեալ ի մեջ որո-
վայնի իմոյ: Չորացաւ որպէս խե-
ցոյ զօրութիւն իմ. լեզու իմ ի
քիմ իմ կցեցաւ, եւ ի հող մա-
հու իջուցին զիս: ³ Օ ի լցաւ
չարչարանօք անձն իմ. եւ կեանք
իմ ի գժուս մերձեցան, եւ հա-
մարեցայ ես ընդ այնոսիկ որ իջա-
նեն ի գուբ: Եղէ ես որպէս մարդ
առանց օգնականի, որպէս վիրաւ-
որս որ ննջեն ի գերեզմանս զօրս
զուն ոչ յիշեցեր, եւ նոքա ի
ձեռանէ քումէ մերժեցան: Եղին
զիս ի գրի ներքնում, ի խաւարի
եւ ի ստուերս մահու: ⁴ Պու-
զիտես զնախատինս իմ, զամօթ
իմ եւ զպատկառանս իմ: Աղքատ

եւ ցաւած եմ ես. վրկութիւն
քո, Աստուած, ընկալցի զիս:
⁵ Ես արհամարհեալ եղէ, եւ ոչ
զիսացի. որպէս զանասուն հա-
մարեցայ առաջի քո: ⁶ Եիս հաս-
տանեցաւ բարկութիւն քո. ար-
հաւիրք քո խռովեցուցին զիս:
Ե ընեցան զինեւ որպէս ջուր. զօր
ամենայն սպաշտեցին զիս ի միա-
սին: ⁷ Ապառեցան որպէս ծուխ
առուրք իմ, եւ ոսկերք իմ
որպէս խոխ չորացան: Վեռլրք
իմ որպէս հովանի անցին, եւ ես
որպէս խոտ ցամաքեցայ: Հարաւ
որպէս խոտ եւ ցամաքեաց սիրա
իմ. մոռացայ ուտել զհաց իմ ի
ձայնէ հեծութեան իմոյ: Կցեցաւ
ոսկը իմ ի մարմին իմ. նմանե-
ցայ ես հաւալան յանապատի:
Եղէ ես որպէս բու յաւերակի.
ոտքնեցայ, եւ եղէ ես որպէս ճըն-
ճուկ միայն ի ասնիս: Օմոխիք
որպէս հաց կերայ, եւ զըմզեկի

իմ արտասուօք խառնեցի: Յերեսաց բարկութեան պատմութեան քո, զի դու բարձրացուցեր եւ խոնարհեցուցեր զիս: ⁹ Ոչ դոյ բժշկութիւն մարմնոյ իմոյ յերեսաց բարկութեան քո: Ոչ է խաղաղութիւն ոսկեբաց իմոյ յերեսաց մեղաց իմոյ: Մնօրէնութիւնք իմ բարձրացան քան զգլուխ իմ. որպէս բեռն ծանր ծանրացան ի վերայ իմ: «Եւխեցան եւ փաեցան վէրք իմ յերեսաց անզգամութեան իմոյ: Տառապեցայ եւ խոնարհեղէ յոյժ. զօր հանապաղ տրտում գնայի, զի անձն իմ լի եղեւ չարչարանօք. եւ ոչ դոյ բժշկութիւն մարմնոյ իմոյ: Չարչարեցայ եւ խոնարհ եղէ մինչեւ յոյժ. մոնչի առ հեծութեան պատի իմոյ: Տէր առաջի քո են ամենայն ցանկութիւնք իմ. եւ հեծութիւնք իմ. ի քէն ոչ ծածկեցան: Ոիրտ իմ խոռվեցաւ

յիս, եւ եթող զիս զօրութիւն իմ. լցոս աշաց իմոց եւ այս ոչ եղեւ ընդ իս: ¹¹ Զօր ամենայն նախատինք իմ առաջի իմ են, եւ ամօթ երեսաց իմոց ծածկեաց զիս: ¹² Ես որդին եմ եւ ոչ մարդ. նախատինք մարդկան եւ արհամարհանք ժողովրդոց: ¹³ Մոռացեալ եղէ ես, որպէս մեռեալ, ի սրաէ. եւ եղէ ես որպէս զանօթ կորուսեալ: ¹⁴ Հեռի արարեր յինէն զբարեկամ իմ եւ զծանօթս իմ վասն թշուառութեան իմոյ: ¹⁵ Ոիրտ իմ խոռվեցաւ յիս. եւ երկիւղ մահու անկաւ ի վերայ իմ: Ահ եւ գողումն եկն ի վերայ իմ, եւ ծածկեաց զիս խաւար: ¹⁶ Քան զամենայն թշնամիս իմ եղէ ես նախատ զբացեաց իմոց յոյժ. ահ եւ երկիւղ ծանօթից իմոց: Ամենեքեան որ տեսանէին զիս, արտաքս փախչէին յինէն: ¹⁷ Մոլորեցայ ես որպէս

զոշխար կորուսեալ. ինսղեւա
զծառայս քո: ¹⁸ Մի թէ մեռելոց
առնիցես զաքանչելիս քո, կամ
բժիշկը յարուցանիցին եւ խոս-
առվան առնիցին առ քեզ: Մի
թէ պատմեսցէ ոք երբեք ի գե-
րեղմանի զողորմութիւնս քո, կամ
զջմարտութիւնս քո ի կորատեան:
Մի թէ ճանաչեցին ի խաւարի
սքանչելիք քո, կամ արդարու-
թիւն քո յերկիր մոռացեալ:
Ընդէլ Տէր մերժես զանձն իմ,
կամ դարձուցանես զերեսս քո
յինէն: Տնանկ եւ վաստակաւոր
եմ ես իմանկութենէ. ի բարձրու-
թենէ խոնարհեցաց եւ ապշեցայ:
¹⁹ Մինչեւ յերբ դարձուցանես
զերեսս քո ի սպառ. բորբոքեացի
որպէս հուրբարկութիւն: քո: Խակ
ալոդ յիշեա տես, ով է իմ հան-
գիտա. միթէ ի զո՞ր ինչ ստեղծեր
զամենայն որդիս մարդկան: Ով
է մարդ որ կեցցէ եւ ոչ տեսցէ

զմահ, կամ փրկեսցէ զանձն ի ձե-
ւաց գժոխոց: Ուր են ողորմու-
թիւնք քս Տէր առաջինքն: ²⁰ թէ
կամեցեալ էիր պատարազա՝ մա-
տուցանէաք. բայց դու ընդ ողջա-
կէզս իսկ ոչ հաճեցար: Պատա-
րագ Աստուծոյ հոգի խոնարհ.
զսիրտ սուրբ եւ զհոգի խոնարհ
Աստուծ ոչ արհամարհէ: ²¹ Ի
բայց զնա յինէն Տէր, զի այր մե-
ղաւոր եմ ես: ²² Աստուծ, քաւ-
եա զիս զմեղաւորս: ²³ Զեմ բաւ-
ական եթէ ընդ յարկաւ իմով
մանահես. այլ ասա բանիւ մի-
այն, եւ բժշկեսցի անձն իմ:

244749-61

Ե. ԱՍԴԱՅ

ԽՈՍՏՈՎԱՆՈՒԹԻՒՆ — ¹ Տէր, փոր-
ձեցեր զիս եւ ծանեար զիս. դու
ծանեար զնատել իմ եւ զյառ-
նել իմ: Ի միտ առեր զիսորհուրդս
իմ ի հեռասպանէ, զշաւիզս իմ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅՈՒՆ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅՈՒՆ

եւ զվեճակս իմ դու քննեցեր:
 Եւ զամենայն ձանապարհս իմ
 յառաջագոյն տեսեր, զե՞ռ ոչ գոյ
 նենգութիւն ի լեզուի իմում:
 Եհա դու Տէր ծանեար զյետին
 իմ եւ զառաջին իմ. դու ստեղ-
 ծեր եւ եղիր զձեռն քո ի վերայ
 իմ: Աքանչել եղեւ զիսութիւն
 քո յինէն. զօրացաւ, եւ ոչ հան-
 դարաեմ նմա: Յո՞ երթայց ես
 յոգւց քումէ. եւ կամ յերեսաց
 քոյ ես յո՞ փախեայց: Թէ ելա-
 նեմ յերկինս, դու անդ ես. եւ
 թէ իջանեմ ի զժոխս, եւ անդր
 մօս ես: Թէ առից զթեւս իմ
 ընդ առաւօսս, եւ բնակեցայց
 յեղերս ծովու, Ասկայն եւ անդ
 ձեռն քո առաջնորդեսցէ ինձ, եւ
 աջ քո ընկալցի զիս: Ասայի թէ
 խաւար ուրեմն արդեւք ծածկես-
 ցէ զիս. կամ զիշեր փոխանակ
 լուսոյ փրկութեան իմոյ: Խաւ-
 արն քեզ ոչ խաւարանայ, եւ

զիշերն որպէս ախւ լուսաւոր ե-
 ղեցի. եւ խաւար նորա որպէս լցոս
 նմա: Դու ստացար զերիկամունս
 իմ, եւ ընկալար զիս յորովայնէ
 մօր իմոյ: Խոսառվան եղէց քեզ
 Տէր, զի աշեղ եւ պքանչելի ես.
 պքանչելի են գործք քո, եւ անձն
 իմ զիտաց յցժ: Ոչ թաքեաւ
 ուկի իմ ի քէն զոր արար ի ծա-
 ծուկ, եւ կար զօրութեան իմոյ
 ընդ ստորինս երկրի: Զանգործս
 իմ տեսին աչք քո, եւ ի զիրս
 քո ամենեքեան զրեցան: ² Աս-
 տուած, զիեանս իմ պատմեցից.
 եւ եղից զարտասուս իմ առաջի
 քո: ³ Աստուած, դու ծանեար
 զանզգամութիւն իմ, եւ յան-
 ցանք իմ ի քէն ոչ ծածկեցան:
⁴ Զանօրէնութիւնս իմ պատմե-
 ցից, եւ հոգացայց վասն մեղաց
 իմոյ: ⁵ Զմեղս իմ ցուցից քեզ,
 եւ զանօրէնութիւնս իմ ոչ ծած-
 կեցից ի քէն: Ասայի թէ պատ-

մեցից ինձէն զմեզս իմ, եւ գու
թողես զամենայն ամպարշտու-
թիւնս մեզաց իմոց: ⁶ Օ անօրէ-
նութիւնս իմ ես ինձէն զիտեմ,
եւ մեղք իմ առաջի իմ են յա-
մենայն ժամ: Որպէս արդար ե-
ղեցիս ի բանս քո, եւ յաղթող
ի դատել քեզ: Անօրէնութեամբ
յշացայ, եւ ի մեզս ծնաւ զիս
մայր իմ: Դու Տէր զջմարտու-
թիւն սիրեցեր, զանցացս՝ եւ
զծածկեար իմաստութեամբ քով
յայնեցեր ինձ: ⁷ Օ չանցուածս
իւր ով կարէ առնուլ ի միտ. ի
գաղանեաց իմոց սուրբ արա զիս,
եւ յօտարէ պահէեա զծառաց քո:
⁸ Ուէ զանօրէնութիւնս քննես
Տէր Տէր, իսկ ո՞ կարէ կալ առա-
ջի քո, զի ի քէն է քառութիւն:
⁹ Մի մտաներ ոսոխ ընդ ծառայի
քում, զի ոչ արդարանայ առա-
ջի քո ամենայն մեղի:

Զ. ԱՅԼՄՈՒ

ՀԵՇՈԽՆ — ¹ Հայր, մեզայ յեր-
կինս եւ առաջի քո. եւ ոչ եւս
եմ արժանի կոչել որդի քո:
² Օ այդ Տեառն հատուցանէք
այդպէս ժողովուրդ յիմար եւ ոչ
իմաստուն: Ո՞չ նա է հայրն որ
ստացաւ զքեզ, արար զքեզ եւ
հաստատեաց զքեզ: Հարց զհարս
քո, եւ պատմեցեն քեզ. եւ
ցծերս քո, եւ ասացեն քեզ:
³ Օ այս ամենայն արարեր, եւ ես
լոեցի քեզ. կարծեցեր անօրէնդ
ի մոխ քում թէ եւ ես քեզ
նմանիցեմ: Արդ յանդիմանեցից
եւ կացուցից զայս ամենայն առա-
ջի քո: ⁴ Աղորմեա ինձ Աստուած,
ըստ մեծի ողովութեան քում.
ըստ բազում զթութեան քում
քաւեա զանօրէնութիւնս իմ:
Առաւել լուա զիս յանօրէնու-
թենէ իմով, եւ ի մեզաց իմոց

սուրբ արա զիս: Վեզ միայն մեղաց Տէր, եւ չար առաջի քո աշխարի: Յօդեա յիս մշտկաւ, եւ սուրբ եղէց լուա, եւ քան զձիւն սպիտակ եղէց: Դարձո գերեսս քո ի մեզաց իմոց, եւ զամենայն անօրէնութիւնս իմ: Քաւեա յինէն: Մի ընկենուր զիս Տէր յերեսաց քոց, եւ զշողի քո սուրբ մի հաներ յինէն: ⁵ Ես ասացի. Տէր, ողորմեա ինձ. բժշկեա զանձն իմ, ես մեզաց քեզ: ⁶ Ա ասն անուան քո Տէր, քաւեա զմեզս իմ, զի բաղրում եղեն: ⁷ Մի յիշեր զմեզս մեր զառաջիւնս. վաղվաղ եկեսցէ առ մեզ ողորմութիւն քո, զի աղքատացաք յոյժ: Օգնեա մեզ Աստուած փրկիչ մեր վասն մեծի փառաց անուան քո: Տէր փրկեա զմեզ, եւ քաւեա զմեզս մեր վասն անուան քո: ⁸ Մի դարձուցաներ զերես քո յինէն. նմանիցիմ այնոցիկ որ ի-

ջանեն ի զուր: ⁹ Ես ի տանջանս պատրաստ եմ, եւ ցաւք իմ առաջի իմ են յամենայն ժամ: ¹⁰ Լուր Տէր աղօթից իմոց, ունին դիր խնդրուածաց իմոց. արտասուաց իմոց մի լրեր: Պամոդուխտ եմ ես առաջի քո, նշգեհ եւ անշաւոր որպէս եւ ամենայն հաղք իմ: ¹¹ Տէր մի սրտմութեամբ քով յանդիմաներ զիս, եւ մի բարկութեամբ քով խրատեր զիս: Ողորմեա ինձ Տէր, զի հիւանդ եմ ես. բժշկեա զանձն իմ, զի խոռովեցան ոսկելք իմ: Անձն իմ յոյժ խոռովեցաւ, եւ դու Տէր մինչեւ յերբ: Դարձ Տէր եւ փրկեա զանձն իմ. կեցո զիս Տէր ըստ ողորմութեան քում: Օի ոչ ոք է որ ի մահու յիշէ զքեզ, կամ ի գժոխս խոստվան առնիցի առ քեզ: Ա աստակեցի ես ի հեծութեան իմում. լրացի զամենայն դիշեր զմահիճս ^{1**}

իմ, եւ արտասուօք իսկովք զան-
կողինս իմ թացի: Խռովեցաւ ի
պատմութենէ աին իմ. մաշեցայ
ես ի վերայ ամենայն թշնամեաց
իմոց: ¹² Արդար ես յամենայնի
զոր ածեր ի վերայ մեր. եւ ամե-
նայն գործք քո ճշմարիտ են: Օի
մեղաք եւ անօրինեցաք յասպ-
ատամբ լինելն ի քէն. եւ առաւել
մեղաք յամենայնի, եւ պատուի-
րանաց քոց ոչ անսացաք: Ոչ
պահեցաք եւ ոչ արարաք որպէս
պատուիրեցեր մեզ, զի բարի լի-
նիցի մեզ: Եւ արդ ոչ զոյ մեզ
բանալ զեւրանս մեր, զի ամօթ-
եւ նախատինք եղաք ծառայից
քոց պաշտօնէից: Այլ մի մասներ
զմեզ ի սպառ վասն անուան քո,
եւ մի ի բացէ առներ զողորմու-
թինս քո ի մէնջ: Անձամբք բե-
կելովք եւ հոգեովք առաւաւզանաց
ընդունելի լիցուք իրբեւ զողջա-
կեզս խոյոց եւ զուարակաց եւ

իրբեւ զեխւրաւորս գառանց պա-
րարտաց: Եյնպէս ընդունելի ե-
ղիցի պատարագս մեր այսօր ա-
ռաջն քո, լինել կատարեալ զինի
քո. զի չկը ամօթ յուսացելցոյ ի
քեզ: Եւ արդ գամք զչետ քո
ամենայն սրտիւք մերովք, եւ երկն-
չիմք ի քէն, եւ խնդրեմք զերեսս
քո: Ոի յամօթ առներ զմեզ.
այլ արա ընդ մեզ ըստ հեզու-
թեան քում եւ ըստ բազում ո-
զորմութեան քում, եւ փրկեա
զմեզ վասն սրտնչելեաց քոց, եւ
տուր փառս անուան քում Տէր:
Եւ յամօթ լիցին ամենեքեան ոյք
յուցանեն չարիս ծառայից քոց,
եւ ամաշեցեն յամենայն բռնու-
թեան իւրեանց եւ զօրութիւն
նոցա խորտակեացի: Եւ ծանիցին
զի դու ես Տէր Աստուած միայն
եւ փառաւորեալ ի վերայ ամե-
նայն տիեզերաց: ¹³ Տէր ամենա-
կալ Աստուած Արլուհամու, Աս-

Համայ, Յակոբայ եւ զաւակի նոցա արդարոց: Որ արարեր զերկինս եւ զերկիր եւ զամենայն զարդ նոցա: Կապեցեր զծով բանիւ հրամանաւ քով. փակեցեր զիտրս, կնքեցեր ահաւոր եւ փառաւուրեալ անուամբ քով: Որ ամենայն ինչ սարսեալ եւ դողայ յերեսաց ահի զօրութեան քո: Ենքաւ է մեծվայելութիւն փառաց սրբութեան քո. սաստիկ է բարկութիւն սպառնալեաց քոց ի վերայ մեզաւորաց, անշափ եւ անքնին են ողորմնութիւնք աւետեաց քոց: Դու, Տէրբարձրեալ երկայնամիտ բազումոզբար, եւ զղջանաս ի վերայ չարեաց մարդկան: Դու Աստուած ոչ եղիր սպաշխարութիւն վասն արդարոցն Աբրահամու, Աահակայ, Յակոբայ որք ոչն մեզան քեզ: Այլ եղիր սպաշխարութիւն վասն իմ մեզաւորիս զի մեզայ

աւելի քան զաւաղ առ եզր ծովու, եւ բազմացան անօրէնութիւնք իմ: Չեմ արժանի հայել եւ տեսանել զբարձրութիւնս երկինց ի բազմութենէ անօրէնութեան իմց: Կորացեալ եմ ես ի բռնութենէ կապանաց երկաթեաց, եւ ոչ գոյ ինձ հանգիստ: Քարկացուցի պատմութեամբ եւ չարաջել քո արարի. կանգնեցի պատկեր, եւ բազմացուցի զցասումն: Եւ արդ Տէր խոնարհեցուցանեմ զծունր սրտի իմց, եւ ինզրեմ ի քաղցրութենէ քումի: Մեղայ Տէր մեզայ, եւ զանօրէնութիւնս իմ ես ինձէն զիտեմ: Աղաչեմ եւ ինզրեմ ի քէն, թողինձ Տէր, թող ինձ, եւ մի կորուսաներ զիս ըստ անօրէնութեան իմց: Մի յաւիտեան բարկանար ինձ, եւ մի յիշեր զբարիս իմ, եւ մի պարտաւորեր զիս ընդ այնոսիկ որիջանեն իներքոյ երկրի չարեօք:

Օք դու Աստուած, Աստուած ապաշխարողաց ես, եւ յիս ցոյց զբարերարութիւնդ քո որ անարժանս եմ: Կեցուացես զիս ըստ բազում ողորմութեան քում, եւ ես օրհնեցից զքեզ զամենայն առուրս կենաց իմոց: Օքեզ Տէր օրհնեն ամենայն զուարթունք երկնից, եւ քո են փառք յաւետեանս. ամէն:

Է. ԱՅԼԻՈ

ՔՐԱՌԱՎԵՐՈՒԹԻՒՆ — ¹ Օքարթիր,
ընդէր ննջես Տէր. արի եւ մի մեր-
ժեր զմեզ ի սպառ: Օմէ գար-
ձուցանես զերեսս քո ի մէնջ. մո-
ռանաս զաղքատութիւն եւ զնե-
զութիւնս մեր: Խոնավհ եղեն
մինչեւ ի հող անձինք մեր, եւ
յերկիր կցեցան մէջք մեր: Արի
Տէր օգնեա մեզ, եւ փրկեա զմեզ
վասն անուան քո: ² Արի Տէր

Աստուած իմ, բարձր եղեցի ձեռն
քո, եւ մի մոռանար զանանկս: Ի
քեզ թողեալ է աղքատն եւ
որբոյն դու ես օգնական: ³ Ողոր-
մեա ինձ Տէր, եւ տես զիտնար-
հութիւն իմ ի թշնամեաց իմոց,
ո բարձր արասցես զիս ի գրանց
մահուանէ: Որպէս պատմեցից
զամենայն օրհնութիւնս քո, եւ
ցնծացայց ի փրկութեան քում:
Ոչ ի սպառ մոռանայ Տէր զաղ-
քատն. համբերութիւն անանկաց
մի կորիցէ ի սպառ: ⁴ Արի Տէր
բարկութեամբ քով, եւ բարձր
լեր ի սպառել թշնամեաց իմոց:
⁵ Օմէ պարծի ի չարութեան հզօր
զանօրէնութիւն: Աստուած կոր-
ծանեսցէ զնս ի սպառ. խեցէ
եւ հանցէ զնս յարկաց իւրոց, եւ
զարմատս նորա յերկրէն կենդա-
նեաց: Տեսցեն արգաբք, եւ եր-
կիցեն. զնովաւ ծիծաղեսցին եւ
ասասցեն. Այս այր է որ ոչ արար

Վասուած իւր օվնական, այլ
յուսացաւ սա ի բազում զօրու-
թիւն իւր, եւ զօրացաւ ի նան-
րութեան իւրում: Այլ ես որպէս
ձիթենի պատղալից ի տան Վասու-
ծոյ. յուսացայց յողորմութիւն
Վասուծոյ յաւիտեան, եւ յաւի-
տեանս յաւիտենից: Խոստովան
եղց քեզ յաւիտեան, զի արա-
րեր, եւ համբերից անուանքում,
զի քաղցր ես առաջի պրոց քոյ:
Կմ փոքր մի եւս սասանեալ էին
ոտք սակաւիկ մի եւ գայթակ-
ղեալ էին գնացք: ⁷ Թէ ոչ
Տեառն օգնեալ էր ինձ, փոքր մի
եւս եւ բնակեալ էր անձն իմ ի
դժոխա: Եթէ ասէի թէ ահասա-
սանեցան ոտք իմ, ողորմութիւն
քո Տէր օգնէր ինձ: Ծս բազում
ցաւոց պատի իմց միթարութիւն
քո ուրախ առնէլ զանձն իմ:
⁸ Ոիրեցից զքեզ Տէր զօրութիւն
իմ, Տէր հաստատիչ իմ, ա-

պաւէն իմ եւ փրկիչ իմ: Ի նե-
ղութեան իմում ես առ Տէր
կարգայի, եւ առ Վասուած իմ
աղաղակեցի: Լուաւ ինձ ի տա-
ճարէ պրոց իւրմէ ձայնի աղօթեց
իմոց. եւ աղաղակ իմ առաջի նո-
րա մոցէ յականջս նորա: ⁹ Եւք
իմ յամենայն ժամ առ Տէր, եւ
նա հանէ յորոգայթէ զօսս իմ:
¹⁰ Երդ ընդէ՞ր արտում ես անձն
իմ, կամ ընդէ՞ր խոռովեն զիս. յու-
սա առ Վասուած, խոստովանեա
նմա. փրկիչ երեսաց իմոց Վա-
սուած է: Վասցի Վասուծոյ.
ընդունելի իմ ես. ընդէ՞ր մերժե-
ցեր զիս. ընդէ՞ր արտում զնամ
ես ի նեղել թշնամոց իմց: Ի
փշել ոսկերաց իմոց նախասեցին
զիս թշնամիք իմ, յասել ցիս զօր-
հանապալ թէ ուր է Վասուած
քո: Երդ ընդէ՞ր արտում ես անձն
իմ, կամ ընդէ՞ր խոռովես զիս.
յուսա առ Վասուած, խոստ-

վանեա նմա. փրկիչ երեսաց ի-
մոց Աստուած է: ¹¹ Գու Աս-
տուած հզօրիչ իմ ես, ընդէ՞ր մն-
ռացար զիս. ընդէ՞ր արտում
գնամ ես ի նեղել թշնամոյ ի-
մոց: Մաից առաջի սեղանոյ Աս-
տուածոյ առ Աստուած, որ ուրախ
առնէ զմանկութիւն իմ: Արդ
ընդէ՞ր արտում ես անձն իմ,
կամ ընդէ՞ր խռովես զիս. յուսա
առ Աստուած, խոստովանեա
նմա. փրկիչ երեսաց իմոց Աս-
տուած է: ¹² Ողորմութիւն եւ
ճշմարտութիւն պատահեսցին.
արդարութիւն եւ խաղաղութիւն
համբուրեսցին: Ճշմարտութիւն
յերկրէ բուսաւ, արդարութիւն
յերկնից երեւեցաւ: Տէր ասցէ
զքաղքրութիւն իւր, եւ երկիր
մեր ասցէ զպտուզ իւր:

Է. ԱՎՂԱՋ

ՅՈՅՈ — ¹ Մինչեւ յե՞րբ Տէր
մոռանաս զիս ի սպառ. մինչեւ
յե՞րբ դարձուցանես զերես քո
յինէն: Մինչեւ յե՞րբ գնեմ
զիսորհուրդս յանձն իմ, եւ ցաւք
սրախ իմոց զաւուրս: Մինչեւ յե՞րբ
բարձրանայ թշնամին ի վերայ
իմ. նայեա եւ լուր ինձ Տէր Աս-
տուած իմ: Ես առւր Տէր ա-
շաց իմոց, զի մի երբեք ննջեցից
ի մահ: Մի ասասցէ թշնամին
թէ յաղթեցի նմա, կամ նեղեք
իմ ցնծասցեն թէ ես սասանե-
ցայց: Ես յողորմութիւնս քո
Տէր յուսացայ. ցնծացաւ սիրտ
իմ ի փրկութեան քում. օր-
հնեցից զՏէր զըարերարդ իմ:
² Ա ասակեցի ես առ աղաղակել.
կերկերեցաւ կոկորդ իմ. նուա-
զեցին աչք իմ առ յուսալ ինձ
առ Տէր Աստուած իմ: ³ Կարօ-

տացաւ անձն իմ ի փրկութիւնս
քո, զի ես ի բանս քո յուսացայ:
Ապասեցին աչք իմ բանի քում.
ասացի, երբ միմիթարեացես զիս:
4 Որպէս աչք ծառայի ի ձեռս
տեառն իւրոյ եւ որպէս աչք ա-
զախնոյ ի ձեռս տիկնոջ իւրոյ.
Այնպէս են աչք մեր առ քեզ
Տէր Կատուած մեր, մինչեւ ողոր-
մեացիս ի վերայ մեր: Ողորմեա
մեզ Տէր, ողորմեա մեզ, զի բա-
զում լցաք արհամարհանօք:
5 Վմենեքեան որ տեսանեին զիս,
արհամարհէին զինեւ. խօսէին
շըթամբք եւ շարժէին զգութիս
իւրեանց. Յուսացաւ ի Տէր, եւ
փրկեացէ զնա. կեցուսցէ զնա, զի
կամի զնա: Գու ես որ հանար
զիս յարգանդի, յոյսիմ ի ստեանց
մօր իմց: Ի քեզ անկայ ես յար-
գանդէ. յորովայնէ մօր իմց դու
ես Կատուած իմ: 6 Տես զիսնար-
հութիւն իմ եւ զվասաակ իմ,

եւ թող ինձ զամենայն մեղս իմ:
Տես զթշնամին իմ զի բազում
եղեն, ատելութիւն զոր ի նանիր
ատեցին զիս: Պահեազանձն իմ,
եւ փրկեա զիս. եւ մի յամօթ եղէց,
զի յուսացայ ի քեզ: Ես ննջեցի
եւ ի քուն եղէ, զարթեայ՝ եւ
Տէր ընդունելի իմ է: Ոչ եր-
կեաց ես ի բիւրուց զօրաց նոցա,
որ շուրջանակի պատեալ սպաշա-
րեալ պահէին զիս: Արի Տէր, եւ
փրկեա զիս Կատուած իմ, զի դու
հարեր զամենեսեան՝ ոյք էին ընդ
իս թշնամութեամբ ի տարապար-
առուց. զատամունս մեղաւորաց
փշեսցես: 8 Ծաէ պատրաստեսցի
ի վերայ իմ պատերազմ, ոչ եր-
կիցէ սիրտ իմ. թէ յարկիցէ ի վե-
րայ իմ ճակատամարտ, սակայն
եւ յայսմիկ ի քեզ Տէր յուսացայ:

Թ. ԱՎՂԻՄ

ԹՌՓԱՔ — ¹ Ասէիք, ասպիր ոք ինձ
թեւս որպէս զաղաւնւոյ, զի թըռ-
չի վերանայի, հեռացեալ դա-
գարէի յանապատի: ² Վնձն իմ
որպէս զերկիր ծարաւի է առ
քեզ. վաղվաղակի լուր ինձ Տէր,
զի նուազեաց յինչն հոդի իմ:
³ Որպէս փափաքէ եղջերու յաղ-
բերս ջուրց, այնպէս փափաքէ
անձն իմ առ քեզ Աստուած:
Օարաւի է անձն իմ առ քեզ
Աստուած հզօր եւ կենդանի.
Երբ եկից երեւեցաց երեսացդ
Աստուծոյ: Խզեն ինձ արտասուք
իմ կերակուր ի առւէ եւ ի գի-
շերի, այն զի ասեին ցիս զոր հա-
նապաղ թէ ուր է Աստուած
քո: Զայս որպէս յիշէի, տառա-
պէր յիս անձն իմ. քաջալերէի
զի մաից ընդ յարկաւ սքանչելեաց
տան Աստուծոյ: Ի ձայն յնձու-

թեան խոսառվանութեան եւ ի
ձայն բարեկենդանութեան: ⁴ Աս-
տուած Աստուած իմ, ես առ
քեզ առաւօտ առնեմ. ծարաւ-
եաց առ քեզ հոդի իմ, քանի-
պատիկ եւս եւ մարմին իմ: Որ-
պէս երկիր անապատ եւ անջուր
ուր ոչ դց ի նմա ձանապարհ.
Այսպէս ի սուրբա երեւեցաց
քեզ, ի աեսանել ինձ զզօրու-
թիւնս եւ զփառս քո: Ա ան զի
լաւ է ինձ ողորմութիւն քո քան
դիւանս իմ, եւ շրմունք իմ զո-
վեսցեն զքեզ: Այսպէս օրհնե-
ցից զքեզ ի կեանս իմ, եւ յա-
նուն քո համբարձից զձեւս իմ:
Որպէս ի ճարպոյ պարարտութե-
նէ լցցի անձն իմ, եւ շրմակը
յնձութեամբ օրհնեսցէ զքեզ
բերան իմ: Օ ի թէ յիշէի զքեզ
յանկողնի իմնում, ընդ առաւօտ
կանիսեալ խօսէի ընդ քեզ: Օ ի
եղեր իմ օղնական, ի հովանի

թեւոց քոց յնծացայց: Եշին զինի
քո անձն իմ, եւ զիս ընկալաւ
աջ քո: ⁵ Ես արդապութեամբ
երեւեցայց երեսաց քոց. յագե-
ցայց յերեւել փառաց քոց: ⁶ Եր-
եւեցով զերեսա քո ի ծառայս քո.
ապրեցով զիս Տէր ըստ ողորմու-
թեան քում. Տէր, մի յամօթ
եղեց, զի կարդացի առ քեզ:
⁷ Աչք ամենեցուն ի քեզ յու-
սան, եւ զուտ տաս նոցա կերակուր
ի ժամու: Բանաս զձեռն քո,
լցուցանես զամենեսեան քաղ-
ցրութեամբ կամօք քովք: ⁸ Օի
կայ իմ բնաւ յերկինս կամ ի
քէն զի՞նչ եւս ինպրեցից յեր-
կրի: ⁹ Առաջեաց սիրտ իմ եւ
մարմին իմ. Աստուած պատի ի-
մոյ, բաժին իմ Աստուած յաւի-
տեան: ⁹ Աստուած ողորմեա մեզ,
եւ օրհնեա զմեզ. երեւեցով զե-
րեսա քոի մեզ, եւ ողորմեա մեզ:
¹⁰ Ես աղքատ եւ տնանկ իմ Աս-

տուած օղնեա ինձ. օղնական եւ
փրկիչ իմ ես. դու Աստուած
իմ, մի յամենար: ¹¹ Օցանկու-
թիւն տնանկաց լուար Տէր. ի
պատրաստութիւն պատից նոցա
հայեցաւ ունին քո: ¹² Լուր Տէր
ձայնի իմում, զի կարդացի առ
քեզ. ողորմեա եւ լուր ինձ, զի
զքեզ ասաց սիրտ իմ, եւ խրն-
չպեցին երեսք իմ, զերեսա քո
Տէր ինպրեցին: ¹³ Որ նատիսդ ի
քրորէս, յայսնեա: Զարթովզօ-
րութիւնս քո, եւ եկ կեցուցա-
նել զմեզ: Աստուած զօրու-
թեանց, դարձո զմեզ. երեւեցո
զերեսա քո ի մեզ, եւ կեցցուք:
Աստուած զօրութեանց, դարձ
հայեաց յերկնից եւ տես. այց ա-
րա այգւոյս այսմիկ, դարման տար
սմա՝ զոր տնկեաց աջ քո: Աս-
տուած զօրութեանց, դարձո
զմեզ. երեւեցով զերեսա քո ի մեզ,
եւ կեցցուք: Տէր Աստուած զօ-

բութեանց մինչեւ յի՞րք բարկա-
նաս յաղօթս ծառայից քոյ:
ջամփեցեր մեղ հաց արտա-
սուաց, եւ արբուցեր մեղ ար-
տասուա չափով: Վճարեր զմեղ
նախատինա դրացեաց մերոց, այսն
կատականաց թշնամեաց մերոց:
Վասուած զօրութեանց, զարձո
զմեղ. երեւեցո զերեսս քո ի
մեղ, եւ կեցուք: ¹⁴ Յոց մեղ
Տէր զորբանութիւնս քո, եւ
զիրկութիւնս քո առւր մեղ:
¹⁵ Օ հաց մեր հանապազորդ առւր
մեղ այսօր զօրբաստօրին: ¹⁶ Ո՛ Տէր
փրկեա, ո՛ Տէր առաջնորդեա.
օրհնեալ որ զարցդ ես յանուն
Տեառն: ¹⁷ Տէր խոնարհեցո զեր-
կինս, եւ էջ: ¹⁸ Երեւեցո ինձ
զերեսս քո. եւ լուլի արա ինձ
զբարբառ քո. զի բարբառ քո
քաղցր է, եւ տեսիլ քո զեղեցիկ:

ԱՅԼՄԱՍԵՐԱՆ

ի գ թ ռ չ ռ հ թ ի հ ն

Ա. Պ Ե Տ Ա Բ Ե Գ Ի

Փ. ԱՅԼՄՈՒ

ՀԱՀԱՑՔ — ¹ Զայն եղբօրորդւց
իմց առ զբանն. ահաւասիկ առ
եկն վաղերով ի վերայ լմանց,
խայտալով ի վերայ ըլքոց. ա-
հաւասիկ աս եկաց յետուստ որ-
մոցն մերոյ, կարկառեալ ընդ պա-
տուհանս, հայեցեալ ընդ վան-
դակապատն: ² Տարաւ զիս ար-
քայ ի սենեակ խւր: ³ Ահաւադիկ
կասբարենշան, եղբօրորդեակ իմ:
Խբրեւ ինձորի ի փայտս անտառի,
այնպիս եղբօրորդիդ իմ ի մէջ
ուստելաց: ⁴ Կարդոս ետ զհոս
խւր. Ծրար ստաշնին է եղբօրոր-

զին իմ ինձ. ընկցյալ նոճյ: Եւդ
անոյշ հեղեալ է անուն քո.
զիտ հոտոյ իւղոց քոց ընթաս-
ցուք: ⁵ Եղբօրորդին իմ ապիտակ
է եւ կարմիր. ընարեալ ի բիւ-
րուց: ⁶ Ամոռ քո Աստուած
յաւիտեանս յաւիտենից. զաւա-
զան ուղրութեան՝ զաւազան ար-
քայութեան քո: Աիրեցեր զար-
գարութիւն, եւ ատեցեր զանի-
րաւութիւն: Վ ասն այսորիկ օծ
զքեղ Աստուած Աստուած քո
իւղով ուրախութեամբ առաւել
քան զընկերս քո: Օ մաւոս եւ
ստաշին եւ կասիա ի զգեստէ քու-
մէ ի տաճարաց փղոսկրէից, ուստի
ուրախ արարին զքեղ զստերք
թագաւորաց ի պատիւ քո: Աացցէ
զշաոյ ընդ աջմէ քումէ ի հան-
դերձս ոսկեհուուն զարդարեալ եւ
պաճուծեալ:

ՓԱ. ԱԱՂՄՈՑ

ՀԱՅՈՒՄ — ¹ Բախեաց սիրտ իմ
բանս բարիս, եւ ասեմ զգործս իմ
թագաւորի: ² Ասացէք Աստու-
ծոյ. որպէս զե՞ ահեղ են գործք
քո: Եկայք եւ տեսէք զգործս
Աստուծոյ. որպէս զե՞ ահեղ են
Խորհրդովք քան զամենայն որ-
դոց մարդկան: ³ Տէր Տէր մեր,
զե՞ սքանչելի է անուն քո ի վերայ
ամենայն երկի: Ճամբարձաւ-
մեծվայելըութիւն քո ի վերոյ
քան զերկինս: Ովէ է մարդ, զե՞
յիշես դու զնա, կամ որդի մար-
դոյ թէ այց ինչ արասիս դու
նմա: Փոքր ինչ խոնարհ արարեր
զնա քան զհրեցտակս քո. փառօք
եւ պատուով պասկեցեր զնա, եւ
կացուցեր զնա ի վերայ ձեռա-
կերտաց քոց: Զամենայն ինչ
հնազանդ արարեր ի ներքոյ ոտից
նորա, զիսաշն եւ զարծառ եւ զա-

մենայն ինչ։ Եւս եւ զերէ վայրի,
զթուչունս երկնից, զջունս ծու-
վուց, որ շրջեն ընդ շաւիղս ծո-
վուց։ Տէր Տէր մեր, զի՞ պահնչելի
է անուն քո յամենայն երկիր։
⁴ Խոստովան եղերուք Տեառն զի
քաղըր է, զի յաւիտեան է ողոր-
մութիւն նորա։ Ո՞ խօսեացի զզօ-
րութիւնս Տեառն, լսելի արասցէ
զամենայն օրհնութիւնս նորա։
⁵ Խոստովան եղեց քեզ ի ժողո-
վուրդս Տէր, եւ սազմոս ասացից
քեզ յազինա։ Մեծ եղեւ մինչեւ
յերկինս ողորմութիւն քո, մին-
չեւ յամաս է ճշմարտութիւն քո։
Բարձրեալ ես դու յերկինս Աս-
տուած, եւ յամենայն երկիր են
փառք քո։ ⁶ Որպէս զի՞ բազում՝
է ողորմութիւն քաղըրութեան
քո Տէր, զոր ստհեցեր երկիւ-
զածաց քոց։ ⁷ Արաման ետ ամ-
պոց ի վերուստ, եւ զդրունս երկ-
նից երաց, եւ աեղեաց ինտսա մա-

նանայ ի կերակուր։ Օհաց եր-
կնից ետ նոցա։ զհաց հրեշտա-
կաց կերան մարդիկ. իջոց ի նոսա
կերակուր ի լիութիւն։ Կերան
եւ յագեցան յոյժ. զցանկութիւն
նոցա ետ նոցա, եւ ոչինչ կարօտ
եղեն ի ցանկութենէ իւրեանց։

ՓԲ. ԱՅԼՄՈՒ

արորդութունն — ¹ Եկայք եր-
կիր պազցուք նմա. անկցուք եւ
լացցուք առաջի Տեառն արարչին
մերոյ։ ² Վմենայն երկիր երկիր
պազցեն քեզ. սազմոս ասասցեն
քեզ, սազմոս ասասցեն անուան
քում։ ³ Զամենայն ազգս զոր
արարեր, եկեսցեն եւ երկիր պազ-
ցեն առաջի քո. փառաւոր արաս-
ցեն զանուն քո յաւիտեան։ Խոս-
տովան եղեց առ քեզ Տէր Աս-
տուած իմ, բոլորով սրաիւ իմնով.
փառաւոր արարից զանուն քո

յաւիտեան։ Առեջ եղեւ ի վերայ
իմ ողբանութիւն քո։ Փրկեցեր
զանձն իմ ի դժոխոց նելպնոց։

ՓԳ. ԱԱՂՄՈՍ

օնժոհթիւն — ¹ Օսափս հարեք
ամենայն հեթանոսք։ աղաղակե-
ցէք առ Աստուած ի ձայն ցըն-
ծութեան։ Աաղմոս ասացէք Աս-
տուծոյ մերում, սազմոս ասա-
ցէք։ թագաւորին մերում սաղ-
մոս ասացէք։ ² Ուրախ եղեւ սիրո
իմ, եւ ցնծացաւ լեզու իմ, եւս
եւ մարմին իմ բնակեցէ յուսով։
Յուցեր ինձ զճանապարհս քո
կենաց։ լրուցեր զիս ուրախու-
թեամբ երեսաց քոց ի քաղ-
ցրութենէ վայելութեան աջոյ
քո մինչեւ ի սպառ։ ³ Ցնծացեն
շըթունք իմ, յորժամ սազմոս ա-
սիցեմ քեզ, եւ անձն իմ զոր եւ
փրկեցեր։ Եւս եւ լեզու իմ զօր

հանապաղ խօսեացի զարդարու-
թիւնս քո։ ⁴ Լցաք առաւոսոու-
ողորմութեամբ քով։ ցնծացաք
եւ ուրախ եղաք զամենայն աւ-
ուրա կենաց մերոց։ Ուրախ եղաք
փոխանակ աւուրցն որիսնարհ ա-
րարին զմեզ, եւ ամացն յորս տե-
սաք չարչարան։ ⁵ Խոստովան ե-
ղիցին Տեառն ողբանութիւնք նո-
րա, պանչելեաց նորա որդիք
մարդկան։ Օք յագեցոյց զանձինա
քաղցեալս, եւ զմնձինս կարօտեալս
լի արար բարութեամբ։ Խոստո-
վան եղիցին Տեառն ողբանու-
թիւնք նորա, պանչելեաց նորա
որդիք մարդկան։ Աատուացեն
նմա պատարագ օրհնութեան, եւ
պատմեսցեն զգործս նորա ցըն-
ծութեամբ։ Խոստովան եղիցին
Տեառն ողբանութիւնք նորա,
պանչելեաց նորա որդիք մարդ-
կան։ Բարձր արասցեն ի ժողովս
ժողովրդոց, եւ յաթոռս ծերոց

օրհնեցին զնա: ⁶ Ի Տեառնէ եւ
զեւ այս, եւ է սքանչելի յաջս
մեր: Այս օր է զոր արար Տէր.
եկայք յնծացուք եւ ուրախ եւ
զեցուք ի նմա: Տէր Աստուած-
մեր երեւեցաւ մեղ. արարէք
տօնս ուրախութեան կանխաւ
մինչեւ յանկիւնս սեղանայ: ⁷ Ղան
բերանք մեր ինսդութեամբ եւ
շեզուք մեր յնծութեամբ: Մեծ
արար Տէր զառնել իւր ընդ մեղ,
եւ մեք եղաք բերկրեալք:

ԺԴ. ԱՎԳՈՒՍ

օրշնութեանք — ¹ Պատուեցից զա-
նուն քո եղբարց իմոց. ի մէջ եւ
կեղեցւոյ օրհնեցից զքեղ: ² Զըն-
ծացէք արդարք ի Տէր. ուզրոց
վայելէ օրհնութիւն: Խոստովան
եղերուք Տեառն օրհնութեամբ,
տասնաղեաւ սաղմարանաւ սաղ-
մոս ասացէք նմա: Օրհնեցէք

զՏէր յօրհնութիւն նոր, զի բա-
րի է. սաղմոս ասացէք նմա օր-
հնութեամբ: ³ Օրհնեցից զՏէր
յամենայն ժամ, յամենայն ժամ
օրհնութիւն նորա ի բերան իմ:
Ի Տէր պարձեսցի անձն իմ. լու-
իցեն հեղք, եւ ուրախ եղիցին:
Մեծ արարէք զՏէր ինեւ, եւ
բարձր պատուք զանուն նորա ի
միասին: ⁴ Բառ անուան քում՝
սոյնպէս եւ օրհնութիւն քո ընդ
ամենայն տիեզերա: ⁵ Պատաստ
է սիրա իմ, Աստուած, պատ-
րաստ է սիրա իմ օրհնել եւ
սաղմոս ասել քեզ փառօք իմովք:
Օարթիք փառք իմ, զարթիք
սաղմոսիւք եւ օրհնութեամբ;
եւ ես զարթեաց առաւօտոց:
⁶ Եկայք լուարուք ինձ, եւ պատ-
մեցից ձեզ՝ ամենեքեան ոյք երկն-
չիք յԱստուծոյ՝ զոր ինչ արար
անձին իմոյ: ⁷ Օրհնեալ Տէր Աս-
տուած Խարայէլի որ պանէ սքան-

չելս միայն, եւ օրհնեալ է առուն սուրբ փառաց նորա յաւիտեան. լցի փառօք նորա ամենայն երկիր. եղեցի, եղեցի: ⁸ Աղաղակեցէք առ Տէր ամենայն երկիր. օրհնեցէք, ցնծացէք եւսաղմոս ասացէք: Աաղմոս ասացէք Աստուծոյ մերց օրհնութեամբ, օրհնութեամբ եւ ի ձայն սաղմոսաց: Ի ձայն օրհնութեան կրածոյ փողոց, օրհնութեամբ, ցնծութեամբ եւ ի ձայն եղջեր փողոց աղաղակեցիք առաջի թագաւորին Տեառն: ⁹ Օրհնեանձն իմ զՏէր, եւ ամենայն սուկեք իմ զանուն սուրբ նորա: Օրհնեա անձն իմ զՏէր, եւ մի մոռանար զամենայն տուրա նորա: Ո քաւէ զմեղս քո. բժշկէ զամենայն հիւանդութիւնս քո: Ո փրկէ յապականութենէ զվեանս քո. պատկէ զքեզ ողորմութեամբ եւ գժութեամբ: Ո ըսու ի բա-

րութենէ զցանկութիւն քո. նորգեսցի որպէս արծուոյ մանկութիւն քո: Գթած ողորմած է Տէր, երկայնամիտ եւ բազումողորմ: Ոչ ի սպառ բարկանայ մեզ Տէր, եւ ոչ յաւիտեան պահէ ոխա: Ոչ ըստ մեղս մեր արար մեզ, եւ ոչ ըստ անօրինութեան մերում հատոց մեզ: Այլ որպէս բարձր են երկնաք յերկի, այնպէս զօրացոց Տէր զօղորմութիւն իւր ի վերայ երկիւղածաց իւրոց: Որչափ հեռի են արեւելք յարեւմտից, այնչափ հեռի արար ի մէնջ զանօրէնութիւնս մեր: Որպէս զթայ հայր ի վերայ որդւոց իւրոց, այնպէս զթասցի Տէր յերկիւղածս իւր: Զի նա զիտաց զատեղծուածս մեր, եւ յիշեաց թէ հող եմք: Մարդոց որպէս խոտոց են աւուրք իւր. որպէս ծաղկի վայրի այնպէս ծաղկէ: Շնչէ ի նմա հողմ, եւ ոչ է,

եւ ոչ եւս երեւի տեղի նորա :
 Բայց ողորմութիւն Տեառն
 յաւիտեանս յաւիտենից ի վերայ
 երկիւ զածայ իւրոց . եւ արդարու-
 թիւն նորա յորդոց մինեւ յոր-
 դիս : Որ պաշեն զուխտա նորա,
 միշեն զախտուիտանս նորա եւ
 առնեն վնա : Տէր վերկինս պատ-
 րաստեաց աթոռ իւր, եւ ար-
 քայութիւն նորա ամենեցուն
 ալիրէ : Օրհնեցէք զՏէր ամենայն
 հրեշտակը նորա հզօրք զօրու-
 թեամբ, որ առնեք զբան նորա ի
 սել ձայնի պատգամաց նորա :
 Օրհնեցէք զՏէր ամենայն զօրու-
 թիւնք նորա, պաշտօնեայք եւ ա-
 րալալք կամաց նորա : Օրհնեցէք
 զՏէր ամենայն գործք նորա. ընդ
 ամենայն աեղիս է տէրութիւն
 նորա. օրհնեա անձն իմ զՏէր :
¹⁰ Խոստովան եղերուք զի բարի
 է, զի յաւիտեան է ողորմ նորա :
 Խոստովան եղերուք Աստուծոյ

աստուծոյ, զի յաւի : Խոստովան
 եղերուք Տեառն տերանց, զի
 յաւի : Արար զաքանչելիս մեծա-
 մեծս միայն, զի յաւի : Զերկինս
 արար իմաստութեամբ իւրով, զի
 յաւի : Հաստատեաց զերկիլի ի
 վերայ ջուրց, զի յաւի : Արար
 զուսամորս մեծամեծս միայն, զի
 յաւի : Զարեգակն արար իշխա-
 նական տուրնջեան, զի յաւի :
 Զյումին եւ զաստեղս իշխանա-
 կան գիշերոց, զի յաւի : Յիշեաց
 զմեզ Տէր ի խոնարհութեան
 մերում, զի յաւի : Եւ փրկեաց
 զմեզ ի ձեռաց թշնամեաց մե-
 րոց, զի յաւի : Ո այ կերակուր
 ամենայն կենդանեաց, զի յաւի :
 Խոստովան եղերուք Աստուծոյ
 երկինաւորի, զի յաւի : ¹¹ Բարձր
 առնեմ զքեզ Աստուծ իմ եւ
 թագաւոր իմ, եւ օրհնեմ զա-
 նուն քո յաւիտեան, եւ յաւի-
 տեանս յաւիտենից : Զօր հանա-

սպազ օրհնեցից զքեզ, եւ գովեցից զանուն քոյաւիտեան, եւ յաւիտեանս յաւիտենից: Մեծէ Տէ Տէր եւ օրհնեալ է յոյժ, եւ մեծութեան նորա ոչ գոյ չափ: Աղբը եւ աղբը գովեսցեն զդործս քո, եւ զզորութիւնս քո պատմեցին: Օմեծվայելքութիւն փառաց սրբութեան քո խօսեսցին, եւ զարանչելիս քո պատմեցեն: Օզօրութիւն ահի քո ասասցեն, եւ զմեծութիւնս քո պատմեցին: Օյիշատակ բազում քաղցրութեան քո բիսեցեն, եւ արդարութեամբ քով ցնծասցեն: Կիմած ողորմած է Տէր, երկայնամիտ եւ բազումողորմ: Վաղը է Տէր առ ամենեսեան, եւ զթութիւն նորա ի վերայ ամենայն առարածոց: Խոստովան եղեցին առքեզ, Տէր, ամենայն գործք քո. եւ սուրբը քո օրհնեացին զքեզ: Օմասս արքայութեան քո ա-

սասցեն, եւ զզօրութիւնս քո պատմեցեն: ¹² Օրհնեցէք զԱստուած ի սրբութեան նորա. օրհնեցէք զնա ի հաստատութեան զօրութեան նորա: Օրհնեցէք զնա ի զօրութեան նորա. օրհնեցէք զնա ի բազում մեծութեան նորա: Օրհնեցէք զնա ի ձայն օրհնութեան. օրհնեցէք զնա սարմասիւք եւ օրհնութեամբ: Օրհնեցէք զնա յնծութեամբ, գովեցէք զնա ուրախութեամբ: Օրհնեցէք զնա ի բանս քաղցունս. գովեցէք զնա ի բարբառ լսելի: ¹³ Օրհնեալ ես դու Տէր Աստուած հարցն մերոց, գովեալ եւ առաւել բարձրացեալ յաւիտեան: Եւ օրհնեալ է անուն տուրբ փառաց քոց. գով: Օրհնեալ ես ի տաճնարի փառաց սրբութեան քո. գով: Օրհնեալ ես ի վերայ աթոռաց արքայութեան քո, գովեալ եւ: Օրհնեալ ես

որ նատիս ի քրովըէս, եւ հայ-
իս յանդունդս. գով: Օրհնեալ
ես ի վերայ հասասառութեան եր-
կնից. գով: Օրհնեցէք ամենայն
զործք Տեառն զՏէր. օրհնեցէք
եւ բարձր արարիք զնա յաւի-
տեան: Օրհնեցէք երկինք զՏէր.
օրհնեցէք եւ: Օրհնեցէք հրիշ-
տակք Տեառն զՏէր. օրհնե:
Օրհնեցէք ջուրք ամենայն որ ի
վերց քան վերկինս զՏէր. օրհ:
Օրհնեցէք ամենայն զօրութիւնք
Տեառն զՏէր. օրհ: Օրհնեցէք
արեւ եւ լուսին զՏէր. օրհ: Օր-
հնեցէք ամենայն աստեղք եր-
կնից զՏէր. օրհ: Օրհնեցէք ա-
մենայն անձրեւք եւ ցողք զՏէր.
օրհ: Օրհնեցէք ամենայն հողմք
զՏէր. օրհ: Օրհնեցէք ցուրտ
եւ տօթ զՏէր. օրհ: Օրհնեցէք
ցող եւ ձիւն զՏէր. օրհ: Օր-
հնեցէք տիւք եւ դիշերք զՏէր.
օրհ: Օրհնեցէք լցո եւ խաւար

զՏէր. օրհ: Օրհնեցէք ամպք
եւ փայլատակունք զՏէր. օրհ:
Օրհնեցէք երկիր եւ լիրինք եւ
բարձունք զՏէր. օրհնեցէք: Օր-
հնեցէք ամենայն բոյսք երկիրի
զՏէր. օրհ: Օրհնեցէք աղ-
բեւրք, ծովք եւ գետք զՏէր. օր-
հնեցէք: Օրհնեցէք կեաք եւ ա-
մենայն կայտառք որ ի ծուրս
զՏէր. օրհ: Օրհնեցէք թռչունք
երկնից զՏէր. օրհ: Օրհնեցէք
ամենայն գաղանք եւ անսասուն
զՏէր. օրհ: Օրհնեցէք որդիք
մարգկան զՏէր. օրհ: Օրհնեցէք
ԽարացէլզՏէր. օրհնեցէք եւ բարձր
արասցի: Օրհնեցէք քահանայք
զՏէր. օրհ: Օրհնեցէք ծառայք
Տեառն զՏէր. օրհ: Օրհնեցէք
հողիք եւ շունչք արտարոց զՏէր.
օրհ: Օրհնեցէք սուրբք եւ խո-
նարհք սրախւք զՏէր. օրհ: Գո-
հացարուք զՏեառնէ, զի քաղցր
է, զի յաւիտեան է, ողորմ նորա:

Օրհնեցէք ամենայն պաշտօնեայք
Տեառն զԱստուած աստուծոց.
օրհնեցէք եւ գոհացալուք, զի
յաւիտեան է ողորմ նորա:
¹⁴ Մեծացուացէ անձն իմ զՏէր,
եւ ցնծասցէ հոգի իմ Աստուծով
փրկւաւ խովը: Այց արար ի վե-
րայ խոնարհութեան աղախնոյ
իւրոց. այսուհետեւ երանեացն
ինձ ամենայն աղզք: Արար ընդ իս
մեծամեծս հզօրն, եւ սուրբ է ա-
նուն նորա: Ողորմութիւն արար
յազգաց յազգս երկիւղածաց իւ-
րոց, եւ արար զօրութիւն բազ-
կաւ իւրով: Յլրուեաց զամբար-
ատանա ի մասց սրախց, եւ քա-
կեաց զհզօրս յաթուոց: Զիսո-
նարհս բարձրացցց, զկարօսս ելից
բարութեամբ եւ զմեծատունա
արձակեաց ունայնս: Օրհնեալ
Տէր Աստուած Խրայէլէ, զի յայց
ել մեզ, եւ արար փրկութիւն
ժողովրդեան իւրոց: Յարոց եղ-

ջեւր փրկութեան մեզ ի տանէ
Վաւթի ծառայի իւրոց: Փրկ-
ութիւն ի թշնամեաց մերոց,
եւ ի ձեռաց ամենայն ատելեաց
մերոց: Տալ մեզ աւանց երկիւ-
ղի ի թշնամեաց մերոց փրկեալս:
Պաշտել զնա սրբութեամբ եւ
արդարութեամբ առաջի նորա
զամբենայն աւուրս կինաց մե-
րոց: Տալ զիտութիւն փրկու-
թեան ժողովրդեան իւրոց ի թո-
ղութիւն ամենայն մեզաց մե-
րոց: Վասն գթոյ ողորմութեան
Տեառն Աստուծոց մերոց, որով
երեւեցաւ մեզ արեգակն ի բար-
ձանց լուսաւոր առնել զիսաւար
մեր: Օազգել լցու ի վերայ այսո-
ցիկ որ նստէաք ի խաւարի եւ ի
ստուերս մահու, ուղղել զոսս
մեր ի ճանապարհս խաղաղու-
թեան: ¹⁵ Արդ արձակես զծա-
ռայս քո Տէր, ըստ բանի քում
ի խաղաղութիւն, զի տեսին աչք

իմ զիվկութիւն քո, զոր պատրաստեցեր առաջի ամենայն ժողովոց։ Եցա ի յայտնութիւն հեթանոսաց եւ փառս ժողովը բեան քում Խորայելի։

ՓԵ. ԱՅՆ ՊՈՍՏՐԱԿԱՆ

ԵՐԱՐԴԱԿԱՆԻԹԻՒՆ — ¹ ԳԱՀԱԳԱՅՈՂ
զքէն Տէր, բոլորով սրախւ խմով։
պատմեցից զամենայն պահչելիս
քո։ Ուրախ եղլց եւ ցնծացայց ի
քեզ։ սալմնա ասացից անուան
Տեառն բարձրելց։ ² Մինչեւ յաշ-
լեւորել եւ ի ծերանալ, Աս-
տուած իմ, մի թողուր զիս։
Մինչեւ պատմեսցի անուն քո
ազգի ամենայնի որ գալրցն է։
Օգորութիւն քո եւ զարդա-
րութիւնս մինչեւ ի բարձունս՝
զոր արարելու մեծամեծս, Աս-
տուած, ո՞նմանէ քեզ։ Որչափ
ցուցեր ինձ նեղութիւն բաղըւմ

եւ չարչարանս, գարձար միսիթա-
րեցեր զիս, եւ ի խորոց անդնդրոց
երկրէ հաներ զիս։ Յաճախնեցեր
ի զօրութիւնս քո, գարձար եւ
միսիթարեցեր զիս, եւ ի խորոց
երկրէ միսանդամ հաներ զիս։
Արդ եւ ես խոսանվան եղէց
քեզ, Տէր, ի պատրաստութիւն
սաղմնաց, Ճշմարիտ Աստուած։
սաղմնս ասացից քեզ օրչնու-
թեամբ, առ բրդ Խորայելի։ ³ Ես
ասացի ի բարեկենդանութեան ի-
մում թէ ոչ սասանեցայց յանի-
տեան։ Տէր ի կամն քո ետուր
գեղոյ իմց զօրութիւն, գարձու-
ցեր զերեա քո յինէն, եւ ես եղէ
խոսովեալ։ Ես առ քեզ Տէր
կարգացի, եւ առ Աստուածդ
իմ աղաղակեցի. զինչ օգուտ է
քեզ յարենէ իմմէ, թէ իջանեմ
ես յապականութիւն։ Ո՞ի թէ
հող խոսանվան առնիցի առ քեզ
կամ պատմեսցէ զՃշմարտու-

թիւնս քո: 1 ուաւ ինձ Տէր, եւ
ողորմեցաւ, եւ Տէր եղեւ ինձ
օգնական: Դարձոյց զսուգ իմ
յուրախութիւն. զերծ յինչն
զքուրձ, եւ ինձ զգեցոյց զուրա-
խութիւն: Որպէս սաղմոս ասաս-
ցեն քեզ փառք իմ, եւ այլ մի
եւս զջացացց, Տէր Աստուած
իմ. յաւիսեան խոստովան եղեց
քեզ: ⁴ Տէր, բաժին ժառանգու-
թեան իմց եւ բաժակի իմց զու-
ես, որ այսրէն դարձուցանես զժա-
ռանգութիւն իմ յիս: Վ իմակը
ելին ինձ ընդ ընալիս, եւ ժա-
ռանգութիւն իմ հաճոյ եղեւ
ինձ: ⁵ Տէր յերկինս է ողորմու-
թիւն քո, ճշմարտութիւն քո
մինչեւ յամզս: Արդարութիւն
քո որպէս լերինք, Աստուած. ի-
րաւունք քո որպէս զիսորս բա-
զումն. զմարդիկ եւ զանասուն
կեցուցանես դու Տէր: Որպէս
զե՞ բազում արարել զողորմու-

թիւն քո, Աստուած. այլ որդիք
մարդկան ի հովանի թեւոց քոյց
յուսասցին: Արքեսցին նոքա ի
պարարտութենէ տան քո, եւ
զուղիս փափկութեան տացես ըմ-
պել նոցա: Ի քէն է, Տէր, աղբեւը
կենաց, եւ լուսով երեսաց քոց
տեսանեմք զլոյս: Օ ագեա զողոր-
մութիւնս քո, ոյք ճանաչեն
զքեզ. զարդարութիւնս՝ որ ու-
ղեղ են սրտիւք: ⁶ Համբերելով
համբերի Տեառն, եւ նայեցաւ
առ իս, եւ լուաւ աղօթից իմոց:
Եհան զիս ի զբոյ տառապանաց,
ի կաւոյ եւ ի տղմոյ: Հաստա-
տեաց ի վերայ վիսի զոտս իմ,
եւ ուղղեաց զզնայս իմ: Արկ ի
բերան իմ օրհնութիւն նոր. օր-
հնութիւն Տեառն Աստուածոյ
մերոյ: ⁷ Կերակրեաց զնոսա ի
պարարտութենէ ցորենոյ, եւ ի
վեմէ մեղը յագեցցց ի նոսա:
⁸ Տէր հովուեացէ զիս, եւ ինձ

ինչ ոչ սրակասեցէ: Ի վայրի դա-
լարո՞ջ անդ բնակեցոյց զիս, եւ
առ ջուրս հանգստեան մնոյց զիս:
Դարձոյց զանձն իմ առ իս, եւ
առաջնորդեաց ինձ ի ճանապարհս
արդարութեան վասնանուան իւ-
րոյ: Խռէպէտ եւ գնացից ես ի մէջ
ստուերաց մաշու՝ ոչ երկաց ի
չարէ, զի դու, Տէր, ընդ իս ես:
Յուղ քո եւ գաւազան, նոքա
մխիթարեացեն զիս: Պատրաստ
արարեր առաջի իմ սեղան ակն-
յանդիման նեղաց իմոց: Օծեր
իւզով զզլուխ իմ. բաժակ քո
որպէս անապակ արդեցոյց զիս:
Ողորմութիւն քո Տէր զհետ իմ
եկեցէ զամենայն աւուրս կենաց
իմոց, բնակել ինձ ի առն Տեառն
ընդ երկայն աւուրս: ⁹ Դարձր
առնեմ զքեզ Տէր, զի ընկալար
զիս, եւ ոչ ուրախ արարեր
զթշնամիս իմ յիս: Տէր Աս-
տուած իմ, կարգացի առ քեզ,

եւ րժշկեցեր զիս. Տէր, հաներ ի
դժոխոց զանձն իմ. փրկեցեր զիս
յայնցանէ որ իջանեն ի դուր:
¹⁰ Յիշատակ արար պանչելեաց
իւրոց ուղղոց. ողորմած զթած է
Տէր, կերակուր տայ երկիւզածաց
իւրոց: ¹¹ Օ ինչ տաց արիստուր
Տեառն ընդ ամենայնի զօր եւ ետ
ինձ: Օքաժակ փրկութեան ըն-
կալաց, եւ զանուն Տեառն կար-
գացից: Օաղօթս իմ Տեառն
տաց առաջի ամենայն ժողովր-
դեաննորա: Քեզ մասուցիցպա-
տարագ օրհնութեան, եւ զա-
նուն Տեառն կարգացից: ¹² Խոս-
առվան եղեց քեզ Տէր, բորբով
պահւ իմնվ. առաջի հրեշտակաց
սաղմոս ասացից քեզ: Օ ի լուար
զբանս բերանց իմոց, երկիր պա-
զից ի տաճապ սուրբ քո, եւ խոս-
առվան եղեց անուան քում փան
ողորմութեան եւ ծշմարտութեան
քո: ¹³ Տէր, ովէ մարդ, զի յայտ-

նեցար դու նմա, կամ որդի մարդոյթէ համարիս ինչ զնա: Ուարդ նանլոյ նմանեաց, եւ աւուրբք նորա որպէս հովանի անցին: Եպրեց զիս ի ձեռաց որդւոց օտարաց: Որոց բերանկը իւրեանց խօսեցան զնանլութիւն, եւ աջ նոշցա՝ աջ է մեղաց: Որոց ուստերք իւրեանց որպէս նորաստոնկ՝ հաստատուն են ի մանկութեան իւրեանց, եւ գստերք նոցա զարդարեալ եւ պածուծեալ ի նմանութիւն տաճարի: Շտեմարանկ նոցա լի են, եւ բխեն ի միմեանս. խաշենք նոցա բազմածինք են, եւ բազմանան ի գնացս իւրեանց, եւ անդեայք նոցա պարարաք են: Ուգոյ իրամաստութիւն ցանկոյ նոցա, եւ ոչ աղաղակ ի հրապարակ նոցա: Երդ երանեցից ժողովրդեան որոց այս այսպէս իցէ. նա՝ երանի ժողովրդեան որոյ Տէր Աստուած է նորա:

Փ2. ԱՅՎՈՍ

սէր — ¹ Աիրելին ի սենեակս մեր. երգեացուք զաէրն: ² Վնդ հովանեաւ նորա ցանկացայ նասել՝ եւ նասոայ, եւ պատուղ նորա քաղցրէ ի կոկորդի իմում: ³ Եզօրորդին իմ ինձ եւ ես նմա որ հովուէն ի մէջ շուշանաց՝ մինչեւ ափւն լուսաւորեացէ եւ ասուելքն շարժեացին: ⁴ Իցէ եզօրորդին իմ ի պարտէզ իւր: Երգմնեցուցանեմ զձեզ, գստերք Երուսաղէմի, եթէ գտանիցէք զեզօրդին իմ, պատմեսջիք նմա եթէ կաթողի եմ ես ի մէրնորա: ⁵ Եզօրորդին իմ էջ ի պարտէզ իւր: Ես եզօրորդւոյ իմոյ, եւ եզօրդին իմ ինձ, որ հովուէն ի մէջ շուշանաց: ⁶ Եհեակ նորա ընդզիսով իմով, եւ աջ նորա պատեացէ զինեւ: ⁷ Աիրեցէք զՏէր ամենայն սուրբք նորա:

ԺԷ. ԱՅՎՈՒ

ԸԹԱՀԱՅԻՐԱԹԻՒՆՔ — ¹ ԵՐԱ ԱՊԱՀԵ-
ՄԵՋ ՊՃԱՆԱՊԱՐՀԱ ՏԵԿԱՄԱՆ, ԵՎ ոչ
ԱՄՊԱՐԺԱԼԵՋԱՋ յԱՄՊՈՒԾԵՋ իմմէ:
ԵՎԵՋ եւ ես անրիծ ընդ նմա.
ՊԳՄԱՇԱՋԱՋ յանօրէնութենէ իմ
մէ: Տէր, ուսուցեր, գհեռս իմ ի
պատերազմ. եւ արարեր զբազուկ
իմ որպէս զաղեղն հաստ, եւ ե-
սուր ինձ զպաշապանութիւն
փրկութեան քո: Եջ քո ընկա-
լու զիս, եւ խրատ քո կանզնեաց
զիս ի սպառ, եւ խրատ քո ու-
սուսցէ զիս: Ընդարձակեցեր
զինացս իմ ի սաորէ իմմէ եւ ոչ
ակարացսն շաւիդք իմ: ² Արա-
ծեցից զլթշնամիսն իմ եւ հասից
նոցա, եւ ոչ զարձայց ի նոցանէ՝
մինչեւ սպառեցից զնոսա: Կեղե-
ցից զնոսա, եւ այլ մի կարասցեն
կեալ, եւ անկցին ինելքոյ ոտից ի-
մոց: Ուանրեցից զնոսա որպէս վո-

շե առաջի հողմոց, եւ որպէս կաւ-
դուկհայ կոխեցից զնոսա: Աեն-
դանի է Տէր, եւ օրհնեալ է Ես-
առուած, եւ բարձրեղիցի Աստուած
փրկութեան իմայ: Աստուած է՝
որ ինդրէ զվորէժ իմ, եւ հնազանդ
առնէ զժողովուրդս ընդ ինեւ:
Փրկիւ իմ ի թշնամեաց իմոց
բարկացողաց, յայնցանէ որ յա-
լուցեալ են ի վերայ իմ՝ բարձր
արարեր զիս: ³ Ողօրմութիւն քո
Տէր առաջի աչաց իմոց, եւ հա-
ճոց եղեց ծշմարտութեան քում:
Ոան իմ կացցէ յուղութեան.
յեկեղեցիս մեծս օրհնեցից զքեզ:

³ Եսացի թէ պահեցից զՃանա-
պարհս իմ, զի մի մեղացց լեզու-
սու իմով: Խօսեցայ լեզուաւ ի-
մավ եւ ասացի. ցոյց ինձ Տէր
զկատապած իմ եւ զթիւ աւուրց
իմոց՝ քանիօն է զի գիտացից թէ
որշափ ինչ պակասեալ է յինէն:
Եհա չափով եղիր զաւուրս իմ,

եւ կար զօրութեան իմց որպէս
ոչնչ է առաջի իմ. սակայն ա-
մենեւին ընդունայն է ամենայն
մարդ մանրի: Ապաքէն որպէս ի
պատիրի շնչի մարդ, սակայն ի
զուր խռովի. զանձէ եւ ոչ զիտէ՝
ում ժողովէ: Խակ արդ ով է
հասիերութիւն իմ թէ ոչ զու-
Տէր, կամ կար զօրութեան իմց՝
թէ ոչ ի քէն է: ⁴ Իւազում ա-
լարեր գու Տէր Աստուած իմ
զաքանչելիս խորհրդոց քոյ. ոչ ոք
է որ նմանէ քեզ: Պատմեցի եւ
խօսեցայ, եւ բազում եղեն քան
զթիւ. ընդ զոհս եւ ընդ պատա-
րագս ոչ հաճեցար, մարմին հաս-
տառեցեր ինձ. զողշակէզս եւ
զվասն մեղացն ոչ խնդրեցեր:
Յայնժամ ասացի թէ ահաւա-
սիկ գամ ես. ի զլուս զրոյ
զրեալ է վասն իմ: Առնել զիամ
քո, Աստուած իմ, կամեցայ, եւ
զօրէնս քո ի մէջ որովայնի իմց:

⁵ Բայց միայն Աստուծոյ հնա-
զանդ լիր անձն իմ, զի ի նմա-
նէ է ինձ փրկութիւն: Կա է Աս-
տուած իմ եւ փրկիչ իմ, ա-
պաւէն իմ՝ զի մի սասանեցայց
առաւել: ՅԱստուծոյ է զօրու-
թիւն իմ, եւ փառք իմ. Աս-
տուած օգնութեան իմց. յոյս
իմ է առ Աստուած: Յուսացա-
րուք ի նա ամենայն ժողովք ժո-
ղովրդոց, ափոեցէք առաջի նորա
զիբառ ձեր, զի Աստուած օգնա-
կան է մեր յաւիտեանս ժամանա-
կաց: Ո՞ի յուսայք յանիսաւու-
թիւն, յափշակութեան միցան-
կայք. եւ մէծութիւն թէ առուիւ
զայցէ, մի յօժարեային սիրաք ձեր:
Ո՞ի անգամ խօսեցաւ Աստուած,
եւ երկուս զայս լուաք: Աստուծոյ
է զօրութիւն, եւ քո, Տէր, ո-
զրմութիւն. եւ զու հասուցա-
նես իւրաքանչեւր ըստ զործս նո-
ցա: ⁶ Ի՞ւ ուղիւցէ, երիտասարդ

զմանապարհս իւր, այլ ի պահել
զբանս քո: Բողըրով սրտիւ իմով
խնդրեցի զքեզ մի մերժեր զիս ի
պատուիրանաց քոյ: Ի սրտի ի-
մում թագուցի զբանս քո որպէս
զի մի մեղաց քեզ: Օրհնեալ
ես դու Տէր. ուստ ինձ զարդա-
րութիւնս քո: Խրցուայ եւ հաս-
տանեցի թէ պահեցից զամենայն
իրաւունս արդարութեան քո:
Զքերան իմ բացի, եւ առի հո-
գի. ի պատուիրանս քո փափա-
քեաց անձն իմ: Յնծացայ ես ի
բանս քո որպէս այն որ գտանէ
աւար բազում: Զմեղս ատեցի
եւ անարդեցի, եւ զօրէնս քո սի-
րեցի: Խւթն անզամ յաւուր
օրհնեցից զքեզ վասն իրաւանց
եւ արդարութեան քո: Խաղա-
ղութիւն բազում է այնոցիկ որ
սիրեն զօրէն քո, եւ ոչ գոյ ի նո-
սս գայթակղութիւն: Պահեցից
զատուիրանս եւ զմկայութիւնս

քո, զի ամենայն ճանապարհք
իմ առաջի քո են: Դու
լուսաւոր առնես զմբագ իմ, Տէր
Աստուած իմ, լցո առնես ինձ ի
խաւարի: Քեւ փրկեցաց ի փոր-
ձութենէ. Աստուծով իմով ան-
ցից ընդ պարիսպս:

ՓԲ. ՍԵՎԱԾՈՅ

Խռաւոսս — ¹ Խղեցի ողորմու-
թիւն քո Տէր ի վերայ մեր, որ-
պէս յուսացաք ի քեզ: ² Տէրլցո
իմ եւ կեանք իմ, ես յումէ եր-
կեաց. Տէր ապաւէն կենաց ի-
մոց ես յումէ՝ գողացաց: Ի մեր-
ձենալ առ իս չարաց ուտել զմար-
մին իմ. նեղեւք իմ եւ թշնամիք
իմ նոքա տկարացան եւ անկան:
Թէ պապաստեցի ի վերայ իմ
պատերազմ, ոչ երկիցէ սիրտ իմ.
Թէ յարիցէ ի վերայ իմ ճակա-
տամարտ, ասկայն եւ յայսմիկ ի

քեզ Տէր, յուսացայ: Զմի խըն-
դրեցի ի Տեառնէ եւ զսյն աղա-
շեմ. բնակիլ ինձ ի առն Տեառն
զամենայն աւուրս կենայ իմոց:
Հաւատացի աեսանել զբաղու-
թին Տեառն յերկրին կենդա-
նեաց. համբեր Տեառն եւ քա-
ջամբեաց. զբացի սիրս քո եւ
համբեր Տեառն: ³ Զարմանկ մի
մեծ այս են. զիարդ մին զշագար
հալածեսցէ, կամ երկուք զբեւրս
շարժեսցեն: Թէ ոչ Տեառն Աս-
տուծոյ մասնեալ էր զնոսա, եւ
առուեալ իցէ զնոսա ի ձեռս թշնա-
մեաց նոյա: ⁴ Աստուծով արսո-
ցուք զօրութիւն, եւ արհամար-
հեսցէ զայնոսիկ որ նեղեն զմեզ:
⁵ Դու ես համբերութիւն իմ
Տէր. Տէր յցս իմ ի մանկու-
թենէ իմմէ: Ի քեզ հասատե-
ցայ ես յարզանդէ, յորովայնէ
մօր իմոյ դու ես ապաւէն իմ. եւ
առ ի քէն է օդնութիւն իմ յա-

մենայն ժամ: ⁶ Հզօրաց հասա
աղեղունք թուլացան, եւ ակարք
վառեցան զօրութեամբ: Յադք
եւ լիք հայիւ նուազեցան, եւ
քաղցեալք լցին զերկիլի: Ամուն
ծնաւ եւթն, եւ բազմածիննու-
ազեաց ի ծնննոյց: Տէր մեռու-
ցանէ, եւ Տէր կեցուցանէ. իջու-
ցանէ ի գժոխս եւ հանէ: Տէր աղ-
քատացուցանէ, եւ Տէր մեծա-
ցուցանէ. խոնարհ առնէ զարդար-
սաւանս մինչեւ յերկիր, եւ բարձր
առնէ զատուազեալս յազեւաց:
Կատուցանէ զնոսա իշխանս՝ ընդ
իշխանս ժողովրդեան, եւ աթու-
վառաց ժառանգեցուցանէ նոյա:
Կատարէ զուխտա ուխտաւորաց,
եւ օրհնեաց զամն արդարոց: Զի
ոչ թէ իւրով զօրութեամբ զօ-
րանայ հզօրն, այլ Տէր ակար
առնէ զշակառակորդս իւր. Տէր
առրի է: Մի պարծեսցի խորհր-
դականն ի խորհուրդս իւր. մի

պարծեսցի հզօրն ի զօրութիւն
իւր, եւ մի պարծեսցի մեծն ի
մեծութեան իւրում։ Այլ որ
պարծին ի Տէր պարծեսցի։
Դայնիւ իմնվ ես առ Տէր կար-
դացի։ ձայնիւ իմնվ առ Աս-
տուած, եւ նայեցաւ առ իս։
Յաւուր նեղութեան իմոյ զԱս-
տուած ինդրեցի ձեռօք իմնվք.
զիշերի առաջի նորա ոչ խաբե-
ցայ։ Ոչ կամէր մխիթարել անձն
իմ։ յիշեցի զԱստուած, եւ ու-
րախ եղէ։ հոգայի եւ նուազէր
յիս հոգի իմ։ Ճամանեցին պա-
հուց աչք իմ։ խռովեցայ, եւ ոչ
խօսեցայ։ խորհեցայ զաւուրան
զառաջնա, եւ զամն յաւիտենից
յիշեցի։ Խօսեցայ ի զիշերի ընդ
սրտի իմում։ հոգայի եւ տառա-
պէր յիս հոգի իմ։ Մի թէ
յաւիտենից մերժեսցէ զիս Տէր.
եւ ոչ եւս յաւելուցու ի հաճել
եւ եւս։ Կամ ի սպառ արգելցէ

զողորմութիւն իւր յինէն։ կամ
կատարեաց զբան իւր յազգէ մին-
չեւ յազգ։ Կամ մոռացի գթալ
Եստուած իմ եւ եւս։ կամ
արգելցէ զգթութիւն իւր բար-
կութեամբ իւրով։ ⁸ Ես ասացի
ի վերանալ յինէն աւուրց իմոց
թէ գնացի ես ի զրունա դժոխոց։
թողի զամենայն յետին իմ, եւ
ասացի թէ այլ ոչ եւս տեսից
զփրկութիւն Տեառն յերկրին
կենդանեաց։ եւ ոչ եւս տեսից
զմարդ բնակչօք իւրովք հանդերձ։
Պակասեցայ ես յազգաստոհմէ.
այսուհետեւ թողի լիք զամենայն
կեանս իմ։ Ել գնաց մեինեցաւ
յինէն հոգի իմ որպէս զայն որ
քափէ զտազաւար։ եւ եղէ ես որ-
պէս զտազան սատարաց մերձ ի
հատանել։ Յաւուր յայնմիկ
մասնեցայ ես յառաւօտէ որպէս
ի ձեռս առիւծու։ այնպէս խոր-
տակեաց մանրեաց զոսկերս իմ, զի

յառաւօսէ մինչեւ ի գիշեր մատ-
նեցայ: Որպէս ծիծառն այնպէս
ճշեցի, եւ որպէս զաղաւնի այնպէս
մինչեցի. զի նուազեցան աչք իմ
ի տեսանելոյ: Հայեցայ ի բար-
ձունս առ Տէր Աստուած իմ, որ
փրկեաց զիս. եւ փարատեցցց յի-
նէն զցաւս անձին իմոյ: Տէր վասն
այնորիկ պատմեցաւ քեզ. զար-
թուցեր զանձն քո, դարձուցեր
զհոգի իմ, միմիթարեցայ եւ կե-
ցի: Եհա ի խաղաղութիւն դար-
ձաւ դառնութիւն իմ. փրկեցեր
զանձն իմ, զի մի կորեաց. եւ ըն-
կեցեր յետոյ իմ զամենայն մեզս
իմ: Զի ոչ թէ ոքք ի գժոխս են,
խոստվան առնիցին առ քեզ. եւ
ոչ մեռեալք օրչնեսցեն զքեզ,
եւ ոչ յուսասցին ի ճշմարտու-
թիւն քո ամենեքեան որ իջանեն
ի գժոխս: Այլ կենդանիքս օր-
չնեսցուք զքեզ Տէր. որպէս եւ
ես այսուշետեւ մանկունս ծնապյ,

որ պատմեսցեն զարդարութիւնս
քո, Տէր փրկութեան իմոյ: Ես
ոչ եւս դադարեցից օրչնել զքեզ
յօրհնութիւն նոր զամենայն
առուրս կենաց իմոց յանդիման
տաճարիդ Աստուծոյ: ⁹ Աստու-
ծով արասցուք զօրութիւնս, եւ
նա յամօթ արասցէ զթշնամիս
մեր: ¹⁰ Ես խոնարհ եղէ, եւ Տէր
կեցոյց զիս. դարձ անձն իմ ի
հանգիստ քո, զի Տէր օգնեաց
քեզ: Փրկեաց զանձն ի մահու-
անէ, զայս իմ յարտասուաց եւ
զոսս իմ ի դայթակզութիւնէ.
Հաճոյ եղէց առաջի Տեսոն յեր-
կրին կենդանեաց: ¹¹ Եջ Տեսոն
արար զօրութիւն. աջ Տեսոն
բարձր արար զիս, եւ աջ Տեսոն
արար զօրութիւն: Ոչ մեռայց,
այլ կեցից, եւ պատմեցից զգործս
Տեսոն: Խրատելով խրատեաց
զիս Տէր, եւ ի մահ ոչ մատնեաց.
Բացէք ինձ զգրունս արդարու-

թեան, զի մաից ընդ այն եւ խոս-
տովան եղեց Տետրն:

ԺԹ. ԱՅՆ ՈՒՍՏՈՒՄ

ԽԵԶԻՐՈՒՀԱՔ: — ¹Պահեա զիս որ-
պէս բիբ ական. ի հովանի թեւոց
քոց ծածկեսցես զիս յերեսաց
ամսպարշտաց ոչ տառապեցուցին
զիս: ² Օջանապարհս քո Տէր,
ցոյց ինձ եւ զշաւիլս քո ուսո ինձ:
Առաջնորդեա ի ծշմարտութեան
քում եւ ուսո զիս, զի գու ևս
Աստուած փրկիչ եմ: ³ Մի ըն-
կենուր զիս Տէր ի ժամանակի
ծերութեան, ի պակասել զօրու-
թեան իմց մի թողուր զիս:
⁴ Վեւ զթնամիս մեր հարցուք,
եւ անուամբ քով արհամարհես-
ցուք զյարուցեալսն ի վերաց մեր:
Ու թէ յաղեղն իմ յուսացեալ
եմ, եւ ոչ սուր իմ կեցուցանէ
զիս: Այլ դու փրկեցեր զմեղ ի

թշնամեաց մերոց, եւ զատելիս
մեր յամօթ արարեր: Աստութով
պարծեսցուք զօր հանապազ. եւ
անուան քում խոստովան եղե-
ցուք յաւիտեան: ⁵ Հրամայեա
Աստուած զօրութեամբ քով.
զօրաց զայս զոր հաստատեցեր ի
մեղ: ⁶ Տուր ինձ ցնծութիւն
փրկութեան եւ հոգւով պետու-
թեամբ քով հաստատեա զիս:
⁷ Աքանչելի է Աստուած ի վերայ
սրբոց իւրոց: ⁸ Աա տայէ զօրու-
թիւն հաստատութիւն ժողո-
վըրդեան իւրոց. եւ օրհնեալ է
Աստուած: ⁹ Տուր զօրութիւն
ծառայի քո, կեցո զօրդի աղախնոց
քո, եւ արա առ իս նշան բարու-
թեան: Տեսցեն ատելիք իմ, եւ
ամաշեսցեն, զի գու Տէր օգնեցեր
ինձ եւ միիթարեցեր զիս: ¹⁰ Տէր
Աստուած մեր տուր մեղ զիսաղա-
ղութիւն: Տէր Աստուած մեր,
տապայիր զմեղ, զի բաց ի քէնզայլ

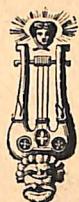
ոք ոչ գիտեմք, եւ զանուն քո
անուանեմք զօր հանապազ : Խակ
արդ մեռեալք զկենդանութիւն
այլ ոչ տեսանիցեն, եւ ոչ բժիշկք
յարուցանիցեն : ¹⁰ Օրէնագիտ
արա զիս **Տէր** ի հանապարհս իւ-
րաւանց քոց, եւ խնդրեցից զնա
յամենայն ժամ : Խմաստուն արա
զիս, եւ պատմեցից զօրէնաքո, եւ
պահեցից զնա բոլորով պատիւ ի-
մով : Եռաջնորդեա ինձ ի շաւիզս
պատուիրանաց քոց, զի ընդ նոսա
հաճեցայ : Խոնարհեցո զսիրտ իմ
ի վիայութիւնս քո, եւ մի յա-
գահութիւն : Գարձո զաշս իմ,
զի մի տեսից զնանրութիւն . ի
հանապարհս քո կեցո զիս : Եհա-
ցանկացայ պատուիրանաց քոց.
յարդարութեան քում կեցո
զիս : Եկեսցէ ի վերայ իմ ողոր-
մութիւն քո **Տէր**, եւ փրկութիւն
քո ըստ բանի քում : Ո՞ի ի բա-
ցէ առներ ի բերանոյ իմմէ զբան

Ճշմարտութեան մինչեւ յոյժ, զի
յիրաւունս քո յուսացայ: Հա-
զրդ արա զիս ամենայն երկիւզա-
ծաց քոց որոց պահեալ է զպա-
տուիրանս քո : Բեւեռեա ընդ
երկեւղ քո զմարմին իմ, զի ի
դաստանաց քոց երկեացց յոյժ:
¹¹ Գիր, **Տէր**, պահապան բե-
րանց իմոյ եւ գուռն ամուր շր-
թանց իմոյ, եւ մի խոտորեացի
սիրտ իմ բանիւք չարութեան:
Եռ քեզ, **Տէր** **Տէր**, են աչք իմ,
ի քեզ յուսացայ . մի հաներ
զհողի յինէն : Պահեա զիս յո-
րոգայթէ որ թագուցաւ ինձ ի
գայթակութենէ ոյք գործեն զա-
նօրէնութիւն : Ենկցին ի ցանցս
նորա մեղաւորք . միայն եմ ես
մինչեւ ուր անցից : ¹² Ուստ ինձ
առնել զկամն քո, զի դու ես
Սատուած իմ:

Ի. Ս Ե Ղ Մ Ո Ս

ԿԱՏԱՐԱԺ — ¹ Եղեցին քեզ հա-
ճյ բանք բերանոյ իմոյ, եւ խոր-
հուրդը սրտի իմոյ առաջի քո յա-
մենայն ժամ: ² Եյալէս սաղմա-
ասացից անուան քում յաւի-
տեանս յաւիտենից, եւ տաց քեզ
զաղօթս իմ օր բատ օրէ: ³ Բե-
րան իմ պատմեսցէ զարդարու-
թիւնս քո, զօր հանապազ զգո-
վութիւնս քո: Որպէս ոչ թէ
խարդախութիւն ինչ գիտէի ես
դապրութեան. այլ մտի ի զօրու-
թիւնս Տեառն, եւ Տէր յիշեցի
զարդարութիւնս քո միայն: Աս-
տուած իմ, ուստուցեր զիս ի ման-
կութենէ իմմէ ցարոդ, եւ ես պատ-
մեցից զարդարութիւնս քս: ⁴ Մի
մեզ, Տէր, մի մեզ, այլ անուան
քում տուր փառս վասն ողոր-
մութեան եւ Ճշմարտութեան քո:
⁵ Չեռք իմ արարին սաղմասպան,

եւ մատունք իմ կազմեցին գործի
օրհնութեան: Խակ արոդ ո պատ-
մեսցէ զայս Տեառն իմում. ինք-
նին Տէր ամենայնի՛ լուիցէ զամե-
նայն: ⁶ Եղեցի, եղեցի:

Ճ Ե Զ Ի Ք

**Ճեղիք Սաղմոսարանիս , այս լնդին
Գրլութք եւ Համարք , Աշամակին առ
Հասարակ ըստ Զօհրապեան Օրինակի
Ս. Գրոց գրոշմելոց ի Վենետիկ , 1805.
գործ ուրեք ըստ այլոց ինչ Օրինակաց :**

Ա

1. ՊԱ. 2, 4:
2. ԼՂ. 6, 9:
3. ՊԵ. 8, 9:
4. ԻԸ. 1, 2:
5. ԽԹ. 7—14, 23:
6. ԶՊ. 2—4:
7. ԾՊ. 8:
8. ԿԵ. 13—15:
9. ԽԲ. 4:

Բ

1. ԿԹ. 2:
2. ԽԲ. 3:
3. ՃՊ. 27—30:

Գ

1. ԶԹ. 15, 16:
2. ՃԽԲ. 9:
3. Ծ. 12:
4. ՃԽԲ. 10:

Դ

1. Լ. 10, 11:
2. ԻԸ. 15, 16:
3. ԶԵ. 4—8:
4. ԿԸ. 21, 32:
5. ՀԲ. 22:
6. ԶԵ. 17, 20:

Փ

7. ՃԱ. 4, 12, 5—8,
10, 11:
8. ԼԵ. 4—11:
9. ԽՊ. 16:
10. ԻԸ. 7:
11. Լ. 13:
12. ԶԵ. 19:
13. ԾՊ. 5, 6:
14. Լ. 12:
15. ՃԺԸ. 176:
16. ԶԵ. 11—13, 15, 16:
17. ԶԸ. 47—50:
18. Ծ. 18, 19:
19. ՊԿ. Ե. 8:
20. ՊԿ. ՃԸ. 13:
21. ՄՏ. Լ. 8:

Ե

1. ՃԽԲ. 2—16:
2. ԾԵ. 9:
3. ԿԸ. 6:
4. ԼԵ. 19:
5. ԻԸ. 5:
6. Ծ. 5, 7—9:
7. ՃԸ. 13:
8. ՃԽԹ. 3:
9. ՃԽԲ. 3:

Զ

1. ՊԿ. ՃԸ. 21:
2. Ծ. ՕՐԻՆ. ԼԸ. 6, 7:

3. ԽԹ. 21, 22:
 4. Ծ. 3, 4, 6, 9, 11,
 13:
 5. Խ. 5:
 6. ԼՒ. 11:
 7. ՀԵ. 8, 9:
 8. ՃԽ. 7:
 9. ԼԵ. 18:
 10. ԼՒ. 10, 13:
 11. Զ. 2—8:
 12. ԳԱՄԵ. գ. 27, 29, 33,
 34, 39—45:
 13. ԱՊԹ. Մանասէլ:

կ

1. ԽԳ. 23—26:
 2. Բ. *12, 14:
 3. — 14, 15, 19:
 4. Լ. 7:
 5. Ծ. 3, 7—11:
 6. ՀԵ. 2:
 7. ՂԳ. 17—19:
 8. ԺԼ. 2, 7:
 9. ԻԳ. 15:
 10. ԽԱ. 6, 10—12:
 11. ԽԲ. 2, 4, 5:
 12. ԶԳ. 11—13:

լ

1. ԺԲ. 1—6:
 2. ԿԲ. 4:
 3. ՃՔ. 81, 82:
 4. ՃԲ. 2, 3:
 5. ԽԱ. 8—11:
 6. ԽԳ. 18—20:
 7. Պ. 6—8:
 8. ԽԶ. 3:

թ

1. ԽԳ. 7:
 2. ՃԽ. 6, 7:
 3. ԽԱ. 2—5:
 4. ԿԲ. 2—10:
 5. ԺԶ. 15:
 6. Լ. 19:
 7. ՃԽ. 9, 15, 16:
 8. ՀԲ. 25, 26:
 9. ԿԶ. 2:
 10. ԿԹ. 6:
 11. Թ. 17:
 12. ԽԶ. 7, 8:
 13. ՀԹ. 2—9, 15, 20:
 14. ՀԳ. 8:
 15. ԿԿ. ՃԱ. 3:
 16. ՃԺ. 25:
 17. ՃԽ. 5:
 18. ԵՐԳ. Բ. 14:

ժ

1. ԵՐԳ. Բ. 8, 9:
 2. ԵՐԳ. Ա. 3, 15,
 12, 13, 1, 3:
 3. ԵՐԳ. Բ. 3:
 4. ԵՐԳ. Ա. 12, 13:
 5. ԵՐԳ. Ե. 10:
 6. ԵԳ. 7—10:

ԺԱ

1. ԽԳ. 2:
 2. ԿԵ. 3, 5:
 3. Բ. 2, 5—10:
 4. ՃԵ. 1, 2:
 5. ՃԵ. 4—6:

6. Լ. 20:
 7. ՀԵ. 23—25, 29, 30:

ԺԲ

1. ԿԳ. 6:
 2. ԿԵ. 4:
 3. ՀԵ. 9, 12, 13:

ԺԳ

1. ԽԶ. 2, 7:
 2. ԺԵ. 9, 10:
 3. Հ. 23, 24:
 4. ՀԹ. 14, 15:
 5. ՃԶ. 8, 9, 21, 22,
 31, 32:
 6. ՃԺ. 23, 24, 27:
 7. ԺԵ. 2, 3:

ԺԳ

1. ԵՐԳ. *Բ. 13:
 2. ԵՐԳ. Բ. 3, 16:
 3. ԵՐԳ. Ե. 1, 8:
 4. ԵՐԳ. Զ. 1, 2:
 5. ԵՐԳ. Բ. 3:
 6. Լ. 24:

ԺԼ

1. ԺԼ. 22—24, 35—
 39, 43, 47—49:
 2. ԽԵ. 3, 12:
 3. Լ. 2, 5—8:
 4. ԼԹ. 6—9:
 5. ԿԱ. 2, 3, 8, 9,
 11—13:
 6. ՃԺ. 9—12, 106,
 131, 162—165, 168:
 7. ԺԼ. 29, 30:

Ժ.Ը

1. Լ.Բ. 22:	4. Խ.Գ. 6—9:
2. Ի.Զ. 1—4, 13:	5. Կ.Ե. 29:
3. Բ.ՕՐ. Լ.Բ. 30:	6. Ծ. 14:
4. Ծ.Թ. 14:	7. Կ.Ե. 36:
5. Հ. 5, 6:	8. Ց.Ե. 16, 17:
6. Ա. Թ.Գ. Բ. 4—9:	9. Ե.Ս. Ի.Զ. 12, 13:
7. Հ.Զ. 2—10:	10. Ճ.Ք. 33—37, 40,
8. Ե.Ս. Լ.Բ. 10—20:	43, 63, 120:
9. Ճ.Ե. 14:	11. Ճ.Պ. 3, 8—10:
10. Ճ.Գ. 7—9:	12. Ճ.Պ. 9:
11. Ճ.Լ. 16—19:	

Ի**Ժ.Թ.**

1. Ժ.Զ. 8, 9:	1. Ժ.Բ. 15:
2. Ի.Գ. 4, 5:	2. Կ. 9:
3. Հ. 9:	3. Հ. 15—17:
	4. Ճ.Գ. *1:
	5. Ճ.Վ. 2, 3:
	6. Հ.Ա. 19:
-

ԱՅԼ ԱԼՈՅՔ

Մ. Պ Ա Տ Ա Ր Ա Պ Ա Ւ Բ

Ա.

Ի ՊԱՏՐԱՍՏՈՒԹԻՒՆ

Ս. Պ Ա Տ Ա Ր Ա Գ Ի

Կիւռափի:

Յարոցանէ զաղւարոյ յերկնէ Ե-
բարձր առնէ պատրաստեալը յարե-
նաց. նարոցանէ զնոսա իշխանա՝
ընդ իշխանս ժողովդեան ի-ըսյ: —
Օմաւա ած, ո քահանայ, եթէ
չեր մարթ, չեր հնար Աստուծոյ
յաշխարհի ասա անդր եւս քան
զայն բարձրութիւն յոր ամբարձն
զքեզ, ամբառնալ: Եւ յորպիսի
ալիսուազոյն աւագութիւն բարձի
եւ պատուոյ էր նմա հնար հասու-
ցանել զքեզ քան զայս զի կար-
գեաց կացոց զքեզ սպասաւոր ի
պէտս իւրոց շքեղաշուքն փառաց

յերկրի աստ : Եւ քեզ հրամանն
ի սեղան անդր մասունք եւ անդէն
հանել նմա ողջակէզ զՈրդի իւր
զմիածին : Քանի քանի օրինակօք
հարկ եղեւ Աստուծոյ զատեալ
որոշել զքեզ առ քահանայա-
ցուցանելը : Օտուածինն յան-
սահման թուց անտի հնարաւորն
արարածոց ընտրեաց զքեզ, եւ
ետ ծնանել : Եպա ի բազմամբով
բազմութենէ անտի բիւրաւորն
անհաւատից եւ այլաղանգից ըն-
տրեալ եդ զքեզ ի ծոյ սրբոյ ե-
կեղեցւոյ, եւ բաշխեաց ետ քեզ
շնորհա քրիստոնէութեան եւ ու-
ղեղն հաւատոց : Հուսկ ուրեմն ի
խուռն բազմութենէ անտի հաւա-
տացելոց կոչեաց զքեզ ի քահա-
նայութիւն :

Եթէ միում եւեթ ի մարդ-
կանէ զքահանայութեանն պա-
տիւ տուեալ էր Աստուծոյ —
անպէս զի սորա միայն լւալ էր

իշխանութիւն իջուցանել ան-
գուստ ի յերկնուստ յերկիր այսր
զԲանն մարմին եղեալ, եւ զո-
գիսն արձակելով զնոսա ի մեղաց
անտի իւրեանց, թափել ի գժո-
խոյ — ով, որպիսի շուք՝ քանի
մեծարանս չգնէին մարդիկ այն-
պիսումն քահանայի : Եւ ինքն
իսկ քահանայն որպիսի շնորհա-
կալութեանց ջանաչէր զանձն
պարտապան : Եւ մինչ ինչ չլե-
նէր նա միջամուխ առ սէր Աս-
տուծոյ, տեսեալ զանձն վերա-
ցեալ բարձրացեալ ի վերս քան
զամենայն մարդիկ : Այլ աղէն եկ
հաւատա դու, ո քահանայ, եթէ
յաճախութիւն քոյոցդ նմանեաց
եւ ոչ դոյզն ինչ զպաաիւդ քո
եւ զպարտիս նուազեցուցանէ :
Յիրաւի ուրեմն պահանջեցէ Աս-
տուած եթէ այս քահանայ իւր
իսկ ստացուած իցէ : Այլ Աստու-
ծոյ անուանեալ յորջորջի քա-

Համայն ի առւրբ զիլս. կոչե նա
այր, որ լոկ Աստուծոյ եւ ոչ այ-
լում ումեք պատշաճիցի: Քա-
հանայք հնայ օրինացն եղեալ
զձեռան ի վերայ պատարագացն
զենլոց զայն իմն յայտ առնեին ե-
թէ եւ ինքեանք եւս նյնպէս
կալմք եւ պատարասաք իցեն հան-
գոյն կենաց զոհիցն զոր մասու-
ցանեն, եւ զեւրեանց կեանս զո-
հել: Այնպէս եւ քահանայք
նորոյ օրինացս զձեռա յընծայիցն
վերայ տարածեալ, տան առնուլ
ի միտ եթէ զոյդ ընդ կեանսն Յի-
սուսի Վրիստոսի՝ զոր յամենա-
սուրբ պատարագի անդ մասու-
ցանեն, եւ զեւրեանց կեանս եւ
զանձնան իսկ ողջոյն պարախն նմա
մասուցանել:

Եհա իսկ եւ իսկ ի սեղան ան-
զը ես մատչելոց, եւ զՈրդին Աս-
տուծոյ յերինուսատ ի վերուսատ ի
քո ձեռագ կոչելոց սակաւ բանիւք,

եւ ի ձայն բարբառոյ քո էու-
թիւն հային եւ գինոյ ի մարմին
եւ յարիւն անդր Վրիստոսի Յի-
սուսի շըջեցի: Եւ զայն եւս առ
ի միտ եթէ իբրեւ զհրեշտակ բո-
վանդակ ազգի մարդկան մատչես
զու ի սեղան անդր՝ լինել բարե-
իսու վասն եկեղեցւոյ եւ համօրէն
մարդկան առ Աստուած: Արդ
պատրաստեսջեր զանձն քո յառա-
ջադոյն բարեպարիշան ըդիւք եւ
ցանկութեալիք:

Աստուած իմ. յիմ վերայ
կատարին ահա բանքը մարդարէին
եթէ Շառըն առնէ պատապապէալ
յաղընեաց, եւ նսպուցանէ զնուս
իշտանս՝ ընդ իշտանս ժողովընեան
երս: Եհա ես մեղաւորս տառա-
պեալ՝ որ վասն անհնարին մե-
զայ իմոց արժանի եղէ յայնչափ
ամաց հետէ մնալոյ ի գժոխս ընդ
ոտիւք չարաշուք ոգւոյ խառ-
նեալ՝ լքեալ յամենեցունց եւ

ի քէն եւս, ո՛ Տէր իմ սիրելի,
ահա երթամ այժմ մատուցա-
նել պատարագ, այս է մատու-
ցանել քեզ ողջակէզ զՈրդին
քո զմիածին։ Յետ սակաւ միոյ
իջցէ Բանն յաւիտենական ի-
մով բանիւ ի սեղան այսր, եւ ի
ձեռս իմ եկեսցէ, զի մատուցից
դնա քեզ եւ վայելցից յամե-
նասուրբ մարմին նորա։

Օ լինչ, Աստուած ոգւոյ ի-
մոյ, ես քաշանայ իցեմ. — ո՛ նո-
րոյ եւ չքնաղ զարմանալեացս.
ես որ բազում անզամ եղէ քեզ
զիմազարձ, ես որ վասն զցղն ինչ
եւ տարապարտ հաճցից՝ վասն
ոչընչ ետու զքո բարեկամու-
թին վտարանդի. զսէր քո եւ
զշնորհս մերժեցի։ Եշ զեարդ
մարթ էր քեզ ի միջոյ այնչափ
անչափ ոգւոցն անմեղաց եւ հա-
ստարմաց ընարել զիս քեզ ի
քաշանայ։

Ո Տէր լցո տուր, յաւել
ինձ հաւասաս։ Օսմեայց զիս եւ
ծանեայց զքեզ։ Տուր ինձ ճա-
նաչել թէ ո՛ ոք իցես դու՝ որ ի
սմին առաւեօսու կամիցիս զանձն
քո ինձ պարգեւել, եւորպիմ ոք
ես որ զքեզ ընդունելց իցեմ։
Յախաննամօք աղաչեմ զքեզ,
մինչ չեւ ի սեղան անդը մատու-
ցեալ, ջնջեա սուրբ արա զհոգի
իմ յանհնարին արատոյ անտի
մեղացն արժանեօք արեան քո։
Նէրեա, Տէր Յիսուս. թող ինձ
զմութեամի քով, մինչ չեւ ե-
կեալ քո ի ձեռս եւ ի սիրտ իմ։
Դատնացուցի զքեզ, ով վերին
բարութիւն, եւ եղէ պատճառք
բազում վշաց եւ դառնու-
թեանց. ցաւ է ինձ ոգւով չափ։

Հաւատամ, փրկիչ իմ, եթէ
դու որդի Աստուծոյ ես եւ մե-
ռեալ վասն իմ եւ թողեալ
զանձն քո յամենասուրբ խորհր-

թեան առ մատչելց պատարագ
ի քահանայից եւ լինելց կերա-
կուր մեր: Յուսամ չարչարանօք
քովք եւ վասն խոստմանցդ, եթէ
յայսմշետէ ցանդ սիրեցից ըդ-
քեղ եւ ժառանգետալ վայելեցից
ի քեզ յաւիտեան: Ոիրեմ զքեղ,
փրկիչ իմ սիրելի, սիրեմ զքեղ
առաւել քան զանձն իմ. եւ
քանզի սիրեմ զքեղ, նմին իրի
յաւիմ յամենայն պրտէ իմմէ
վասն թշնամնասցն որովք զքեղ
անդունեցի. քանզի սոքօք զքեղ
որ անեզքբարութիւնդ ես, զառ-
նացուցեալ զայրացուցի: Ոիրեմ
զքեղ, Վատուած իմ. սակայն
կարի սակաւ սիրեմ զքեղ: Ո՞
ասցը եթէ սիրեի զքեղ, որպէս
անկ եւ արժան առն քահանայի ի-
ցէ. երանիթէ այնու սիրով զքեղ
առնոյի, որով այնչափ բազմու-
թիւն ոգւոց ընդունին՝ որք ոչինչ
այլ ինչ բայց զքեղ միայն սի-

րեն: Լուր աղաջանաց խնց, եւ
վառեալ բորբոքեսջիր զիս սիրով
քովք պրտի, եւ արա զի քո ե-
ղեց ամենեւին:

Հայր յաւիտենական, մատու-
ցանեմ քեղ զնուերս զայս ի
շնորհակարութիւն վասն ամենայն
բարեաց զըր ցուցեր ամենայն
մարդկան առ հասարակ, մա-
նաւանդ վասն այնոցիկ զօրս ա-
մենասուրբ մարդկութեան Յի-
սուսի Նրիստոսի եւ երանելոյ
Կուսին Մարիամու, հրեշտակին
խնց պահապանի եւ համօրէն
պրոց պաշտպանչաց խնց բաշ-
խեալ ետուր. եւ վասն արժա-
նաց Որդւոց քոյ խնդրեմ ի քէն
հանապալորդութիւն սուրբ եւ
զակը քո եւ զայլ ամենայն շնորհս
զորս Յիսուս, Մարիամ եւ ամե-
նայն պաշտպան սուրբք իմ խը-
դրեն վասն իմ:

Երկուշարաթի:

Օ՞սյո աբացէ+ առ ի՞նյ յիշա-
պահէ: — Բաս այսմ բանի հա-
մարին իմն աստուածախօսք եթէ
պարտ եւ հարկ իցէ քահանայիցն՝
յորժամ զնուէր սրբոյ պատարա-
գին ընծայիցեն, յուշ ածել զար-
չարանս եւ զմահն Վրիստոսի:
Եւ թուի իմն եթէ զնոյն իսկ
պահանջիցէ Առաքեան յայնցա-
նէ՝ որ զնուիրական Խորհուրդն
ընդունիցին. Վրանից անդամ նէ
ուրիշէ+ զնայո զայ եւ զբա-
ժակն ըմպէցէ+, զնահ Տեսան-
պարանցէ+: “Վ ասն սորին իսկ եւ
վրկին մեր, ասէ Ո. Թռովմաս,
առ պահելց ի մեղ կենդանի բզ-
յիշատակ բարութեան եւ սիրոյ
զօր մեզն եցոց մահուամբ իւրով՝
զնուիրական Խորհուրդն կամե-
ցաւ հասատաել: Եւ զի այնչափ
անչափ բարեացն յիշատակ հա-

նապաղ ի մեղ մնայցէ, զմարմին
իւր ի կերակուր եւ զարիւն իւր
յարբումն եթող հաւատացե-
լոց, : Նմին իրի սուրբ վարդա-
պետն զամենասուրբ Խորհուրդն
մեղանոյ “Յիշատակ չարչարա-
նաց,, անուանեալ կարգաց:

Կապա զմուաւ ած, ո քահա-
նայ, եթէ նուիրական ընծայսայս
զօր գու ի վերայ մեղանոյն հան-
գերձեալ ես մատուցանեւ մերձ
ընդ մերձ, նոյն Տէր է որ վասն
քո զարիւն իւր եւ զկեանս ետ:

Սակայն ոչ լոկ յիշատակ ինչ
զոհի խաչին է պատարագն, ոչ
ընաւ. այլ եւ է մի եւ նոյն պա-
տարագ. որ ի խաչի անդ կատա-
րեցաւ: Վանկի նոյն ինքն իսկ է՝
որ աստ որպէս եւ անդ, զպատա-
րագն մատուցանէ. եւ մի եւ նոյն
է աստ, որպէս եւ անդ, նիւթ
զենմանն. աստ որպէս եւ անդ եւ
որ մատուցանէն եւ որ մատչի է

Բանն մարմին եղեալ . պայմանն
լոկ եւ օրինակն այլակերպ ի մի-
մեանց են: «Քանզի անդ հեղմամբ
արեան մատուցաւ նա, իսկ աստ
առանց արեան ինչ հեղոց մատ-
չի. անդէն արգեամբք իսկ մեռաւ
Քրիստոս, իսկ աստ խորհրդական
ին օրինակաւ մեռանի. «Զի
մի եւ նոյն է զոհն, ըսկ ի կողմա-
նէ, ընծայմանն այլակերպ,, ասէ,
Ճաղթին Տրիգենտեան: Եպա ու-
րեմն յորժամ զխորհուրդ պա-
տարագին կատարիցես, համա-
րեաց դու եթէ ի լեռան Գոր-
դոթա գտանիցիս, զի Եստուծոյ
զարիւն եւ զարչարանս իւրց Որ-
դոյն մատուցանիցես: Եւ յոր-
ժամ հաղորդիս ի Խորհուրդն
սրբութեան, այսպէս ած դու
զմուաւ եթէ ի վերաց անտի
փրկչին քո զարիւն նորա զպա-
տուական ըմպիցես:

Եծ դարձեալ զմուաւ եթէ

յիւրաքանչիւր պատարագի գործ
փրկութեան վերատին նորոգի,
այնպէս զի աշխարհ՝ որպէս երբեմն
ի մեռանել Քրիստոսի Յիսուսի
ը վերաց խաչին՝ նոյնպէս եւ աստ
միով եւեթ նուիրական պատա-
րագաւ. զնոյն բարիս ընդունի
վերատին՝ որք մահուամբ Փրկչին
մերց տուան: Այնչափ ինչ ար-
ժէ կատարումն խորհրդոց պատա-
րագի, պշափ ինչ մահն Քրիս-
տոսի ի խաչափայտին: Պատարա-
գաւ սեղանոյ արժանիք Յիսուսի
Քրիստոսի ամենայն մարդկան եւ
մանաւանդ քահանայից որ զնու-
էրն մատուցանեն, բաշխին առա-
տութեամբ :

Պ ան որոյ Ա. Փրանկ. Ըստիզի
— որ անարժան զանձն համարէր
ամբառնալց յաստիճան քահա-
նայութեան եւնմին իրի իսկ բնաւ
ամենեւին չկամեր լինել քահա-
նայ — յորդորէ զքահանայս ան-

Զատել զանձինս յիրաց երկրառուց,
Եւ այնմ եւեթ ուշ ունել
զի զԱստուած իւրեանց որ այն-
չափ սիրեաց զնոսա եւ այնպիսի
պարգեւօք պատուեաց, սիրիցեն
եւ մեծարիցեն։ Եւ յաւելու ե-
թէ զայն քահանայս մահաւանդ
պարտ է չէքս եւ չուառականս
անուանել՝ որբ առ սեղանոյն
դՔիսիառոս մօտ առ ինքեանս ու-
նին, եւ սրտիւ իւրեանց յաշխար-
հի ինչ իրա հարեալ իցեն։ Տե-
սէք, ո՞ քահանայք, զպատիւ
բարձրութեան ձերց, եւ որպէս ի
վեր քան զայս վասն այսը Խոր-
հրդոյ մեծապատիւ մեծարեաց
զձեզ Աստուած, այսպէս եւ դուք
սիրեցէք զնա եւ պատուեալ մե-
ծարեցէք։ Մեծի խօթութեան
է, զՅիսուս այդպէս յանդիման
ունել, եւ վասն այլոյ ինչ իրիք
աշխարհի հոգալ։

Երդարեւիսկ, Տէք, չեմ բաւ-

ական կալ եւ երեւել առաջի քո։
Բայց սակայն խրախուսեալ ի
քումէ բարօւթենէ, որ զիս ա-
ռանց իմց ինչ արժանաւորու-
թեան ընարեաց ի քահանայ, լի-
նիմ քեզ յանդիման յայսմ ա-
ռաւօտու առ ի նուիրել քեզ
դՈրդի քո։ Այս լնծայեմ քեզ,
ո՞ Աստուած իմ, զգառն անա-
րատ ի քաւութիւն մեզաց իմոց
եւ ամենայն մարդկան։ Եհաւա-
սիկ Գառնդ Աստուծոյ։ Հայեաց
յայս զառն, զոր երբեմն վասն
փառաց քոյ եւ վասն մերոյ փրս-
կութեան ի վերաց սեղանոյ խաշին
նուիրեալ տեսեր։ Վասն սիրոյ
Գառննա քեզ մատուցելոյ որ
յոյժ սիրելին է քեզ, զարձո ի
հոգի իմ զարժանիս նորա։ Եւ
թող ինձ զամենայն թշնամինս
զմեծամեծս եւ զփոքունս որսվք
մեզայ քեզ ցայսօր։ Յաւէ ինձ
յամենայն սրտէ իմմէ, զի զքեզ՝

անեզը բարութիւն, զայրացուցեալ վշտացուցի:

Եւ դու, ո Յիսուս, եկ եւ ջնջեա արեամբն քով սրբով զամենայն աղաւեղութիւնս յինէն ի բաց, մինչ չեւ ընկալեալ իցեմ զքեզ յայսմ առաւօտու: Տէր, չեմ բաւական եթե ընդ յարկաւ իմով մտանիցես, այլ ասա բանիւ միայն եւ բժշկեացի հոգի իմ: Արդարեւ չեմ ես սրժանի ընդգունել զքեզ, բայց սակայն ու, ով երինաւոր բժիշկ, դու կարող ես զիւրաւ եւ միով եւեթ բանիւ զընաւ վերս իմ բժշկել:

Մղորեցայ ես իբրեւ զովսար կորուսեալ: Ես եմ ոչիսարն այն որ կամեցայ մոլորել կամակար, այնու զի քեզ, Փրկիչ իմ, թիկունս դարձուցի: Այլ դու ես հովիւն քաջ, որ ետուր զիւրանս քո առ ի փրկել զիս. Խնդրեա չշատաց: +, ոչ պատրաստիրան

+ Ես ու ճորացայ: Խնդրեա զիս, Յիսուս, եւ մի թողուր զիս անձին իմում. խնդրեա զիս եւ դիր զիս ի վերայ ուսոց քոց. քանզի զնեմ ի մտի սիրել զքեզ, եւ ծառայել քեզ որչափ ինչ ի կարի իմում է:

Դու ասացեր, Ոչ ո՞չ է՞ յայնի ի՞նո՞ւ՞մ լըն. Եւ ու ո՞ հանէ զնոսու ի յերաց ի՞նո՞ց: Դու կոչես զիս առ սէր քո: ահա թողում զամենայն եւ առ քեզ գամ, ով կեանք իմ: Կամիմ յամենայնի հնազանդել քեզ: Հրաժարիմ յամենայն հաճոյից աշխարհի, քանզի արժանի համարիս դու յայսմ առաւօտուտաւ զամենասուրբ մարմին քո ինձ ի կերակուր:

Ոիրեմ զքեզ, Յիսուս, ի վեր քան զամենայն, եւ առ առաւել զքեզ սիրելց, յանկամ ընդունել զքեզ յամենասուրբ Խորհրդ-

գեան։ Դու զանձն քո ողջոյն
տաս ինձ ամենեւին, եւ ես եւս
տամ քեզ զանձն իմ բովան-
դակ։ Դու ես յայսմ հեաէ ամե-
նայն ինչ իմ, մի միայն բարու-
թիւն իմ եւ սէր իմ։

Ո՛վ Մարիամ մայր իմ, ըն-
կալ վասն իմ մասն ինչ ի քումէ
խնարհութենէ եւ յեռանդանէ,
որով ընդունէիր զՅիսուս յոր-
ժամ հաղորդէիր ի Խորհուրդն
սրբութեան։

ԵՐԿՐՈՎԱՐԱԹԻՒ:

Դա է ո՞րէ ի՞մ սիելէ ընդ ո՞ր
համեցայ։ — Ի հնումն յաճա-
խութեամբ զոհից շուք եղեալ
մեծարեին զՅստուած։ բայց ի
նոր օրէնս միով եւեթ պատա-
րագաւ առաւել պատուի եւ
փառս առնու Յստուած քան
այնչափ անչափ զաշիւքն հնովք՝
որք պատկեր իմն եւ ստուեր ա-
մենասուրք պատարագի մերոյ
էին։ Եյսու սրբովն պատարա-
գաւ մեծարեալ պատուի Յս-
տուած որպէս վայելն եւ արժան
իցէ։ Քանովն այն անեզ մեծա-
րանք եւ շուք զոր Յիսուս Քրիս-
տոս, յորժամ զանձն ի խաչի
մասուցանէր, եղ Յստուածոյ, վե-
րբատին նորոգի։ Քան զամենայն
զարոցն աղօթս եւ զապաշխարու-
թիւնս եւ զվաստակս առաքերոց
եւ զտանջանս մարտիրոսաց եւ

քան զբնաւ եռանդն սիրոյ սելով՝
բէից եւ աստուածեղէն Պօր եւս՝
որ եղեն պատճառք մեծապահայն
Աստուծոյ եւ լինիցին, առաւել
փառաւոր առնէ զԱստուած մի
միայն պատարագ։ Արդ զայս մե-
ծարանս եւ յարգանս արժան
համարի Աստուած յայսմ իսկ
առաւօսու առնուլ ի ձեռաց
քոյ, ո՛ քահանայ։

Եւ եւս արժան իսկ է, զի մէք
Աստուծոյ՝ վասն անշափ բարե-
րարութեանց զորս իւրովն անեղը
բարութեամբ մեզ եցոյց, ունի-
ցիմք շնորհս։ Այլ զիարդ իցեմք
բաւականք մեք աղքատք եւ ասա-
ռապեալք արժանի զոհութիւնս
նմա մասուցանել։ Եթէ մի ան-
գամ եւեթ՝ եւ այն գոյզն ինչ
նշան սիրոյ ցուցեալ էր մեզ Աս-
տուծոյ, պարտ եւ պատշաճ էր
մեզ, վասն սորին իսկ այսորիկ
անշափ իմն պայմանօք շնորհահա-

տոյց լինել նմա։ Քանզի այս նշան
սիրոյ՝ ընծայութիւն ինչ բարու-
թեան եւ պարգեւաց անչափա-
կանն Աստուծոյ է։ Արդ Տէրն
մեր՝ զի մի առ կատարումն բարձ-
րագոյն պարտուցս սազնապեալ
տառապիցիմք, եցոյց մեզ օրի-
նակս եւ համար՝ զի որպէս արժան
իցէ շնորհակալ նմա լինիցիմք։
Եւ զիարդ վճարիցի այս։ Յայն-
ժամ ուրեմն յորժամ ի պատա-
րագի ընծայիցի նմա Յիսուս։
Այսու կատարեալ իմն օրինա-
կաւ զոհութիւն եւ հատուցումն
ընծայի Աստուծոյ։

Օքչն որ ի նուիրական պա-
տարագի նմա ընծայիցի, է նա
ինքն միաձին Որդի իւր ընդ որ
համբինա։ Պատարագս այս կեանք
Աստուծոյ է, որ ի քահանայա-
գործութեան անդ եւ ի հաղոր-
դութեան խորհրդական իմն մա-
հուամբ մատչե։ Օսյս զայն օրի-

նակ եւ Պատիթ շնորհ ուներ
Աստուծոյ վասն ամենայն շնոր-
հայն զոր ի նմանէն էր ընկա-
լեալ. Օքնէ բաց արձուուց
Տեսուն ընդ ամենայնի զոր եւ ետ
էնչ: — Օքաժակ Տեսուն ընկա-
լեաց: Եւ ինքն խակ Քրիստոս Յի-
սուս զայն օրինակ գոհանայր զա-
րէն վասն ամենայն բարեայն զոր
մարդկանն ցուցեալ էր. Եւ ըն-
կալեալ բաժակ՝ ժանացաւ, եւ ա-
ռէ. Առեւ զայր եւ բաժանեցէւ
է յեղ:

Ո՞վ Աստուծ իմ եւ արա-
րիչ, զիարդ էր զի ընարեալ որո-
շեցէր զու զիս ի ձեռն նուիրման
Որդուց քո շուք եղեալ մեծարել
զքեղ: Ո՞ւ ապաքէն ես թշնա-
մանօք եւ նախատանօք երբեմն
անարդեալ անպատուեցի զքեղ:
Փոխանակ քարավէժ ի գժոխա
զիս առներոյ, մեծապատիւ մե-
ծապարդեւ մեծարես զիս, կար-

դեալ զիս քեղ քահանայ եւ ի
սպասաւոր փառաց քոց:

Արդ քանզի արժան համարիս
զու եւ համեալ հաւանիս զնու-
էրս զայս զմեծ յիմոց ձեռաց ըն-
դունել, միաւորեմ ես զտառա-
պեալ սիրտ իմ ընդ սրտին Յի-
սուսի, եւ յանուն նորա ընծայեմ
քեղ զայն ի խոսովանութիւն
քոյց բարձրագոյն տէրութեան:
Յանկամ զի քո անբաւ մեծվայ-
ելութիւն ի ընաւ իսկ մարդկանէ
մեծարեայի եւ սիրեացի: Պա-
տիք եւ մեծարմնք, զոր յայսմ
առաւօտու մատուցանեմ քեղ
յինծայել անդ զՈլոդի քո, լիցին
փոխանակ ամենայն անպատուու-
թեանց զոր մեզօք իւրեանց առ-
նեն եւ արացեն քեղ մարդիկ:
Կամիմ եւս պատարագաւս այ-
սուիկ շնորհ ունել քեղ վասն
ամենայն բարութեանցն՝ զոր ցու-
ցէր զու աշխարհի եւ առանձինն

ինձ թշուառականիս, որ վասնապախտաւորութեանց իմոց եւ անշնորհակալու մասց արժանի իսկ էի լքեալ թողեալ լինելոյ ի քէն։ Ես յաւելի մեղս ի վերայ մեղաց, իսկ դու շնորհօք քովք լցիր զիս։ Գոհանամ զքէն, ո անեղս բարութիւն, եւ կամ մանաւանդ ինքն Յիսուս Քրիստոս գոհացի զքէն վասն իմ։

Վասն արժանեաց Յիսուսի Քրիստոսի իննորեմ ի քէն, ով Սատուած, լուսաւոր արա զիս յայսմ առաւօտու, բորբոքեա զիս սիրով քով, եւ անջատեա զիս ամենեւին յամենայն իրաց երկրաւորաց։ Ո՞վ. մի թողուր, զի ընդ երկար դիմագարձ եղէց այնչափ անշափ քաղցր հանդիսից սիրոյ զոր առ իս ցուցանես։ Յամենայն սրտէ սիրեմ զքեզ, ո զիլսաւոր բարութիւն։ թողում զամենայն զի քեզ՝ ո Սատուած

իմ, որ արժանի անշափ սիրոյ ես, համց գտայց։ Տուր ինձ, աղաւշեմ, ցանդ լուսաւորագոյս նկատել զմեծութիւն քաղցրութեան քո, զի հանապազ մեծաւ եւս սիրով առ քեզ՝ վառեալ բորբոքեցայց, եւ դուն գործեցից քեզ յամենայնի եւ առանց ինչ անձին պահելոյ՝ պատճառք ուրախութեան լինել։

Գուռ սէր մեծ ցուցեր հոգւոյ իմոց, եւ զինալուդ իցէ ինձ այլ ինչ սիրել բայց ի քէն։ Ոչ Տէր. յօրէ ասաի կամիմ ի քեզ կեալ, եւ զքեզ միայն սիրել. քանդի կարի իսկ արժանի ես դու բովանդակ սիրոյ իմոց։

Հայր յաւիտենական. ակն ունիմ յարենէ. Յիսուսի Քրիստոսի եթէ դու շնորհօքն քովք զցանկութիւնս իմ զայս ածիցես յարդիւն։ Գուռ եղեր ինձ առասպարգեւատու մինչ զեռ ես հեռաւ

յեալ փախչէի ի քէն. ապս կարի խակ յիւսաւունս առաւել յուսացաց ի քէն այժմիկ՝ զի զքեղ միայն խնդրեմ, եւ ոչ այլում խմբք բայց քում սիրոյ փափառքեմ:

Մարիամ մայր իմ. դու որ Պատուած զնոցն՝ զօր ես յայսմ առաւոտու յիս ընդունելոց եմ, տարար ի սուրբ արքանդի քում, օգնեա ինձ զի խոնարհութեամբ եւ սիրով ընկալաց զնս ի սիրո իմ:

Զորեքշարաթի:

Եա և +ա-ս-նի-ն Ձռաց Ձ-
բոց: — Օմատ ած եթէ որ-
պէս ի ձեռն պատարագի սեղանոյ
պատիմքն՝ զոր մեղքն յանձինս
ձգեալ իցեմք, թողուն, եւ անշափի
իմն ողորմութիւնք ի շնորհս մե-
զաւորացընկալեալ լինին: «Քանի
ողորմելի եւ թշուառական լինէ-
աք, եթէ չգոյր ի միջի զոհս այս
նուիրական: »Քանզի ի ձեռն զո-
հիս այսորիկ արդարութիւնն Աս-
տուծոյ արգելեալ կարձի, զի մի
զպատիմն՝ որոց յիրաւի եւ յալ-
ժանի մերովք յանցանօքն գտաք
պատճապարագ, առաքեայէ ի
վերայ մեր: Անշուշտ չէին բաւա-
կան զոհք հնոյ օրինաց զբար-
կութիւն Աստուծոյ առ մեղաւ-
որս անդր ցածուցանելոց. Եմէ
էց ընկալէ Տէր ընդ հաղութա-
ոց խոյս: Եւ եթէ կեանք եւս

Համօրէն մարդկան եւ հրեշտակաց իսկ լինէին նուիրեալք, եւ այս չէր բաւական վասն միոյ եւեթ յանցանաց՝ զոր արարած ոք առ Երարիչ անդր իւր յանցանիցէ, հատուցումն ինչ արժանի աստուածեղէն արդարութեանն առնելցյ: Միայն Քրիստոս Յիսուս զօրէր հատուցանել վասն մեղաց մերոց. և և է +ա-ս-նի-ն Նշան Դրաց: Եւ նմին իրի իսկ առաքեաց զնա Հայր յաշխարհ, զի մարդ եղեալ՝ պատարագաւ կենաց իւրոց հաշտեցուացէ զնա ընդմեղաւորա: Եւ զոհս այս յիւրաքանչիւր իսկ պատարագի միւսանգամ նորոգի:

Եպա խորհեաց, ո քահանայ, զմեծութենէ պաշտամանն որ քեզն աւանդեցաւ: Ենցեալ կաս զու միջնորդ եւ բարեխօս ի մէջ Եստուծոյ եւ մարդկան մեղաւորաց, այնու զի նուիրես զու Ես-

առւծոյ ի վերայ սեղանոյ զիեանա եւ զարժանիս Քրիստոսի, որով յօժարի Եստուած տալ լոյս եւ զօրութիւն մեղաւորաց՝ զի ստրածացին ի մեղաց եւ գացեն թողութիւն: Քանզի հաձեալ Եստուծոյ ընդ այս նուիրումն տայ շնորհս եւ պարզեւս ապաշխարութեան, եւ զյանցանս եւ զմեղս եւս զմեծամեծս թողու: Ո՞վ. ո՞չափ առաւել հզօրագոյնս ողորմութիւն հայցէ վասն մեր անպարտ արիւն Փրկչին քան զարեկին որ վըէժս կարգայր ընդգէմ եղայրասպանն Կայենի: Մատուցեալ է+ է նորոց հրահանաց Նինոյդն Յիսուս Յիսուս է- է հեղում արշան նորոց, ո՞վ առաւել խօսի +ան զաբէւլն:

Եստուած սուրբ, զու յիրաւի եւ յարժանի զայրանաս ի վերայ մեղաւորաց, քանզի սիրոյ քում զոր սիրեցեր զնոսա, ապախատաւու-

ըութեամի արարին զարձուածս
փոխարինի: Եյլ որչափ եւ մե-
ծամեծ իցեն յանցանք աշխարհի,
սակայն մեծ եւս է պատարագն
զոր ես յայսմ իսկ առաւօտո-
մատուցանելոց եմ քեզ: Աւ
որովէս յանցանին նոյնպէս եւ ը-
նողնին: Մատուցանեմ քեզ
պատարագ յայսմ առաւօտո-
գնոյն ինքն զմբուխի քո զմիածին:
Յցի իսկ սիրելի է քեզ պատա-
րագս այս. եւ է իսկ բաւական
հաշա առնել զքեզ, եւ ածել
յօժարեցուցանել զքեզ ի գիտու-
թիւն առ ամենայն թշուառա-
կան մեղաւորս եւ առ այնոսիկ
որք ոչն ճանաչեն զքեզ, եւ առ
այնա որք թէպէտ եւ ճանաչեն
զքեզ, սակայն ոչ կամին սիրել
զքեզ, եւ զրկեալ ի շնորհաց քոյց
այնպէս կեանս կեան: Տուր նոյա-
լոյս եւ զօրութիւն հանելոյ զան-
լինս ի ծանծաղ ի շուառական

հանգամանաց անախի յոր իբրեւ
հարեալ ի կուրութենէ դասնին
կործանեալ:

Վ ասն ամենայն մեղաւորաց ա-
զանմ զքեզ, եւ առանձինն պա-
զախմ վասն իմ՝ որ քան զայլս
առաւել ապախտաւոր եւ ան-
շնորհակարս քում սիրոյդ եղի
եւ առաւել զայրացուցի զքեզ եւ
անպազեցի զքեզ:

Եղի, թող ինձ, Եսառուած
սուրբ, վասն սիրոյ Յիսուսի
Քրիստոսի զամենայն մեղս իմ,
զծանունս եւ զմանունս. թող ինձ
զենաւ կարձմուութիւնս, զատու-
թիւնս, զանծուժկալութիւնս եւ
զհամօրէն քայքայմունս մասց եւ
զանփութութիւնս ի ժամ պա-
տարագի, աստուածեղին պաշ-
տամանց եւ մաաւոր աղօթից:
Յաւ է ինձ վասն ամենայն մե-
ղաց այսոցիկ. զի տոքաք զքեզ՝
որ անեզը բարութիւն ես, թըշ-

նամանեալ զայրացուցի, որ յաւ-
մէնեցունց եւ առանձինն յինէն՝
որ քահանայս եմ, անվախճան
իմն սիրով արժանի սիրելոյ ես:
Աիրեմ զքեղ, ո անբաւ բա-
րութիւն, ի վեր քան զամենայն
սիրեմ զքեղ, եւ խոստանամ
քեղ եթէ կամիմ առաւել մե-
ռանել, քան եթէ դոյզն ինչ իւ-
րօք, որպիսի ինչ օրինակաւ եւ
իցէ, կամակար զայրացուցանել
զքեղ: Ո Յիսուս, մահ քո եւ
արժանիք քո յցս իմ են: Ի ձեռն
արժանեաց քոց ցանկար եւ ակն
ունիմ շնորհաց հաւատարիմ
քեղ լինել, սիրել զքեղ ի վեր
քան զամենայն ինչ եւ բայց ի
քէն այլ ինչ ոչ սիրել:

Ով ամենասուրբ Մարիամ,
իր ինձ առընթեր քոյով օգնա-
կանութեամբ այժմիկ զի երթամ
մատուցանել զպատարագն մեծ:

Հինգշաբաթի:

Յանձնայնի Եժայացարու+ դու+
նովա-: — Օմաւ ած եթէ
դիւրաւ իմն լսէ Աստուած ազա-
շանաց քահանայից, զոր ի ժամ
սրբոյ պատարագին մատուցանի-
ցեն: Տալ տայ նա յամենայն իսկ
ժամանակի զշնորհս իւր՝ որ ար-
ժանեօքն Վրիստոսի ինպրիցին.
բայց սակայն ի ժամ սրբոյ պա-
տարագի, ասէ Ա. Ոսկեբերան,
տայ Աստուած մեծաւ եւս յա-
ձախութեամբ զինդրուածս քա-
հանայից. քանզի աղօթք քահա-
նայից ի պատարագի՝ աղօթիւքն
Յիսուսի, որ մանաւանդ քահա-
նայն է՝ որ ի պատարագի աստ
ինքնին իւրովի զանձն մատուցանէ
առ ազգելոյ ի մեջ շնորհս, միա-
ցեալ ընթանան եւ հզօրագոյն
ինին:

Ճողովն Տրիդենտեան ասէ եւ

թէ ժամն յորում պատարագն
մատչցի՝ է ժամն դիպող յորում
Տէլն կայ եւ սպասէ ի վերայ ա-
թուոյ շնորհաց իւրոց՝ յոր պար-
տիմք, որպէս յորդորէ զմել Ա-
ռաքեան, մեծաւ իմն համար-
ձակութեամբ զիմել առ ընդու-
նելոյ ողորմութիւն եւ գտանելոյ
շնորհս. Առարկցուու+ այսունետե-
համարյակունեւումք առաջ անո-
ւոյ շնորհաց նորա, զե ընկալուու+
ողը նունիւն, եւ դարցուու+ շնորհա-
չ դեռ ժամանակի օժնականունեան:
Այլ եւ հրեշտակը, ասէ Ա. Ու-
կերեան, կան մնան ժամաւ պա-
տարագի, զի առաստաղոյն արդա-
սեօք վասն մեր բարեխօսլինիցին:
Եւ յաւելու եթէ զայն զր ի
ժամ պրոյ պատարագի ոք ոչ
ընկալաւ, յայլում ժամանակի
զժուարաւ առնուցու:

Բարէ. որպիսի յաճախու-
թիւնս շնորհաց վասն իւր եւ

վասն այլոց ընդունիցի քահա-
նայն, յորժամ ի պատարագելն ի
վերայ սեղանոյ մեծաւ համար-
ձակութեամբ աղաչիցէ զՏէր:
Մեծարոյ Հայրն Անտոնիոս Կո-
լելեան յլնկերութենէ բարե-
պաշան Ա աստակաւորայ ասէր.
Յոցժամ սոսունիան պատարագն
հասուցած է ոչ Յէսուս Քրիս-
տոս ի յեւու իմ ունիցիմ, ընդունիմ
ի նմանէ պնկ է իսունիմ:
Ա. Պաւղոս ասէ եթէ ի ձեռն
Յիսուսի Քրիստոսի զբնաւ մե-
ծութիւն շնորհացն ընդունիմք,
յորժամ նորին արժանեօքն բզ-
շայր աղաչիցեմք. Յանենայնի
հեծացարուու+ դուու+ նովա-... զե
դուու+ մի նուազեցիւ+ է- մի ի-ի+
շնորհուու+: Աակայն այս յայնժամ
մանաւանդ յանդ ելանէ, յոր-
ժամ քահանայն ի մատուցանելն
զմիածին զՈրդին Աստուծոյ՝ պա-
տուիցէ եւ ուրախ առնիցէ զնա:

Եւ եթէ Հայր զՈրդի վեւր զայս
որ ի նուիրական խորհրդեանն
պատարազիցի՝ մեզ պարզեւէ,
վեարդ մարթ իցէ նմա որ վեւր
զմիածին զՈրդին եւ մեզ՝ զանալ
շնորհս ինչ. Օքա՞րտ ու նովա-
հանդեւը պահնայն վերհիցէ Ձու:
Եզրուկ եմ ես. վեարդ կոյր ե-
ղե ես ցայժմ: Ո՛քափ շնորհս,
Ըստուած իմ, իմով անփու-
թութեամբ կորուսի. զե ի պա-
տարակս զոր քեզն մասուցի, ոչ
խնդրեցի ի քէն շնորհս ինչ:
Շայց քանզի լուսաւոր արարեր
զու վեա այժմ, ոչ եւս յայսմ
չետէ անփոյթ եղէց: Ահա մի-
աւորեմ զազաշանս իմ, Հայր
յաւիտենական, ընդ ազաշանս
Յիտուսի Վրիտառափ, եւ վասն
սիրոյ Ոլոդոց քո զոր ես յայսմ
առաւօտու քեզ ընծայեմ, ար-
ժանի Համարեսջիր, ազաշեմ
զքեղ պազատանօք, նախ տալ

թողութիւն համօրեն մեղաց ի-
մոց, յորոց վերայ ցաւիմ եւ
ստրջանամ յամենայն պատէ. եւ
ազա տուր ինձ ճանաշել եւ ի
միտ առնուլ եթէ որչափ արժա-
նի ես գուսպիելց, եւ թէ վեարդ
անվախան իմն պայմանաւ պար-
ատան իցեմ ես սիրել զքեղ
վասն բարութեան քո եւ սիրոյն
զոր ունիս առ իս: Տուր ինձ զօ-
րութիւն ի բնաւ իսկ յօժարու-
թենէ առ երկրաւորականս զանձն
անջատելց, եւ յայն իմն ի կիր
արկանելց զսիրտ իմ՝ զե զքեղ
միայն որ անեզը բարութիւն ես,
սիրեցեմ՝ որ այնչափ սիրեցեր վեա:
Կարձեալ խնդրեմ ի քէն լցո
վասն ամենեցուն այնոցիկ որք
զքեղ ոչ ճանաշեն, եւ զըկեալք
ի քումէ բարեկամութենէ այնպէս
կեանս կեան: Շնորհեա ամենե-
ցուն զպարզեւս շնորհաց քոց:
Տուր ամենեցուն զպարզեւ երկե-

զի քոյ սրբոյ: Ո՛ անբաւ սէր Ըստուծոյ իմոյ, արա զի ծանիցեն եւ սիրեացեն զքեղ ամենեքին:

Եւ դու, սիրելի Փրկիչ իմ, քո արա զիս ամենեւին, մինչ չեւ մեռեալ իցեմ. եւ մի թողուր եթէ մեկնեցայց երբեք ի քէն: Ահա, Տէր Յիսուս, ցորչափ իցեմ կենդանի՝ ի սմին վտանգի կամ: Ու կորուսից զքեղ յայսմ հետէ: Եղէ աղաչեա դու զշայր, զի առաքեացէ ինձ մահ՝ մինչ չեւ հեռացեալ իցեմ ի քէն: Եղաչեա զիս՝ ցանկ ներքին իմն կապանօք սիրոյ յօդեալ միացուցանել զիս ընդ քեղ որ այդպէս պարտապան կացուցեր զիս սիրելոյ զքեղ: Տէր Յիսուս, դու ես սէր իմ եւ յոյս իմ: Երա զի քանիցս անգամ թէ տեսանիցեմ զքեղ ի վերայ սեղանոյ, ասացից յամենայն սրտէ զոր Ա. Փիլիպպոս Արքան, մինչ զքեղ ի նուիրական

խորհրդեանն տեսանէր, զոքէր. Ահա սէր իմ. աւասիկ ասա է սէրն իմ՝ բովանդակ:

Ամենասուրբ Պարիամ, եւ դու եւս աղաչեա վասն իմ: Ահա քահանայ եմ ես. արա քոյով բարեխօսութեամբ, զի եղէց այն-պիսի՝ որպիսի արժանն եւ պարտ իցէ լինել քահանայի, այս է՝ լինել բամբին եւ ժառանգութիւն ողջոյն Յիսուսի Վրիստոսի:

Ուրբաթ:

Աւել+ կէրպայ+. այս է մարդին
իմ: — Եծ զմուաւ, զի քահանայ
որ զսուրբ պատարագն ջերմ աս-
տուածպաշտութեամբ մասու-
ցանիցէ, նովաւ առանձինն իմն
օրինակաւ ի սրբութիւն անդր
ժամանէ: Քանզի ի նուիրական
պատարագի անդ առանց ուրբուք
միջնորդի՝ յանդիման լինի աս-
տուածեղէն սրբութեանն, ունի
զՅիսուս ի ձեռս իւր. կարէ ընդ
նմա իբրեւ ընդ բարեկամի եւ ըն-
տանւոյ խօսակից լինել առանց
ինչ կարօտ միջնորդիւ լինելց ընդ
իւր եւ ընդ Յիսուսի. կարօղ է
նա զամենայն առնել նմա յանձն,
եւ ասել զոր ինչ եւ կամիցի:

Եւ առեւեալ լինի նմա իշխա-
նութիւն կերակրել ամենասուրբ
մարմնովն Քրիստոսի իւրով իսկ
ձեռամբն, եւ արքենալ նորա պա-

առւական արեամբն. զի բուն քա-
հանայք էին որոց ասաց Քրիս-
տոս՝ Աւել+ կէրպայ+. այս է մարդին
իմ: Ընդունել ընդունին եւ ժո-
ղովրդականքն զնուիրական խոր-
հարդն, սակայն չէ նոցա համար-
ձակ առնուլ զնա յիւրեանց ձեռս
եւ ընդունել զիսորհուրդն ըստ
իւրեանց հաճոյից. ի ձեռաց քա-
հանայից, եւ այն յորժամ հրա-
ման տան նոքին խակ քահանայքն,
կարօղ են ընդունել զնա: Եյլ
քահանայն իշխնէ առնուլ զՅի-
սուս ի ձեռս իւր եւ ի ներքս ի
սիրտ իւր՝ քանիցս անզամ թէ
զսուրբ պատարագն մասուցանի-
նէ: Վիտվ բանիւ. ի ձեռս քա-
հանային են փականք աստուա-
ծեղէն գանձուց, եւ ըստ կամաց
իւրոց բաւական է նա վարել նո-
քօք: Քանզի յամենասուրբ խոր-
հրդեան անդ գտանին, որպէս
առէ խակ Ա. Ոսկերերան, ամե-

նայն գանձք սասուածեղէն բարութեանն. “Յորժամ հաղորդութիւն սափեցէմ, զընաւ իսկ գանձս սասուածեղէն մարդասիրութեանն իմանամ,,: Ապա ուրեմն յորժամ քահանայն պատարագիցէ, թուի իմն եթէ ճրշմարտութեամբ տէր իցէ Յիսուսի որ ի նուիրական խորհրդեանն գտանի. “Ողջոյն իսկ Աստուծով մեծատուն է,,: Ապա Քրիստոս ողջոյն իսկ ստացուածք քահանայից է: Բայց սակայն քանի քահանայք իցեն, որ ամենեւին իսկ նորա ստացուածք իցեն: Ո՞վ Աստուծ. որպիսի ինչ իցէ սէր իւրաքանչիւր ի նոցանէ առ իւրեանց վրկիչն՝ որ այնչափ սիրեաց զնոսա եւ ամբարձեալ բարձրացցոց: Զսիրիցէ զքեզ, Տէր Յիսուս, անանկ եւ աղքատ ոք շենական կամ հովիւ մի օրիորդ տառապեալ առաւել քան զըս-

դում քահանայս: Եւ բարէ. որպիսի ցաւք, քանի տանջանք չիցեն պատրաստեալք ի դժոխա այնմ քահանային որ գատապարտի նոյն առնիցի: Մերժեցի նա յաւիտեանս ի Քրիստոսէ Յիսուսէ, որ ի վերայ երկրի յամենայն իսկ ժամանակին նմա մօտ կայր, եւ էր իսկ նորա ստացուածք ամենեւին:

Ոիրել Յիսուս, գու մատուցեր զանձն քո ողջակէզ ի խաչին առ ընծայելոյ յինէն ի վերայ սեղանոյ, եւ առ արբուցանելոյ զիս սասուածեղէն արեամբն քով: Այսո, յորժամ կացուցեր գու զիս քահանայ, զանձն քո ողջոյն ինձ ետուր. պարգեւեցեր զքեզ ինձ ամենեւին. այնպէս զե քանիցս անզամ թէ զսուրբ պատարագն մատուցանիցեմ, իցեմ ձեռնչաս յիմ ձեռս առնուլ զքեզ, եւ մարմնով քով կերակրել:

Ոիրել Փրկիչ իմ, յաւել միս

Հաւասա: Տուր ինձ ի միտ առակալ Ճանաչել եթէ դու ինքնին ես՝ յորժամ զքեղ ի սուրբ Խորշ Հրդեան ծածկեալ ի ձեռս իմ ունիմ, յորժամ դու ի վերայ սեղանոյ մօտ ինձ գտանիս, յորժամ դնիցեմ զմարմին քո ի վերայ լեզուի իմոյ, յորժամ շըրթունք իմ հուպ ի քո պատուական արիւնդ լիցին: Օխճդդ լից մարթ եւ հնար, զի ոչ սիրով քով վառեալ բորբոքիցիմ մինչ ածիցեմ զմաստ եթէ դու որ Վատուած իմ ես, հաւանիս առնուս յանձն՝ զի այսպիսի մոել մութեամբ ընդ քեղ զնացից, եւ արարից զքեղ ինձ կերակուր եւ ըմպելի:

Ոչ շատացար դու զբնաւ արիւն քո եւ զիեանս առ սէր իմ մատուցանել պատարագ ի վերայ խաչե, այլ եւ կամեցար եւս զի արից ես զայս զքո զվասն իմ

նուիրեալ արիւն. որպէս զի կատարեալ միայեալ գտայց ընդ քեղ, եւ մի ինչ եղեց ընդ քեղ: «Վրդեամբք իսկ մարմին իւրա պմեղ», ասէ Ա. Ուկեբերան:

Յամենայն սրտէ իննդրեմ ի քէն, Վատուած իմ. հաս ինձ ի թիկունս լրտով քով եւ զօրութեամբ, զի առ սէր քո մեծ զոր ինձն ընծայեցուցեր, յամենայն կեանս իմ շնորհակալու զանձն ցուցից: Ենջատեա զիս յերկատուորաց, արա զի մի այսուհեան արգել առաւելութեան շնորհացն լինիցիմ, զօր դու բաշխեալ տաս այնմ՝ որ ընդունիցի զքեղ մեծաւ եռանդմամբ յամենատուրբ Խորհրդեան: Ոիրեմ զքեղ, Յիսուս, որ առ սէր իմ մեռապ, եւ կամեցար կերակուր իմ լինել:

Հայր յաւիտենական, վասն արժանեայն Յիսուսի զօր ես յայսմ առաւօտու քեղ մատուցանեմ,

տուր ինձ զայն ամենայն շնորհս
որոց կարօսա եմ առ քո լինել ա-
մենեւին:

Եւ դու, ով ամենասուրբ
կյա Մարիամ, աղաչեա վասն
իմ:

Շաբաթ:

Փունիս էջ, ով այսօք է պահ
+ու-մ աղժան է ինչ ագանել: —
Այնպէս իմն համարեսջեր եթէ
եւ ցքեղ խակ ասիցէ Յիսուս
յայսմ առաւօտու զայն բան, զոր
երեմն առ Օակքէոս բարբառե-
ցաւ. Արի եկ ի սեղան, զե կամ
է ինձ այսօր ի տուն հոգւոյ քո
մտանել, առա նմա կեանս, եւ ի
վերացն բժշկել, եւ վառեալ բոր-
բոքել զնա սիրով իմնվ: Կան-
զե սոքին խակ են արդիւնք ասու-
ածեղէն Խորհրդոյն: Այս է հայն
որ կեանս տայ հոգւոյ. Հայոց զնը
է ա պաց, Տարմին իմ է. զնը է ա պաց
կտան կենաց աշեարհէ: Դեղ եւ
դարման է աս որ ազատս ի մեղաց
կացուցանէ զմեզ, եւ զգուշա-
ցեալ պահէ ի մեղաց. դեղթափ
է որով զերծանիմք ի հանապա-
զօրեայ յանցուածոց, եւի մահու-

չափ յանցանաց զգուշացեալ պահիմք։ Խ սա հուր, որ զիրտա սիրով սրբով վառեալ բորբոքէ . այնպէս զի մեք, որպէս Ոսկեբերան ասէ, եթէ ի մեր կուսէ չգնիցեմք ինչ արդեւս, դառնայցեմք ի սեղանոյ անափի “Ճրացանք բոցաշունչք, եւ ահազինք սաստանայի,, Բայց աղէ, Տէր. զի՞ է զի այնչափ անչափ քահանայք որ այգուն այգուն այսու երկնաւոր հացիւ մնանին, եւ փոխանակ յաստուածեղին սիրոյ անտի վառեալ բորբոքելոյ՝ հանապազ յերկրաւորս հարեալ հատեալ են, ցանկ նուքիմք կամակար ներելի մեղքը ի սեղան անդը մատչն։ Ենտի իսկ, զի առանց իրիք նպատակի եւ փափաքանաց սրբութեան, այլ լոկ վասն անձինն շահու կամ առ սովորութեան ի պատարագ անդր մատչն։ եւ նմին իրի իսկ հանապազ զնոյն յանցանաց յանցանեն,

եւ ի նոյն մինչեւ ի մահ հանապագորգեն, եւ ասափ անդր անցանեն՝ երթալ տալ համարս Յիւսուսի վասն ինրեանց մեղին եւ անկարգ գնացից։ Ո՛քահանայդ իմ, եթէ եւ գու ի սոցա համարի իցես, զիտասաջեր զի հացս այս երկնաւոր ոչ միայն սուրբ գքեղ չառնիցէ, այլ եւ քոյով իսկ յանցանք՝ պատժապարտ առաջի աստուածեղին արդարութեանն կացուցանիցէ։ Ուղեսաջեր զանձն քու զմնաւ ած եթէ մահ քեղ հանապազ մօտագոյնս մերձենայ։ Դիտեսաջեր տեսջեր եթէ ոյք իցեն յօժարութիւնին եւ թերութիւնիք, որ աղոկել եւ խափան լինին քեղ յառաջագէմ յաստուածեղին շնորհսն լինելոյ, եւ հանմեժեա զնոսին ի բաց։ Եծ զմնաւ եթէ քահանայ ես գու. խոկասաջեր զի Եստուած ընտրեաց գքեղ յիւր սիրելի, եւ չէր իսկ ձեռն-

հաս մեծ ինչ քան զոր արարն՝
առնել քեզ:

Ո՛ Եստուած անվախճան փառաց,
դու կամիս մաեալ բնակել
յիմում պրտի յայսմ առաւօտուուու:
Բայց պարտի սուրբ լինել
բնակութիւնն, յոր գուդ մասներց ես.
Տան ուստի ջայելէ այս ուստի նիւն, Տէր: Օխարդ կարեմ յիս
ընդունել զքեզ ես, որ լցեալս
եմ թերութեամբք եւ յանցանք:
Տէր, չեմ բաւական եթէ
ընդ յարկաւ իմով մոցես:

Ով Փրկիչ իմ. եթէ այժմ
առաջի աթոռոյ արդարութեան
քո հասանէր ինձ երեւել, զի՞նչ
համարս իշխնէի տալ քեզ վասն
այնչափ անչափ պատարագայն
զոր մատուցի, եւ վասն ամայն
զորս կեցի յորմէ հետէ քահանայս
եմ: Ով Տէր. չնորհեա
ինձ ժամանակ, եւ մի մոտներ
ընդ իս ի դատաստան. Մէ ճառա-

նէր ի Շատրապան ընդ ծառայէ
ուստի: Ա ասն զթութեան քո
ժուժեա գու ինձ սակաւիկ մի.
Օնց արած ինչ սակաւիկ մի հանդէ-
վէլ, ինչ չը երկեալ իցեմ: Զգեալ եր-
կարեսջիր սակաւիկ մի զժամանակ
կինաց իմոց, զի զապախտաւորու-
թիւն իմ զոր քեզն ցուցի, լալ
եւ աշխարել մարթացայց: Դու
ընտրեցիր զիս քեզ ի քահանայ.
այլ որպիսի զնացս ցուցի ես
ցայժմ: Ե յնչափ անչափ պատա-
րագօք կարեի սիրով քով սրբով
ամեննեւին իսկ վառեալ բորբո-
քել, համակ անարատ՝ համօրէն
սուրբ լինել: Ես ինձէն եմ պատ-
ճառք՝ ոչ գու, զի արգելի զշնորհս
քո: Զէին այնպէս յարդարեալ
վարք եւ զնացք իմ, զի զքեզ
պատուեալ մեծարեի: այլ զնո-
րին հակառակն արհամարհեալ
անպատուեցի զքեզ առաջի երկ-

նի եւ երկրի: Գուշ հաներ զիս
յաշխարհէ, այլ ես առաւել
քան զաշխարհականն սիրեցի
զաշխարհ: Ողորմեա ինձ, Աստու-
ած իմ, ողորմեա ինձ. մի թո-
ղուր զիս: ահա կամիմ ուղղել
զիս: Յաւէ ինձ վասն ամենայն
թշնամնաց, որովք զքեզ թշնա-
մնեցի: Ակիզբն արարից այսու-
հետեւ ճշմարտիւ սիրել զքեզ,
եւ յայսմ առաւօտու յորում
հանդերձեալ եմ ընդունել
զքեզ միւսանդամ, սկիզբն արա-
րից սիրել զքեզ:

Ակրեմ զքեզ, Աստուած արարի
իմոյ. սիրեմ զքեզ, Փրկիչ իմ,
որ առ ի զիս փրկելոյ եւ առնելոյ
քեզ քահանայ՝ զկեանս քո եւ
առոր: Տէր, չեմ բաւական եթէ
ընդ յարկաւ իմով մացես, այլ
ասս բանիւ միայնեւ բժշկեցի հո-
գի իմ: Օհող ինձ, Յիսուս, եւ
բժշկեա զիս: Անջատեա զիս յաշ-

խարհէ, եւ միացո զիս ընդ քեզ
սերախւ: Տուր զի յայսմ հետէ
վարք իմ եւ գնացք այնպէս իսկ
լիցին յարդարեալք՝ որպիսի ինչ
վայել լիցեն կարգի քահանայու-
թեան յոր զիսն ընտրեցեր: Ակ-
րելի Փրկիչ, արժանիք քո յոյս
իմ ին: Հայր յաւիտենական,
նուիրեմ քեզ զՅիսուս Քրիստոս
յայսմ առաւօտու, որպէս զի ա-
րացես գու՝ զի քեզ տաց զիս ա-
մենեւին:

Ամենասուրբ Կոյս Մարիամ,
աղաչեա զՅիսուս վասն իմ:

Ողջամբ գալուստ քո ի հոգի
իմ, Տէր, գոհանամ՝ զքին վասն
գալստեանդ յամենայն սրտէ. եւ ո
տայր ինձ ըստ արժանուցն լինել
քեզ չնորհակալ, իբրեւ զշմառ-
կան ոք, որոյ չկարացեալ չնոր-
հակալ լինել թափաւորին իւ-
րում՝ որ ի հիւղ անդր նորա այց
արարեալ իցէ, չեցէ այլում իմիք
ձեռնհաս, բայց արկանել զանձն
յոտս նորա, եւ պապանձեալ առ
անհնարին սքանչանայն, հիանալ
զարմանալ մեծարել եւ բարձր
առնել զայնպիսի մեծ չնորհ. ոյն
օրինակ եւ ես չեմ իմիք ձեռնհաս,
եւ արկանեմ զանձն իմ յոտս քո,
ու աստուածեղին թափաւոր իմ
Յիսուս, երկիր պազանեմ քեզ
ի խորոց անտի անարժանութեան
իմոյ, եւ խառնեմ զայս զիմ եր-
կիպագութիւն ընդ երկրպագու-
թեան ամենասուրբ Առաքին՝ որով
յորժամ՝ յղացաւն զքիղ յամե-

Բ.

Ի Գ Ո Հ Ո Ւ Խ Թ Ի Խ Ն
Ս. Պ Ա Տ Ա Ր Ա Գ Ի

Կիւրակէ:

Ակրելի Յիսուս, Փրկիւ իմ եւ
Վասուած. յառաջ քանի վմա-
տուցանելն զսուրբ պատարագն
յորժամ քեզ երկիր պազանէի,
զայն իմն յուշ ածէի եթէ որպի-
սի շքեղն փառաւորութեամբ
բազմեալ իցես յերկինս ընդ ածմէ
չօր. այժմիկ երկիր պազանեմ
քեզ՝ իբր զի եկիր ի սիրտ իմ,
թաքուցեալ ընդ դցզն կերպա-
րանօք հացի եւ գինուց, եւ այն-
պէս լեալ կերպակուր եւ ըմպելի
հոգւց իմոյ:

նասուրբ արդանդին երկիր եպադ
քեզ, եւ ցանկամ սիրել զքեզ
որպէս նայն սիրեաց:

Ո՞ Փրկիչ իմ, գու յայսմ ի
սմին առաւօտու ցուցեալ զանձն
քո հնազանդ բանից իմոց՝ իջեր
յերկիր, եւ ետուր զքեզ ի ձեռս
իմ. եւ ես քանիցս անզամ ստուն-
գամեցի պատուիրանաց քոյ, եւ
ապախտաւութեամբ թիկունս
գարձուցի ի քէն, եւ զշնորհս եւ
զեկը քո մերժեցի: Յուսամ, Յի-
սուս, եթէ արդէն իսկ առւեալ
իցէ քո ինձ թողութիւն. սակայն
եթէ առ իմոց յանցանաց չեցէ քո
թողեալ ինձ տակաւին, թող ինձ
աղաւնմ ի սմին առաւօտու, զի
ցաւիմ յամենայն սրտէ վասն
դառնացուցանելոյ իմոց զքեզ, ո՞
անեզր բարութիւն:

Ո՞ տայը եթէ ցանկ սիրեալ էր
իմ զքեզ, Յիսուս, եւ կամ գո-
նեա յօրէ յորմէ հետէ զառաջին

պատարագն իմ մատուցի՛ վա-
սեալ բորբոքէի միշտ սիրով քով:
Դու ի միջոց այնչափ բիւրաւորաց
ընտրեցեր զիս քեզ ի քահանաց,
եւ խառնեցեր զիս ի սիրելս քո.
եւ զինչ ինչ քան զայս առաւել
առնել էր քեզ առ ի շահելոյ
զսէր իմ: Եւ սակայն եւ ժամա-
նակ եւս տաս ինձ առնել զայն
զոր ցայժմ ոչ արարի. եւ ես սի-
րեցից զքեզ յայսմ հետէ ողուով
չափ:

Ոչ. յայսմ հեաէ ոչ ինչ այլ
ինչ սէր որ ոչ ի քեզ հայեցի՛
դրաւեացէ զսիրտ իմ, որ այնչափ
պարաւանդեաց զիս սիրել զքեզ:

Սատուած իմ եւ ամենայն
ինչ: Օ ի՞նչ պիտոյ իցեն ինձ,
Սատուած իմ, ամենայն մեծու-
թիւնք եւ փառք եւ ինսդութիւնք
աշխարհի. զու ես ամենայն ինչ
իմ: Դու լիջեր յայսմ հետէ մի
միայն բարութիւն իմ, մի միայն

սէր իմ։ Գոչեցից առ քեզ ընդ
սրբյն Պաւղինոսի «Առցեն ան-
ձանց իւրեանց մեծատունք զմե-
ծութիւնս իւրեանց, թագաւորք
զիւրեանց թագաւորութիւնս .
ինձ Վրիստոս փառք եւ արքայ-
ութիւն է,։ Այու վայելեցին
իշխանք եւ մեծատունք աշխար-
հի ի գանձս եւ միշխանութիւնս
իւրեանց. մեծութիւն իմ եւ
փառք գու միայն ես, Յիսուս։

Հայր յաւիտենական, վասն
սիրոյն զոր սիրեցել զՄրգի քո՝
զոր ի սմին առաւաօտու քեզ մա-
տուցի եւ ընկալայ ի սիրտ իմ,
շնորհեա ինձ հանապաղորդու-
թիւն ի առարք շնորհս քո եւ
զարգեւ սիրոյ քո սրբոյ։ Ե քեզ
ապաստան առնեմ զամենայն աղ-
գականս իմ, զբարեկամն եւ զթշ-
նամիս։ Վեզ յանձն առնեմ
զատապեալ հողիս քաւարանի
եւ զբնաւ չու առական մեղաւորս։

Ամենասուրբ Սարիսամ, Սայր
իմ, առ ինձ սուրբ հանապաղոր-
դութիւն եւ սէր առ Յիսուս
Վրիստոս։

Զաղցին որ զնի արա հանապաղոր-
դութիւնի։

Հոգի Վրիստոսի, սրբեա զիս։
Սարմին Վրիստոսի, պահեազիս։
Վրիս Վրիստոսի, արբո զիս։
Յուր կողին Վրիստոսի, լուս զիս։
Զարչարանք Վանի, զօրացն զիս։
Ռարերար Յիսուս, լուր ինձ։
Ե վերս քո ծածկեա զիս։

Սի թաղուր մեկնել
ինձ ի քէն. Եւ իշու կրնեցի։
Ե չարասէր թշնամնոյն զերծս զիս։
Ե ժաման մահուան իմց կոչեա զիս։
Եւ հրամացեա ինձ զալ առ քեզ,
Օրշնել զքեզ ընդ սուրբս քո
Եւ ընդ հրեշտակս քո
Յաւիտեանս յաւիտենից. ամին։

Երկուշաբաթի:

Ո' անեզը բարութիւն, ո' սէր
անսահման. Աստուած զանձնինձ
ետ ամենեւին, եւ եղեւ իմ ժա-
ռանգութիւն ի զիտովին: Ի մի
վայր ժողովեսջեր, անձն իմ, զա-
մենայն զսէր քո, կապեալ զանձն
քո նովին սիրով անձկագոյնս ընդ
Տեառն քում որ վասն այնորիկ
միայն եկն առ քեզ, զի զանձն
իւր միացուացէ ընդ քեզ եւ սի-
րեացի ի քէն:

Փրկիչ իմ սիրելի. առ քեզ
կամ. զքեւ՝ ո կեանք իմ եւ ա-
մենայն ինչ իմ, փարիմ. մի մեր-
ժեր զիս ի բաց: Ես չուառականս
եւ ապաժաման, ես ցայժմ մեր-
ժեցի զքեզ ի հոգւոյ իմմէ, եւ
անջատեալ բաժանեցի ի քէն
զանձն իմ. սակայն յայսմ հետէ
րիւր անգամ զիեանս իմ առնում
յանձն կորուսանեւ քան զքեզ,

ո անեղական բարութիւն: Մո-
ռա, Տէր, մոռա զթշնամանսն
զմեծամեծս որովք դառնացուցի
զքեզ, եւ թող ինձ: Զաւ է ինձ
յամենայն սրտէ. եւ ո տայր ինձ
ի ցաւոց աստի մեռանել:

Ընէպէտ անչափ դառնացուցի
ես զքեզ, սակայն եւ այնպէս դու
ցանկ հրամայես ինձ սիրել զքեզ՝
յորժամ ասիցես եթէ Ալիշեացես
Տէր Ասուսած + յամենայն ար-
քէ + + - մէ,

Բարեկ. ո եմ ես, Տէր, զի այն-
չափ ցանկաս թէ սիրեցից զքեզ:
Այլ քանզի ցանկանաս, կատա-
րեցից զիամն քո: Դու վասն իմ
ի մահ մասնեցար, դու ետուր
ինձ ի կերակուր զամենասուրը
մարմին քո. եւ ես ահա թողում
զամենայն, հրաժարիմ յամենայ-
նէ, եւ փարիմ զքեւ զիրկընդ-
խառն, փրկիչ իմ սիրելի. Ո՞ւ
Քինեացէ զէ՞ և սիրոյն Վարչուսուի:

Եւ զո՞ր ոք սիրեցից, վրկիչ իմ,
եթէ զքեղ ոչ սիրեցեմ որ գեղեց-
կութիւն անսահման ես եւ անեղը
բարութիւն եւ արժանի անպայ-
ման սիրոյ: Օքնն իսյ իմ բնա-
յելինն, եւ է + էն զէնն ինդրեցից
յերինք. Աստուծ սըտէ իմոյ, բա-
ժին իմ Աստուծ յա-իտեան:
Այո՛, Աստուծ իմ ոչ յերինն
եւ ոչ յերկրի մարթ է ինձ մեծ
եւս բարութիւն քան զայս դաս-
նել, եւ ոչ զոք որոյ սիրեալ իցէ
զի՞ւ առաւել քան զքեղ: Երեսցէ
արտայունիւն +: Ո՛Յիսուս, լուր
ինձ, եւ ի սմին առաւօտու ստաս-
ջեր զսիրտ իմ բովանդակ. քեղ
տամ զսիրտ իմ բովանդակ. առ
զայն յաւխտեանս. առ առենեւին:
Հան մերժեա ի նմանե ի բաց զա-
մենայն սէր, որ ոչ ի քեղ հայի-
ցի: Օքեղ միայն ընտրեմ ինձ ի
ժառանդրութիւն եւ ի մեծու-
թիւն. Աստուծ սըտէ իմոյ, բա-

ժին իմ Աստուծ յա-իտեան:
Տուր զի հանապազ ձայն բար-
ձեալ ինսիրեցից ի քէն ընդ Ա.
Խզնատեայ Լոյոլայ, եւ աղաւեցից.
“Օսէր քո միայն հանդերձ շնոր-
հօք քովք տուր ինձ, եւ ահա
մեծատուն եմ ես բաւականն,,,:
Տուր ինձ զեկր եւ զնորհս քո,
այս է արա զի սիրեցից զքեղ եւ
սիրեցայց ի քէն. յայնժամ եմ
իսկ մեծատուն բաւականն, եւ
բնաւ այլում իմիք ոչ ցանկացայց
եւ ոչ փափաքեցից:

Բայց դու ճանաչես զովարու-
թիւն իմ, եւ զիտես եթէ բա-
զում անգամ ապախտ ալ սոփ
զքեղ: Եկր ինձ ձեռնտու շնոր-
հօք քովք եւ մի թողուր բաժա-
նել միւսանգամ ի սիրոյ պրոյց
քումէ. “Ո՞ի թողուր անջատել
ինձ ի քէն,,,: Այժմիկ աղաղակեմ
առ քեղ. եւ տուր ինձ շնորհս զի
զբանս զայսոսիկ ցանկ ի սոփի եւ

ի բերանի կրիցեմ . “Աի թողուր ,
մի թողուր մեկնել ինձ ի քէն , :

Ամենասուրբ Կյս Մարիամ ,
յս իմ . առ ինձ զայս երկուս
շնորհս Ճատուծոյ , զուրբ հա-
նապազորդութիւն եւ զակը սուրբ ,
եւ ոչ այլ ինչ խնդրեցից ի քէն :

Երեքարաթի:

Վ այ ինձ . եւ զիարդ մարթ էր
ինձ այնպէս բազում անգամ մե-
զօք զայրացուցանել զքեղ , զի-
տելով իսկ եթէ քանի անշնարին
թշնամնա հասուցանեմ քեղ
մեզօք : Վ ասն արժանեաց չարչա-
ռանաց քոց աղաչեմ զքեղ , հա-
ճեաց շնորհել ինձ եւս քան զեւս
կապել ընդ քեղ սիրով քով
պրով , եւ մի դառնացուցիչ հոսն
ժամանակու իմոց յանցանաց հե-
ռացուայի զքեղ մինէն : Լոյս
տուր , աղաչեմ զքեղ , զի տակաւ
քաջ եւս խելամուտ եղեց եթէ
դու ես զիսաւոր բարութիւն եւ
արժանի համօրէն սիրոյ իմոց , եւ
թէ ըստ չափ անդր սիրեցեր դու
զիս :

Յանկամ , Յիսուս , զանձն իմ
փանքո , որպէս եւ դու վասն իմ
զանձնքո ողջոյն մատուցեր , նոյն-

պէս հանել բովանդակ յողջաւ-
կէզ: Դռւ մեծաւ իմն սիրով եւ
խնամօք ձգեցեր զիս առ քեզ. մի
թողուր, աղաչեմ, զի միւսանդամ
հեռացաց ի քէն: Աիրեմ դքեզ,
Սասուած իմ, եւ ցանչ խակ սի-
րեցից դքեզ: Եւ զիարդ հնար
իցէ ինձ այսուհետեւ զի ծանեայ
զսէր քո, մերժեալ ամենեւին
յերեսաց քոց կապուա կողոպուա
ի չնորհաց քոց կեանս կեալ:

Ընդուհամ մատուցանեմ քեզ զի
երկայնամիտ եղեր ինձ մինչդեռ
Տեսոնդ յաշաց ելեալ էի, եւ
այժմ տաս ինձ Ժամանակ առ
կարող լինելոյ սիրել զքեզ։ Եթէ
մեռեալ էի յայնժամ, չկարէի
այժմ սիրել զքեզ։ Եւ քանզի
դեռ եւս կարեմ սիրել զքեզ,
վասն որոյ սիրեցից, Յիսուս, որ-
շափ յիմում կարի իցէ, եւ ա-
րարից զամենայն առ ի համայ լի-
նելոյ քեզ։ Ալիրեմ զքեզ, բա-

լութիւն անբաւ, սիսեմ զքեզ
առաւելքան զիս. եւ առ սէր
քո տամ քեզ զմարմին իմ եւ
զհոդի եւ զամենայն կամ իմ:
Երդ տուր հրաման, Տէր, որպէս
եւ քեզ հածոյ լից. մասդեպ
ընդունիմ զամենայն ինչ: Ը առ
իսկ եւ բաւական է ինձ եթէ զայն
ինձ շնորհիցես՝ զե սիրեցից զքեզ,
այլ ինչ ոչ խնդրեմ ի քէն: Տուր
ում եւ կամիցիս զմեծութիւնս
աշխարհի. ես այլում իմիք ոչ
ցանկանամ, այլ ինչ ոչ կամիմ
բայց զառը հանապաղորդութիւն
ի շնորհս քո եւ զառը սէր քո:
Հայր յաւիտենական, ի խոս-
տումն Որդուց քո ապաստան՝ որ
ասէ. Ամէն ամէն ասեմ յէղ, զէ զո՞յ
լնւ խնդիրնեւէ+ և Հօրէ իմէն յանուն-
իմ առաջէ յէղ, խնդրեմ յանուն
Յիսուսի Քրիստոսի դշնորհս հա-
նապաղորդութեան եւ զշնորհս
սիրեց դքեզ յամենայն պատէ,

եւ յօրէ աստի կատարեալ իմն օ-
րինակաւ կատարելոյ զկամն քո:
Ո՛ Յիսուս, զու զանձն քո վասն
իմ պատարագեցեր բովանդակ, եւ
պարզեցելոր ինձ, զի եւ ես զանձն
իմ քեզ յանձն առնիցեմ, եւ
զամենայն կամն իմ քեզ մատու-
ցանիցեմ, եւ լեմ զբարբառ քո
եթէ Տռ-ը չե՞, որդէնո՞ի, ուշի՞ր +»,
ահա մատուցանեմ քեզ զսիլս
իմ եւ զկամն. եւ երկոքին եւս
քեզ մատուցին եւ քո լիցին բո-
վանդակ: Աւ ստկայն զու գիտես
թէ զիսարդ տկար իցեմ. օգնեա
ինձ եւ մի թողուր՝ զի միւսանդամ
յետս առնուցում զկամն իմ, եւ
զառնացուցանիցեմ զքեզ: Մի,
մի թողուր. այլ շնորհէա՝ զի ցանդ
սիրեցից զքեզ, եւ որպէս պարտն
իցէ քահանային այնպէս սիրեցից.
եւ արա զի զոր օրինակ Որդի քո
յաւանդել անդ զոդի իւր ասէր,
Եւնայն նու հարացեալ է, զնոյն

օրինակ եւ ես երբեմն ի ժամ մա-
հու իմց կարիցեմ ասել եթէ
յօրէ աստի զամենասուրբ կամն
քո կատարեցի: Երա, աղաչեմ,
զի յամենայն փորձութիւնա եւ ի
վտանգս գառնացուցանելոյ զքեզ
մի մնաւացայց ի քեզ լինել ապաս-
տան, եւ աղաչեցից զքեզ օգնել
ինձ յանուն արժանեաց Յիսուսի
Քրիստոսի:

Ո' ամենասուրբ Կոյս Մարիամ,
առ ինձ զայս շնորհս, զի ի փոր-
ձութիւնս ցանդ յԵսոսուած եւ ի
քեզ արարից զանձն իմ ապաս-
տան, որ կարողի զանձն իմ ամենայնի
առ Եսոսուծոյ:

Զորեքշարաթի:

Տէր իմ Յիսուս, տեսանեմ
թէ որչափ ինչ արարեր եւ կրե-
ցեր առ ի շարժելոյ զիս սիրել
զքեզ. եւ ես ցանդ յետին իմն ա-
պախտաւորութեամբ անշնորհա-
կալու քեզ եղէ. քանից եւ վասն
չնցին ինչ հաճցից եւ առ հար-
կանելց զիախաք ապասպարակա-
մաց անձին իմց զնորհ քո ետու
վտարանդի, եւ զամենայն պատիւ
եւ զմեծարանս երեսաց քոց ա-
ղարտեալ ի բացընկեցի: Ամենայն
արարածոյ՝ յորոց բարիս ինչ
գտեալ էի, մեծաւ փութով եւ
բազում հոգարածութեամբ ե-
ղէ շնորհակալ, քեզ միայն գտայ
ապախտաւոր: Վասուած իմ սի-
րելի, շնորհեա ինձ թողութիւն.
ցաւեն ինձ մեղք իմ անհնարին.
յուսամ եթէ տացես ինձ թողու-
թիւն, զի դու անեզը բազութիւն

ես: Եթէ չեր դու բարութիւն
անսահման, չեր ինձ մարթ բնաւ-
ունել յոյս ակնկալութեան, եւ
ոչ իշխել ինզրելոյ ի քէն ողոր-
մութիւն:

Գոռհանամ զքէն, սէր իմ, զի
ոչ որպէս էի խսկ արժանի բարա-
վէժ արարեր զիս ի դժոխա, այլ
կացեր մնացեր դու ինձ այսափ
ընդ երկար: Բարէ. միայն եր-
կայնմասութիւն քո, Վասուած
իմ, պարտ էր վառել բորբոքել
զիս սիրով քով: Ո՞ ոք այս-
ափ երկայնմասութեամբ համբե-
րել ինձ կարէր, բայց դու միայն
որ Վասուած ես անսահման ողոր-
մութեան: Գիտեմ եթէ որչափ
ընդ երկար աշխատ եղեր շահել
զաէր իմ: Ոչ, յայսմհեաէ ոչ եւս
զիմադարձ եղէց սիրոյ քում. ա-
հա քեզ տամ զանձն իմ բովան-
դակ: Հատ խսկ ընդ երկար զայրտ-
ցուցի զքեզ. այժմ սիրեցից

զքեղ։ Աիրեմ զքեղ, զլիսաւոր
բարութիւն իմ։ սիրեմ զքեղ,
անեղը քաղցրութիւն։ սիրեմ
զքեղ, Վատուած իմ, որ արժա-
նիդ ես. անշափական սիրոյ. եւ
ցանկ իսկ եւ աստեւ յաւիտեանս
գոչեցից անդադար. սիրեմ զքեղ,
սիրեմ զքեղ, սիրեմ զքեղ։

Վատուած իմ. քանի քանի
ամս կորուսի, յօրա մարթ էր ինձ
սիրել զքեղ, եւ ի սէր քո եւս
քան զեւս աճել. իսկ ես ի դառ-
նացուցանել զքեղ անցուցի զաւ-
ուրս իմ։ Սակայն արիւն քո,
Յիսուս, յօյս իմ է։ Յուսամ ե-
թէ ոչ եւս դադարեցաց սիրել
զքեղ։ Թէ որչափ ինչ կերց ի-
ցեմ, զայն ոչ զիտեմ. եւ սակայն
ամքն որ առաջի ինձ կան, եթէ
շատ իցեն եթէ սակաւ, քեղ
նուիլեցին. համրէն։ Վ ասն սո-
րին իսկ այսորիկ կայիր մնայիլ դու-
ինձ ցայցմ. արդարեւ Տէր, հա-

Ճեցից զմիսա քո. սիրեցից զքեղ
հանապաղ, եւ զքեղ միայն սի-
րեցից։ Զինչ պիտոյ իցեն ինձ
ուրախութիւն, մեծութիւնք եւ
փառք. դու միայն, Վատուած
իմ, դու միայն առանձինն ես եւ
եղիցես յաւիտեանս սէր իմ եւ
ամենայն ինչ։

Իսյց չեմ ես իմիք բնաւ ձեռն-
չաս՝ եթէ ոչ դու չնորհօք քովիք
հասցես ինձ ի թիկունս։ Արդ ա-
ղաշեմ զքեղ թախանձանօք. վե-
րաւորեա զսիրտ իմ, բորբոքես ծիր
սիրով քով պրով, եւ կապես ծիր
լնդ քեղ սերս կապաննօք՝ այն-
պէս զի չիցէ հնար նմա յայսմ
հեաէ բաժանել ի քէն։ Պու-
ինքնին խոսանցար սիրել զայն որ
զքեղն սիրիցէ. Ե՞ս ո՞վ ովո՞ն ովո՞ն,
ովո՞ն։ Եյժմ սիրեմ ես զքեղ։
չնորհեա ինձ զհամարձակութիւն
իմ՝ որով առ քեզն աղաղակեմ —
Աիրես ծիր եւ դու զիս, եւ մի թու-

լուր՝ զի ստիպեցից զքեղ համել
յինէն զսէր քո: Ու ան սկզէ՝ ան-
տէն ի հահուռն կայ. պահեա զիս
յաղեաից անտի սիրելց զքեղ
եւ այնպէս կարց ի մահու: Արա
զի ցանդ սիրեցից զքեղ, զի եւ
զու ցանդ սիրեացես զիս, եւ այս-
պէս լիցի միութիւն մեր յաւիտե-
նական, եւ ոչ քայքայեացի բնաւ
սէրն որ ընդ իս եւ ընդ քեղ: Ա-
րա զայս, ձայր յաւիտենական,
վասն սիրոյն Յիսուսի Քրիստոսի:
Արա զայդ, Յիսուս, վասն ար-
ժանեաց քոյ. վատահ եմ ի սո-
սին եթէ ես զքեղ եւ զու զիս
սիրեացես համապաղ:

Ո' Մարիամ, Մայր Եստուծոյ
եւ մայր իմ, աղաչեա զՅիսուս
վասն իմ:

Հինգշաբաթի:

Ո' Եստուած, ո անվախճան
մեծաշուք փառաւորութիւն. ա-
հա առ ոտս քո է նենգաւորն եւ
մատնիչ որ բազում դառնացոյց
զքեղ: Դու այնչափ բազում ան-
դամ ետուր ինձ թողութիւն,
այլ ես փոխանակ ընդ այնչափ
շնորհաց եւ լուսաւորութեանց
զորս շնորհեցեր ինձ, ցանդ վերա-
տին զայքացուցի զքեղ: Այլք ա-
ռանց պայծառ գիտութեան չա-
րութեանն այնր զօր գործէին եւ
ըմբռնեալ իմն ի թանձրամած
խաւարի մեղան. այլ ինձ չարու-
թիւն այնր զօր առնէի, լուսաւո-
րագոյն էր, եւ մեղայ շուրջ պա-
տեալ պայծառ լուսով: Այլ
լուր Որդւց քում միաձնի զոր ի
ամին առաւօտու մատուցի քեղ
պատարագ, որ այժմ յիմանմ
սրափ է եւ ինպէտ ի քէն ողոքմու-
5***

թիւն եւ թողութիւն վասն իմ:
Ծնորչեա ինձ թողութիւն առ
սէր Յիսուսի Քրիստոսի, քանզի
ցախմ յամենայն սրտէ իմմէ զի
զքեղ, ո անվախճան բարութիւն
զայրացուցեալ թշնամնեցի:

Գիտեմ զի առ սէր Յիսուսի
Քրիստոսի հաշտիս գու ընդ մե-
զաւորս. Համեցաւ նովու հաշու-
ցուցանել զամենայն է նոյն։ Եղէ
առ սէր Յիսուսի Քրիստոսի
հաշտեաց եւ ընդ իս։ Ո՞ի ընկե-
նուց պէս յԵցեսաց +ոց. մի մերժեր
զիս, որպէս արժանի իսկ եմ, յե-
րեսաց քոց։ Ուող ինձ, եւ փո-
խեածեր զիրտ իմ։ Աէրս սուրբ
հաստեաց յի Աստուած։ Երա
զայս, աղածեմ, գոնեայ վասն քո
իսկ փառաց. այնու զի գու ըն-
տրեցեր զիս քեղ ի քահանայ եւ
սպասաւոր, եւ կարգեալ սահմա-
նեցեր զիս հանել ողջակեղ զՈլ-
դիզ քո զմիածին։ Տուր զի բարք

եւ վաղք իմ լիցին արժանի առն
քահանայի։ Ո՞վ տոչորեսծիրբնա-
ծինծ արա բոցով սիրոյ քո սրբոյ
զամենայն սէր, որ յերկրաւորսն
ձգիցի։ Տուր զի յայսմ հետէ
վասն այնչափ շնորհացն զորս ցու-
ցեր ինձ, եւ վասն մեծի սիրոյն զոր
սիրեցեր զիս, շնորհակալու միտս
ընծայեցուցանիցեմ։ Երդարեւ
մինչեւ ցայժմ անարգեալ անգոս-
նեցի ես զքո բարեկամութիւն,
այլ այժմիկ ի վեր է ինձ քան զա-
մենայն մեծութիւնս աշխարհի
քո բարեկամութիւնդ, եւ նախա-
մեծար ընարեմ զշամոյս քո քան
զամենայն զանձս եւ զփափկու-
թիւնս երինից եւ երկրի։

Հայր իմ, արձակեա զիս յա-
մենայնէ առ սէր Յիսուսի Քրիս-
տոսի։ Կամիս զի քահանայք քո
մեինեալք եւ անծատեալք յաշ-
խարհէ իցեն յամենայնի առ ի լոկ
վասն քո եւ վասն գործոց փա-

ոաց քոց կելոյ. Որբէցէ+ ինչ
զբառանաբառ է- զԱս-պս է ժործ՝
յոր հոչչցեալ է իմ պառաս: Քաջ
իսկ դիտեմ եթէ զայն եւ յինէն
եւս պահանջես գու, եւ դնեմ
իսկ ի մտի առնել զայն. այլ դու
ձեռն տուր ինձ շնորհօք քովք:
Չգեա զիս առ քեզ: Տուր ինձ
երկայնմտութիւն եւ միակամու-
թիւն ի վեշտ եւ ի դժնդակս:
Շնորհեա ինձ հոգի մեռուցման
առ սէր քո: Շնորհեա ինձ հոգի
ճշմարիան խոնարհութեան, եւ
այնչափ նկրտել ի նմին յառաջա-
դէմ, մինչեւ ուրախ լինել ինձ
յորժամ անդոսնիցիմ յայրոց եւ
մեղաղարտ հաշուիցիմ: Ուստի ինչ
առանձւ պահանջութէն ++. եւ ասա ինձ
զինչ եւ ցանկանայցես յինէն, եւ
կատարեցից զամենայն: Ընկալ,
Եստուած իմ, զսէր առն միոջ
մեղաւորի որ անդր իսկ քան զւափ
զայրացցց զքեզ յառաջադցն,

այլ այժմիկ ցանկայ սիրել զքեզ
ճշմարտապիս եւ քո լինել ամեւ-
նեւին: Հայր յաւիտենսկան,
յուսամ եթէ յաւիտեանս սիրե-
ցից զքեզ, եւ նմին իրի իսկ կա-
միմ յերկրի աստ մեծաւ սիրով
սիրել զքեզ, զի եւ ի հանդեր-
ձելումն մեծաւ եւս սիրով սիրե-
ցից զքեզ:

Եւ զի սիրեմ զքեզ, ցանկամ
զի ծանիցեն զքեզ ամենայն մար-
դիկ, եւ սիրեցեն զքեզ: Եւ
քանզի զու, Տէր, կացուցեր զիս
քահանայ, տուր ինձ շնորհս վաս-
տակելոյ վասն քո եւ հոգիս առ-
քեզ ածերոյ: Յուսամ զայս ա-
մենայն յարժանեաց քոց, Տէր
Յիտուս, եւ ի բարեխօսութենէ
քումէ, Վայր իմ Վարիտմ:

Ուրբաթ:

Տէր իմ Յիսուս, զիարդ յայն-
չափ մարդկան բազմութենէ կա-
րացել ընտրել զիս քեզ ի քա-
հանայ, զիս՝ որ բազում անդամ
գարձուցի քեզ թիկունս, անար-
գեալ առ ոտն հարի զնորհս քո
եւ վասն չնշենոյ ետու զայն վտա-
րանդի: Տէր իմ եւ Աստուած
սիրելի, ցաւէ ինձ յամենայն պաէ:
Ասա դու ցիս, աղաչեմ, ետուր
ինձ թողութիւն: Այս. յուսամ
հաստատութեամբ: Ոչ մի ան-
գամ եւեթ եղեր դու ինձ փրկիչ,
այլ այնչափ՝ որչափ զիմ մեղս
թողեր: Ո՛ տայր թէ չէր իմ
դառնացուցեալ բնաւ դքեզ եր-
բեք, Փրկիչ իմ: Լսելի արա եւ
ինձ, աղաչեմ, զայն դոր առ
Ո՞ագդազենացին ասացեր. Թառ-
չւաւ լցնէն ու ու ու ու. եւ այ-
նու զիսացից եթէ ընկալար զիս

միւսանգամ ի շնորհս քո, եւ
թէ տացես ինձ անհնարին իմն
ցաւս զմեղաց իմոց: Ի յեւս +
յանյն աւանեմ պհոքի իմ. Քիեցեր
վու, Տէր, Աստուած նշանապու-
նեան: Ո՛ հովիւ աստուածեզէն,
դու իջեր յերկնից ինզրել զիս
զոչխարս զկորուսեալ, եւ զօր ա-
մենայն գաս իջանես վասն բարեաց
իմոց ի սեղան այսր: Դու վասն
փրկելց զիս ետուր զկեանս քո.
արդ մի, Տէր, մի մերժեր զիս. Ի
յեւս + յանյն աւանեմ պհոքի իմ.
ընկալ զոդի իմ վասն զթութեան
ի ձեռս քո, եւ մի թողուր բնաւ
յայսմ հետէ բաժանել ի քէն:
Դու հեղեր զարիւն քո վասն
իմ. “Ազաւեմք զքեզ օգնել ծա-
ռայից քոց զորս պատուական ա-
րեամբ քով զնեցեր,,,: Այժմ
բարեխօս ես վասն իմ եւ ոչ
գեռ եւս գատաւոր. առ ինձ թու-
զութիւն ի չօրէ քումի. առ ինձ

լցու եւ զօրութիւն սիրելց զքեզ
յամենայն սրտէ իմմէ: Տուր ինձ
շնորհս այնպէս անցուցանել
զմնացուածս աւուրց կենաց իմոյ՝
զի զքեզ, յորժամ իբրեւ դա-
տաւոր երեւիցիս, հաշտ ընդ իս
տեսանիցեմ:

Ծագաւորեա սիրով քով, աչ
զաշեմ. տիրեսծիրբովանդակ սրտի
իմում: Վրա զի քո եղէց ամե-
նեւին. եւ վասն սորին իսկ այսո-
րիկ յուշ առնիջիր ինձ հանա-
պազ, փրկիչ իմ, զսէրն զոր սի-
րեցեր զիս, եւ զամենայն զօր ա-
րարեր առ փրկելց զիս եւ սիրելց
յինէն: Ա ասն այսորիկ միայն ա-
րարեր զիս քահանայ, զի ոչ այլ
ինչ բայց զքեզ միայն սիրիցեմ:

Եյո, Յիսուս, կատարեցից
զկամն քո. սիրեցից զքեզ, եւ ոչ
այլ ինչ բայց զքեզ միայն սիրե-
ցից: Տուր ինձ խոնարհութիւն
եւ համբերութիւն ի վեշտ այսր

կենաց, եւ մեկնել յամենայն ի-
րաց արարածոց, եւ մեռուցումն
երկրաւորական բերկրանաց: Ա-
զէ, առւր զի Խլեցից հանից ի բաց
ի սրտէ իմմէ զամենայն յօժարու-
թիւն, որ ոչ առ քեզ ուզգեալ
իցէ: Զայն ամենայն իննիբեմ եւ
յուսամ ի քէն վասն արժանեաց
գառնակակիծ չարչարանաց քոց:
Ո՛ Յիսուս, ամենայն սիրոյ արժա-
նի. ո՛ Յիսուս սիրելի, ով բարի
Յիսուս, լուր ինձ. “Դարերար
Յիսուս, լուր ինձ,,:

Եւ դու եւս լուր ինձ, Մայր
իմ եւ յոյն իմ Մարիամ, եւ
աղաչեա զՅիսուս վասն իմ:

Յարաթ:

Խօսեաց, Տէր, զէ լո-էցէ ծառ-
այ ո՞ւ: — Ոիրելի Յիսուս, դու-
դարձեալ միւսանդամ ի սմին ա-
ռաւօտու հաճեցար յայց ելանել
հոգւոյ իմում. շնորհս ունիմ
քեզ յամենայն սրտէ: Եւ քան-
զի ես դու այժմ յիմում սրտի,
աղաչեմ զքեզ, խօսեաց՝ ասս
զնէ յինէն կամիցիս. մատպեւր
եւ յօժարսկամ արարից զամե-
նայն: Վրդարեւ չեմ բնաւ ար-
ժանի զի խօսեցիս դու ընդ իս,
քանզի բազում անդամ յորժամ
դու առ սէր քո կոչէիր զիս, ծան-
րալուր եղէ ես ձայնի քում, եւ
ապախտաւորութեամբ իմն թի-
կոնս դարձուցի քեզ: Ասկայն
արդէն խակ սորջացեալ եմ ի վե-
րայ ամենայն թշնամանայն զոր
թշնամանեցի ես զքեզ, եւ այժմ
եւ ս վերատին ցաւիմ, եւ յու-

սամ եթէ արդէն խակ առւեալ
եցէ քո ինձ թողութիւն: Եղէ,
ասս ինձ, զինչ ինչ յինէն խըն-
դրիցես, եւ արարից զամենայն: Ո՛
տայր թէ սիրեալ էր իմ զքեզ
հանապազ, Սատուած իմ: Ո՛
չուառական, քանի՛ քանի ամք
զուր եւ ընդ վայր կորեան: Վրին
քո միայն եւ խոստումն տան ինձ
յոյս ախնկարութեան եթէ փոխա-
նակ այնչափ ամացն կորուսերց՝
վոյթ՝ յահճին կալայց այսուհե-
տեւ այնմ միայն ուշ ունել, զի
սիրեցից եւ ուրախ արարից զքեզ:
Ոիրեմ զքեզ, Փրկիչ իմ եւ
Սատուած իմ, եւ այլ ինչ ոչ
կամիմ բայց սիրել զքեզ յամե-
նայն սրտէ: Յանկամ արդարեւ
ելանել ի կենաց վասն սիրոյ քո,
զի դու վասն սիրոյ իմոյ ի մահ վա-
րեցար: Գտուցից առ քեզ ընդ Ո՛
Փրանկիսկեայ. Մեռայց սիրով
սիրոյ քո, որ սիրով սիրոյ իմոյ

Հածեցար մեռանել: Դրու, Յիւսուս, զանձն քո ետուր ամենեւին,
դու զարիւն քո զամենայն, զկեանս
քո ողջոյն, զվասատակս քո եւ
զքրտունս եւ զհամօրէն արժա-
նիս քո ինձ պարգեւեցեր: Զեր
քեզ մարթ տալ ինձ ինչ ա-
ռաւել քան զգոսա, զե առանց
ինչ պահեստի ետուր զամենայն:
Եւ ես տամ քեզ զանձն իմ ողջ
բովանդակ: Առ զամենայն որ
զմիտս իմ հածիցէ, զամենայն
ուրախութիւնս երկրի, առ զմար-
մին իմ զշողի իմ եւ զկամն: Զեր
իմ այլ ինչ զոր մարթիցիմ տալ
քեզ. եթէ կայր ինչ իմ առաւել
քան զգոսա՝ եւ զայն եւս տայի
քեզ: Դրու միայն, սիրելի Յիւ-
սուս, շատ եւ բաւական ես ինձ:

Ակայն արա, Տէր, զե կացից
մնացից քեզ հաւատարիմ: Մի
թողուր փոխել ինձ զկամն իմ,
եւ այնպէս միւսանդամ թողուր

զքեզ: Աստահ ի քո գառնակա-
կիծ չարշարանադ եմ՝ եթէ չէ
բնաւ զիսպելոց ինձ այսպիսի ինչ:
Դրու ասացեր եթէ Ու ո՞ւ յո-
սացաւ ի Տէր եւ յաճօն եղէ:
Ազա մարթ է ինձ ասել ամե-
նայն համարձակութեամբ. Ի+ԵՂ,
Տէր, յո՞սացայ. մի ամառչեցից յա-
տիրեան: Յուսամ եւ ցանդ իսկ
յուսացայց, Աստուած հոգւոյ ի-
մայ, եթէ ոչ եւս յայսմ հետէ
ամօթն այն ահազին տեսանելոց
զիս բաժանեալ ի քին եւ ի
թշնամութեան քում ծածկես-
ցէ զերեա իմ. Ի+ԵՂ, Տէր, յո՞ս-
ացայ. մի ամառչեցից յատիրեան:
Աստուած իմ, ամենակալ եսդու,
արդ սուրբ արա զիս. տուր զե շատ
սիրեցից զքեզ. տուր զե մի թո-
ղեց ինչ մի յայնցանէ զորոց զի-
տացից թէ անդ են փառայ քոց.
եւ մի ծանրթուեայի ինձ ինչ ո-
րով ուրախ առնել զքեզ մար-

թայցեմ: Ո՞վ . քանի երանելի
լինիցիմ, եթէ առ ի շահելոյ
գքեղ եւ զսէր քո՝ զամենայն ինչ
կորուսանիցեմ: Ո ամս սորին իսկ
շնորհեցեր ինձ կեանս. արա զի քո
վասն միայն արկից զայն ի կիր:
Երդարեւ չեմ արժանի բնաւ
շնորհաց ինչ, այլ ըսկ պատճոց
եւ պատուհասից. սակայն, Տէր,
արա զիս պատուհասակոծ որսպէս
եւ որչափ եւ կամիցիս, բայց ի
շնորհաց քոց մի զրկեր զիս: Ոէր
անհաս սիրեցեր գու զիս. եւ ես
եւս անսահման իմն սիրով ցան-
կամ սիրել զքեղ, ո անեզը բա-
րութիւն: Ո կամք Աստուծոյ ի-
մոց, գու ես սէր իմ: Դու, Յի-
սուս, մեռար վասն իմ. ո տայր
եւ ինձ եւս վասն քո մեռանել,
եւ առնել՝ զի մահուամբ իմով
ամենեքեան զքեղ սիրեցեն: Ո
անսահման բարութիւն, արժա-
նի անեզը սիրոյ, մեծարեմ եւ

սիրեմ զքեղ ի վեր քան զամե-
նայն:

Ո՞վ Մարիամ. ձգեա զիս ա-
մենեւին առ Աստուած. առւր ինձ
վատահ լինել առ քեղ. առւր զի
ցանդ ի քեղ ապաստան եղէց:
Դու բարեխօսութեամբ քով
սուրբ արացես զիս: Այսպէս
յուսամ:

ՅԱՌԱՋ ՔԸՆ ԶՊԱՏԵՐԱԳ

Առաջնորդ ՃԱՎ.

Կյ. Վահանայք քո զգեցցին
վարդարութիւն, եւ սուլբք քո
յնծալով յնծասցեն:

Փխ. Յիշեամ Տէր զԴաւեիթ եւ
զամենայն հեղութիւն նորա: Որ-
պէս երդուաւ Տեառն, եւ ուխտա-
եդ Աստուծոյ Յակովը: Ոճէ ոչ
մտից ի յարկս տան իմոց. եթէ
ելց յանկողինս մահաց իմոց:
Եթէ տաց քուն աչաց իմոց, կամ
նինջ արտեւանաց իմոց, կամ
հանգիստ իրանաց իմոց, մինչեւ
դաից զտեղի յարկի Տեառն Աս-
տուծոյ Յակովը: Ահա լուաք
զնմանէ Աշխաթա, եւ դասք
զնա ի դաշտս մայրեաց: Մացուք ի
յարկս նորա. երկիր պազցուք ի

տեղւոջ, ուր կացեալ են ոտք նո-
րա: Երի Տէր ի հանգիստ քո,
դու եւ տապանակ կտակի սրբու-
թեան քո: Երիցունք քո զգեց-
ցին զարդարութիւն, եւ սուլբք
քո յնծալով յնծասցեն: Պ ասն
Դաւթի սիրելոյ քո՝ մի զարձու-
ցաներ զերես յօծելոյ քումէ:
Երդուաւ Տէր Դաւթի ճշմար-
տութեամբ, եւ ոչ ստեաց նմա.
ի պտղոյ որովայնի քո նատուցից
յաթոռ քո: Ոճէ պահեսցեն որ-
դիք քո զօրէնս իմ, եւ զվկացու-
թիւնն՝ զօր ուսուցից նոցա: Որ-
դիք նոցա նատցին յաւիտեանս
յաւիտենից յաթոռ քո: Հա-
ճեցաւ Տէր ընդ Ախովն, եւ ըն-
տրեաց բնակել ի նմա. ասէ՝
այս է հանգիստ իմ յաւիտեանս
յաւիտենից. ի սմա բնակեցաց,
զի հաճեցայ ընդ սա: Օզրս
սորա օրհնելով օրհնեցից, եւ
զաղքատս սորա լցուցից հացիւ:

Արիցանց սորա զգեցուցից զիբա-
կութիւնն, եւ սուրբք սորա ցնծա-
լով ցնծացեն: Ենդ ծագեցից
դեղջիւր Դաւթի, պատրաստ ա-
րարից զճրագ օծելոյ իմը: Թշնա-
մեաց նորա զգեցուցից զամօթ,
այլի վերայ նորա ծաղկեացի սրբ-
բութիւն իմ:

Փառք Հօր, եւ Որդւոյ, եւ
Հոգւոյն սրբոյ. այժմ եւ միշտ եւ
յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն:
Քրի. Եւ եւս խաղաղութեան
զՏէր աղաչեացուք:

Խնդրեացուք հաւատով միա-
բանութեամբ ի Տեառնէ, զի զո-
ղորմութեան զշնորհա իւր արաս-
ցէ ի վերայ մեր: Ամենակալ Տէր:
Աստուած մեր կեցն եւ ողորմեա:
Եւ աստուցն Ժբ Տէր ողորմեա:

Որ զգեցեալ ես զըս որպէս
հանդերձ, Տէր մեր Յիսուս
Քրիստոս, անձառելի խոնարհու-
թեամբ ի յերկրի երեւեցար, եւ
ընդ մարդկան շքնեցար: Որ եղեր
քահանայապետ յաւիտենից ըստ
կարգին Մելքիսեդեկի, եւ զար-
դարեցեր զեկեղեցի քո սուրբ:
Տէր ամենակալ, որ պարզեւեցեր
մեզ զնոյն վերկնային զհանդերձ
զգենուլ: Երժանի արա եւ զիս ի
ժամնուս յայսմիկ զանպիտան ծա-
ռայս քո, որ համարձակիմ եւ
մերձենամ ի նոյն հոգեւոր պաշ-
տօն փառաց քոյ. որպէս զի զա-
մենայն ամբարշտութիւնս մերկա-
ցաց, որ է հանդերձ պղծութեան,
եւ զարդարեցաց լուսով քով:
Ծնկեա յինէն զարիս իմ, եւ թօ-
թափեա զյանցանս իմ, որպէս զի
արժանի եղեց հանդերձեալ լու-
սոյդ առ ի քէն: Շնորհեա ինձ
քահանայական փառօք մասնել

ի պաշտօն սրբութեանց քոյ ընդ
այնոսիկ՝ որ անմեղութեամբ պա-
շեցին զպատուիրանս քո։ Օ ի եւ
ես պատրաստ գտայց երկնաւոր
առաջասատիդ ընդ իմաստուն կու-
սանսն փառաւորել զքեզ, Վրիս-
տոս, որ բարձեր զմեզս ամենե-
ցուն. զի դու ես սրբութիւն ան-
ձանց մերոց։ Եւ քեզ բարելսա-
րիդ Աստուծոյ վայելէ փառք, իշ-
խանութիւն եւ պատիւ. այժմ
եւ միշտ եւ յաւիտեանս յաւի-
տենից. ամէն։

Վայր զթութեան եւ ողոր-
մութեան ամէնօրհնեալ կյս
Վարիամ. աշաւասիկ ես հեքս
եւ անարժան մեղաւորս յամե-
նայն սրտէ իմի, եւ յամենայն
յօժարութենէ կամացս առ քեզ
ապաւինիմ, եւ աղաւեմ զիթու-
թիւն քո, զի զորօրինակ կայիր

առ անուշակ Որդւոյդ կախելոյ
զիսաչէ, նոյնպէս եւ առ ապաշտ-
մեղաւորս, եւ առ ամենայն քա-
հանայս, որ աստ եւ ընդ ամենայն
եկեղեցիս այսօր պատարագին,
կացցես զթութեամբ, զի օժան-
դակութեամբ շնորհաց քոց կա-
րող լիցուք զարժանաւոր եւ զըն-
դունելի պատարագս մատուցա-
նել մեծի եւ անբաժանելի սուրբ
Երրորդութեանն. ամէն։

Ես կամիմ պատարագել, եւ
քահանայագործել զմարմին եւ
զարիւն Տեառն մերոյ Յիսուսի
Վրիստոսի ըստ արարողութեան
կաթուղիկէ եկեղեցւոյ. ի փառս
եւ ի զովեստ ամենակալին Աս-
տուծոյ եւ համօրէն դասուց երա-
նելեաց. յօդուտ ինձ եւ բովան-
դակ եկեղեցւոյս զինուորելոյ. եւ
վասն ամենեցուն՝ որոց յանձն ե-

դեն ինձ յաղօթս՝ առ հասարակ
եւ առանձինն. եւ վասն խաղա-
ղութեան հռովմէական սուրբ Ե-
կեղեցւոյ: Օխնդութիւն խաղա-
ղութեամբ հանդերձ, զուղու-
թիւն վարուց, զժամանակ ճշմա-
րիտ ապաշխարութեան, զնորհս
եւ զմիսիթարութիւն Հոգւոյդ
սրբոյ, եւ զյարակայութիւն ի
գործս բարութեան պարգևեա
մեզ, ամենակալ եւ բազում ո-
ղորմ Տէր:

Ի ՀԵ-ՂԱԽԵՒ:

Ազըերացն անապականն, որ յետ
մահուն անմահարար, բղխեալ ի
քէն վտակ կրկին ի նորոգումն
կողածնին. բաց զբերան իմ յար-
բուցումն քո սուրբ արեան կինա-
լարին:

ՅԵՒՂ-ՂԱԽ-ԱՐԱ-:
Լոյս Ճշմարիտ եւ ճառագայթ-
չօր, ծագումն եւ կնիք, բան
եւ ծնունդ: Որ կանգնեցեր յեռ-
թանց սեանց զեկեղեցի սուրբ ա-
ծեալ ի սպանդ զեզն պարարակ:
Շնորհեա մեղ կերակրել յե-
մաստութեան քում սեղանոյ:
ողորմեա:

ՅԵՒՂ-ՂԱԽ-ԱՐԱ-:

Հաց կինաց, եւ անմահու-
թեան ճաշակ, սուրբ եւ անճառ
սոսկալի խորհուրդ: որ ի յերկնից
իջեր կինդանութիւն մարդկան,
կինդանի եւ կինդանարար: Պար-
գեւեաքաղցերցս զքաղցրութեան
քում ճաշակումն. ողորմեա:

Ի ՄԵ-ՂԱԽ-ԱՐԱ-:

Դառան երկնից եւ ճանկապարհ
արքայութեան, Տէր երկնի, երկ-

նայնոցն օրհնեալ դասուց. որ
զմարմին քո եւ զարիւնդ անա-
պական բաշխեցեր առաքելոցն:
Արքիւտ զմեղ հաղորդել սրբու-
թեան քում խորհրդոց. ողորմեա:

Ի Հինգամբանու:

Բան հօր եւ քահանայապետ
սուրբ, յանմարմնոցն զովեալ ի
բարձունս. որ ի վերայ խաչին պա-
տարագեալ մարմնով՝ հեղեր զա-
րիւնդ ի փրկութիւն: Արքեա
զմեղս մեր կենարար եւ փրկական
քաւիչ քո արեամբդ. ողորմեա:

Յառըբանու:

Ա էմ հոգեւոր եւ զլուխ ան-
կեան օծեալ, բարեբանեալ ի
հրեշտակաց. որ ի խաչին բացեր
զկողահոս աղքիւրդ, զանմահու-
թիւն ցողեալ տիեզերաց: Ալրո
եւ մեղ ծարաւեացս զբաժակ
փրկութեան. ողորմեա:

Ի Հայքաբանու:

Գառն Եստուծոյ զենեալ միշտ
եւ կենդանի, անմեղ եկեալ ի
պատարագ. որ ի հաշտութիւն
չօր պատարագեալ բառնսս
զմեղս աշխարհի. յանմահից զօ-
րաց փառաւորեալ: Յիշեալ զհո-
գիս հաւատով ի քեզ ննջեցե-
րոցն մերոց. ողորմեա:

Ս. Ներս. Շնորհա:

Ի Կերպակեն:

Քահանայ մեծ, եւ քահանայ-
ապետ ճշմարիս Յիսուս Քրիս-
տոս, որ մատուցեր զանձն քո Ես-
տուծոյ չօր պատարագ սուրբ եւ
անարատ ի սեղան խաչին վասն
մեր տառապեալ մեղաւորացս, եւ
ետուր մեղ զմարմին քո ի կերաւ
կուր եւ զարիւն քո յարբումն,

եւ կարգեալ սահմանեցեր զայս
խորհուրդ զօրութեամբ սուրբ
Հոգւոյդ, ասելով. Օայս քա-
նիցս անդամ առնիցէք՝ առ իմոյ
յիշատակի արասջիք: Պաղատիմ
վասն արեան քո, որ է զին մեծ
փրկութեան մերոյ. մաղթեմ
վասն սխրալի եւ անձառելի սի-
րոյդ, որով զմեզ զթշուտառա-
ցեալքս եւ զանարժանքս այնչափ
սիրեցեր, մինչեւ արեամբ քով
լուանալ զմեզ ի մեղաց մերոց:
Ուստ ինձ քում անարժան ծա-
ռայի, զոր ի վերայ այլոց պար-
գեւաց քոյ՝ առ քահանայական
պաշտօն եւս կոչել հաճեցար, ոչ
յաղագս իմոյ ինչ արդեանց, այլ
միայն արժանաւորելով ողորմու-
թեան քո: Ուստ ինձ, աղաչեմ,
Հոգւովդ քով սրբով պաշտել
զխորհուրդս ահաւոր՝ յալգու-
թեամբ եւ պատուով, եռանդիւ
եւ երկիւովեւ, որովք արժանն է

եւ վայել: Տուր ինձ շնորհօք քո
զահեղ խորհրդոյս զայսաննէ զայն
միշտ հաւատալ եւ իմանալ, զգալ
եւ հաստատոն ունել, ասել եւ
խորհել, որ քեզ հաճոյն է, եւ
հոգւոյս իմոյ յօդուտ: Մատէ հո-
գի քո բարի ի սիրտ իմ, եւ հըն-
չեսցէ անդ առանց ձայնի, եւ ան-
մեռնէլ խօսեսցի զամենայն ծմար-
տութիւն. քանզի խորին են յցժ,
եւ քօդով սրբով ծածկեալ:
Ծնորհեա ինձ վասն մարդասի-
րութեան քո մեծի զպատարագս
սուրբ սրտիւ եւ մաքուր մոտօք մա-
տուցանել: Պահեա զիրտ իս
յանմաքուր, ի գարշ, յլնդու-
նայն եւ ի վնասակար խորհրդոց:
Նմրացո զիս գորովագութ եւ
հաւատալիմ պահպանութեամբ
եւ հզօր վերակացութեամբ երա-
նելի զուարթնոցն, զի թշնամիք
ամենայն բարեաց ի բաց կացցեն
ամաչեցեալ: Օօրութեամբ ա-

Հաւոր խորհրդոյս, եւ ի ձեռն
հրեշտակի սրբոյ քո, հերքեա մի-
նէն եւ յամենայն ծառայից քոյ
զապառում ողի ամբարտաւանու-
թեան, մասփառութեան, նա-
խանձու, հայհոյութեան, պոռն-
կութեան, պղծութեան, երկ-
մառութեան, թերեհաւատու-
թեան: Համօթ լիցին որք հա-
լածենն զմեղ, եւ կորիցին՝ որք
վաղվաղեն կորուսանել զմեղ:

ՅԵՒԽԱ-ՀԱՅԱՅԻՆ:

Թռագաւոր կուսանաց, եւ սի-
րող սրբութեան եւ անեղծու-
թեան. երկնային ցօղով օրհնու-
թեան քո շիջո ի մարմնոյ իմմէ
զուցիխ վառեալ ցանկութեան,
զի մնասցէ յիս բարեկարգութիւն
ողջախոհութեան մարմնոյ եւ
հոգւոյ: Մեռո յանդամն իմ
զիսայթս մարմնոյ եւ զամենայն
խրամունս առփանաց. եւ սուր-

ինձ զՃշմարիտ, եւ զմշանջենաւ-
որ ողջախոհութիւն ընդ այլ
պարզեւս քո, որք քեզ հաճոյ
են Ճշմարտութեամբ. զի զպա-
տարագս օրհնութեան ողջախոհ
մարմնով եւ սուրբ սրբիւ մա-
տուցանել քեզ մարթացայց:
Վանզի որչափ զղմանի սրափ
եւ հեղմանի արտասուաց, որչափ
յարգանօք եւ գոզութեամբ, որ-
չափ սրբութեամբ հոգւոյ արժան է
մաքրութեամբ հոգւոյ արժան է
զասառուածային եւ զերկնային
պատարագս մատուցանել, յո-
րում զմարմին քո Ճշմարտապէս
Ճաշակեմք, եւ զարիւն քո ըմ-
պէմք ստուգապէս. ուր ստորինքս
վերնոց, երկրաւորքս աստուած-
այնոցն կցորդին. որոց առ ընթեր
կան սուրբ հրեշտակը, եւ ուր
զու ես պատարագ եւ քահանայ,
սքանչելապէս եւ անձառաբար
կարգեալ:

ՅԵՐԵ+ՀԱՅԻ ՊՈՒ:

Եւ ով ոք մարթասցի արժանապէս մատուցանել զպատարագու եթէ ոչ դու, Տէր ամենակալ, զմատուցօղն արասցես արժանի: Գիտեմ Տէր, եւ ասուդութեամբ գիտեմ, եւ մարդամիրութեան քում խոստովան լինիմ, զի չեմ բաւական մատչել առ ահաւոր խորհուրդս վասն անթիւ մեղաց իմոց եւ անհամար ստունդանութեանց: Այլ զիտեմ, եւ ճշմարտապէս բոլորով սրտիւ իմով հաւատամ, եւ բերանով խոստովանիմ, զի դու կարող ես առնել զիս արժանի. որ միայն զօրես սուրբ առնել զսղացեալն յանսուրբ սերմանէ, եւ ի մեղաւորաց՝ արդարս եւ սուրբս գործել: Պաղատիմ առ քեզ, Աստուած իմ, ամենակարող զօրութեամբ քով շնորհեա

ինձ մեղաւորիս մատուցանել զպատարագս ահիւ եւ դորութեամբ, սրբութեամբ սրտի եւ բղխմամբ արտասուայ, հոգեւոր խոնդութեամբ եւ երկնային ուրախութեամբ: Ծերկիւսցին միաք իմ քաղցրութեամբ երանաւէտ առաջիկայութեան քո, եւ պահպանութեամբ հրեշտակաց քոց սրբոց՝ որք շուրջ են զինեւ:

Կ ԱՅԵ+ՀԱՅԻ ՊՈՒ:

Քանզի յիշերով իմ, Տէր, զմեծալսի չարչապանս քո, մատչիմ ի մեղան քո՝ թէպէտ եւ մեղաւոր գորով, մատուցանել քեզ զպատարագս, զոր դու հաստանեցեր, եւ հրամայեցեր առնել ի յիշատակս քո՝ վասն մերց փրկութեան: Աղաւեմ, Տէր բարձրեալ, ընկալ զսա վասն եկեղեցւոյ սրբոց քո, եւ վասն ժո-

զովրդեանս՝ զոր ստացար արեամբ
քով։ Եւ զի զմեղաւորս ընդ
քեզ եւ ընդ ժողովուրդս քո այս
միջնորդ լինել կամեցար, թէպէտ
եւ յանձին խմում զբարեաց գոր-
ծոց ինչ հանդէս ոչ ծանիցես,
գեթ զպաշտօն հաւատացեալ
անտեսութեանս մի արացես ան-
տես. եւ մի անարժանութեամբս
իմով ընդունայն լիցի գին փրկու-
թեան նոցա, որոց զոհդ կենարար
հաճեցար լինել ի փրկութիւն։
Եւ եւս յառաջ բերեմ, Տէր, ե-
թէ հայեացիս հաշտ ակամբ՝ զտա-
ռապանս ռամկաց, զվտանգս ժո-
ղովրդոց, զէեծութիւնս գերելց,
զթշուառութիւնս որբոց, զկա-
րիս պանդիստաց, զկարօտութիւն
տկարաց, զլքումն հիւանդաց,
զվհատութիւն ծերոց, զշառա-
չանս մանկանց, զուխտս կուսա-
նաց, եւ զողըս այրեաց։

Ե հինգշաբեն։

Քանզի դու, Տէր, ողորմիս ա-
մենեցուն, եւ ոչ գարշիս յումեքէ՝
զոր արարեր։ Յիշեա թէ զինչ
եմք. դու ես հայր մեր, դու Աս-
տուած մեր. մի ի սպառ բարկա-
նար մեղ, եւ մի արգելուր ի մէնջ
զբազում ողորմութիւն զթու-
թեան քո։ Օի ոչ առ արդարու-
թեանց մերոց արկանեմք զգութ-
մեր առաջի քո, այլ վասն բա-
զում զթութեան քո։ Տարձ ի
մէնջ, Տէր, զանօրէնութիւնս մեր,
եւ վառեա ի մեզ մարգասիրա-
պէս զհուր Հոգւոյն սրբոյ։ Հան
ի մարմնոյ մերմէ զաիրտ քարեղէն,
եւ տուր մեզ զսիրտ մարմնեղէն,
որով զքեզ սիրեսցուք, քեզ
փափաքեայուք, քեւ բերկրես-
ցուք, քեզ հետեւեսցուք, եւ
քեւ զմայլեսցուք։ Հայցեղք, Տէր,
ի մարդասիրութենէդ քումէ,

նայեաց քաղցրութեամբ յուխսա
հաւատացելոց քոյ, որը դէտ
ակն ունին պաշտամանց անու անդ
քում սրբոյ, եւ զի մի ուրուք
ընդունայն լիցին պարատանք,
կամ հայցուածք ի գերեւ ելա-
նիցեն, որ Տէր ուսո մեղ զա-
զօթս՝ որոց ունին մատուցանել
եւ զթութեամբ լսել ախորժես:

ՅԱՅԻՆ ԱՅԻ:

Եւ եւս հայցեմք ի քէն Տէր,
Հայր սուրբ, վասն հոգւոց հաւա-
տացեալ ննջեցելոց, որպէս զի ե-
ղեցի նոցա խորհուրդս այս մեծ
աստուածպաշտութեան ի փը-
կութիւն, յառողջութիւն, ի
խնդութիւն եւ ի հանդիսա:
Տէր Աստուած իմ, եղեցի նոցա
այսօր մեծ եւ ամենառատ խրախ-
ճան ի քէն ի կենդանի հացէդ,
որ իջեալ յերկնից տաս կեանս

աշխարհի ։ ի սուրբ եւ ի պատու-
ական մարմնոյ գառինդ անապա-
տի, որ բառնաս զմեզս աշխարհի,
որ ի սուրբ եւ ի հրաշափառ ար-
գանդէ երանու հւոյ կուսին Մա-
րիամու առեալ է եւ ի Հոգւոյն
սրբոյ յղացեալ, եւ յաղբերէ ան-
տի գթութեան որ գեղարդեամբ
զինաւորին յամենասուրբ կողէ
քումէ բղևեաց. զի անտի կազ-
դուրեալք եւ յագեալք եւ սփո-
փեալք յօրհնութիւն եւ ի փառս
քո զուարձասցին: Հայցեմ, Տէր,
ի քումէ մարդասիրութենէդ.
իջէ լիութիւն օրհնութեան քո,
եւ սրբագործութիւն աստուա-
ծութեան քո ի վերայ հային
զոր հանդերձեալ եմք քեզ քա-
հանայագործել: Խջէ, Տէր, եւ
աներեւոյթ եւ անհասանելի մեծ-
վայելը ութիւն Հոգւոյդ քում
սրբոյ, որպէս երբեմն յողջա-
կէզս նախահարցին, որ զպատա-

բագս մեր մարմին եւ արիւն քո
արասցէ, եւ ուսուսցէ ինձ անալւ-
ժան քահանայիս պաշտել զա-
հաւոր խորհուրդս սրբութեամբ
սրտի, եւ յորդութեամբ արտա-
սուաց, պատկառանօք եւ զո-
ղութեամբ, որպէս զի հաճու-
թեամբ եւ մարդասիրապէս ըն-
կալցիս զպատարագս ի ձեռաց ի-
մոց ի փրկութիւն ամենայն կեն-
դանեաց եւ ննջեցելոց:

Ի ՀԱՅ ԱՐՄԱՆ:

Եւ եւս հայեմ ի քէն Տէր,
վասն սուրբ խորհրդոյ մարմնոյ եւ
արեան քո, զոր հանապազօք յե-
կեղեցւոջ քում ճաշակեմք եւ
ըսպեմք, որով լուացեալ սրբ-
իմիմք, եւ միոյ գերագոյն աստուա-
ծութեանն լինիմք բաժանորդ.
սուրբ ինձ զառաքինութիւնս քո
սուրբ, որովք լցեալ ուղիղ մտօք

մատեայց ի սեղան քո, որպէս զի
եղիցին ինձ երկնային խորհուրդքս
ի փրկութիւն եւ ի կեանս: Քանի-
զի զու ասացեր սուրբ եւ ամէն-
օրհնեալ բերանով քո. Հայն
զոր ես տաց՝ մարմին իմ է, վասն
կենաց աշխարհի: Ես եմ հայն
կենդանի, որ յերկնից իջեալ. ե-
թէ ոք ուախցէ ի հացէ յայս-
մանէ, կեցցէ յաւիտեան: Հայ
քաղցրաճաշակ, առողջացո դքիմն
սրտի իմոց, զի ճաշակեցից զքաղ-
ցրութիւն սիրոյ քո, եւ ապաքի-
նեա յամենայն ախտից, զի բաց
ի քէն ոչնչ այլ քաղցրութեան
առից զճաշակ: Հայ գերամաքուր՝
առ ամենայն ցանկութիւն բաւա-
կան, եւ առ ամենայն հանգեր-
ձանս ճաշակաց, որ կերակրես
զմեզ հանապազ, եւ մնաս ի
քեզ յաւետ անակառ. հասուա-
տեսցի քեւ սիրս իմ, եւ քաղ-
ցրութեամբ ճաշակաց քոյ լիսացի
6*

անձն իմ։ Ճաշակէ զքեղ հրեշտակն լի բերանով։ Ճաշակեսցէ զքեղ մարդս անմաքուր ըստ չափու պատշաճի իւրոյ, զի մի նըթթիցի ի ճանապարհի՝ սովին թռշակաւ կազդուրեալ։ Հաց սուրբ, հաց կենդանի, հաց անապականն որ իջեալ յերինից տաս կեանս աշխարհի։ Եկի սիրտ իմ, եւ սրբեա զիս յամենայն պղծութենէ մարմնոյ եւ հոգւոյ։ Մուտ ի հոգի իմ, բժշկեա եւ սրբեա զիս նելքոյ եւ արտաքոյ։ Տէր ապաւէն եւ հանապաղորդ փրկութիւն հոգւոյ եւ մարմնոյ իմյ։ Հալածեա յինէն Տէր զդարանակալ թշնամիս իմ։ մերժեսցին յերեսաց զօրութեանքո, զի ներքոյ եւ արտաքոյ քեւ պատապարեալ, ուղեղ գնացիւք ժամանեցից յարքայութիւն քո, ուր ոչ ի խորհուրդս, որպէս զարդիս, այդէմանդիման տեսցուք զքեղ,

յորժամ տացես ի ձեռս զթադաւորութիւնն Աստուծոյ եւ չօր, եւ եղեցիս Աստուած ամենայն յամենայնի։ Վանզի յայնժամ յագեցուսցես զիս առ ի քէն սքանչելի յագմանի, որպէս զի մի քաղցեայց եւ մի ծարաւեցայց յաւիտեան։ Որ ընդ չօր եւ ընդ չոգւոյդ սրբոյ կենդանի ես եւ թագաւորես յաւիտեանս յաւիտենից։ ամէն։

Ս. Ա. Ք. Ե. Պ.:

Եմենակալ Աստուած յաւիտենական, ահաւասիկ մատչիմ առ խորհուրդ միաձնի քո Տեառն մերոյ Յիսուսի Վրիստոսի։ Մատչիմ որպէս Հիւանդ առ բժիշկն կենդանութեան, որպէս զանմաքուր առ աղքիւրն ողօրմութեան, որպէս զաշացու առ լոյն յաւերժականն պայծառութեան, որպէս

զաղքատ եւ զանանի առ Տէրն
երկնի եւ երկի: Եւ արդ հայ-
ցիմ ի լիութենէ անբաւ առա-
սութեան քո. առողջացո զշիւ-
անգութիւնա, լուս զանանքրու-
թիւնա, լուսաւորեա զիուրու-
թիւնա, ճոխացո զանանկութիւնա,
զդեցո զմերկութիւնա: Որպէս զի
զհացն հրեշտակաց, զթագտորն
թագտորաց, եւ զՏէրնաերանց,
պատկառանօք եւ խոնարհու-
թեամբ, զդշմամբ եւ եռանդիւ-
սիրոյ, մաքրութեամբ եւ հաւա-
տով, առաջազրութեամբ եւ
մասզրութեամբ այնպէս ընկա-
րաց, որպէս անկ է փրկութեան
անձինիմյ: Պազատիմ առ քեզ՝
շնորշեա ինձ մի միայն զուրու-
նեան մարմնոյ եւ արեան ընդու-
նել զխորհուրդ, այլ եւ զիսկու-
թիւն եւ զլօրութիւն նորա: Տուր
ինձ, բարեզութ, զառ ի կուսեն
Պարիամաց առեալ զմարմին մի-

ածնի քո Տեառն մերոյ Յիսուսի
Քրիստոսի այնպէս ընդունել, որ-
պէս զի արժանի եղէց ընդ խոր-
հրդական մարմնոյ նորա միանալ,
եւ խառնել ի թիւս անդամոց
նորա: Հայր մարդասէր, պար-
զեւեա ինձ զսիրելի քո զԱրդի,
զոր այժմ ի ճանապարհի ընդ
քօրով ունիմ ընդունել՝ յապացն
զէմանդիմն յաւէտնկատել. որ
ընդ քեզ, եւ ընդ Հոգւոյդ սրբ-
ոց կինդանի է եւ թագտորէ
յաւիտեանս յաւիտենից. առն:

Ա. Թագու. Ակու:

ՅԵՏ ՊԱՏՇՈՒՑԳԻ

ԳՐՀԱՆԱՄ զքէն, Տէր սուրբ,
Հայրամենակալ, Վատուած յաւ-
իտենական, որ զմեղուցեալ եւ
եւ զանարժան ծառայս քո ոչ
յինոց արդեանց, այլ արժանաւ-
որելով ողորմութեան քո յա-
գեցուցեր պատուական մարմնով
եւ արեամբ Որդւոյ քո Տեառն
մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի: Եւ
արդ աղաչեմ, մի լիցի սա ինձ
պարտաւորութիւն ի պատիժ,
այլ միջնորդ փրկարար ի քաւու-
թիւն. զէն հաւատոյ, եւ վահան
բարեւէր կամայ: Յիսուսից իմոց
բուժումն, ցանկութեան եւ տրո-
փանաց մերժումն. սիրոյ եւ համ-
բերութեան, խոնարհութեան եւ
հնազանդութեան, եւ ամենայն
առաքինութեանց ամումն. ի

դարանսկալութեանց թշնամեաց
իմոց երեւելեաց եւ աներեւ-
ութից անվկանդ պաշտպանու-
թիւն, շարժմանց իմոց մարմնաւ-
որաց եւ հոգեւորաց կատա-
րեալ անդորրութիւն, ի քեզ
Ճշմարիադ Վատուած անքակ մի-
այրութիւն, եւ ելից իմոց եր-
ջանիկ կատարած: Եւ հայցեմ
այնմ անճառ ուրախութեան կոչ-
նոյդ արժանի առնել զմեղաւորս,
ուր ընդ Որդւոյ քո եւ Հոգւոյդ
սրբոյ սրբոյ քոյ լոյս ես Ճշմարիա,
եւ յագուրդ աննիազ, եւ ուրա-
խութիւն անզրառ, եւ բերկու-
թիւն անսպառ, եւ երանութիւն
կատարեալ ի Քրիստոս Յիսուս
ի Տէր մեր, որում վայելէ փառք,
իշխանութիւն եւ պատիւ, այժմ
եւ միշտ եւ յաւիտեանս յաւի-
տենից. ամէն:

Օ անձառելի ողորմութիւն քո,
Տէր Յիսուս Քրիստոս, խոնար-
հեալ աղաչեմ, զի այս խորհուրդ
մարմնոյ եւ արեան քո՝ զոր անար-
ժանա ընկալայ, լեցի ինձ քառու-
թիւն յանցանաց, զօրութիւն
վհասութեան, ամրութիւն յա-
մենայն ի վիշտա կենցաղոյս, ըն-
դունելութիւն թողութեան,
հաստատութիւն շնորհաց, դեղ
կինաց, յիշատակ քոց չարչարա-
նաց, հզօրիչ տկարութեան եւ
պաշար իմոյ պանդխառութեան:
Ի գնալ իմում առաջնորդեացէ,
ի մօլորեն դարձուացէ, ի դառ-
նան ընկալցի, ի ասյթաքեն լեցի
ձեռնոտու, յանկանեն կանդնեացէ,
եւ ի հանապազորդեն առաջնոր-
դեացէ ի փառս: Ով բարձրեալդ
Վասուած, երանաւէտներկայու-
թիւն մարմնոյ եւ արեան քո շր-
ջեացէ զքիմն սրափի իմոյ բաց ի
քէն ոչինչ քաղցրութիւն ճա-

շակել, ոչինչ գեղ սիրել, ոչինչ
անարժան սէր խնդրել, ոչինչ
միմիթարութեան ցանկալ, ոչինչ
ըերկրութիւն ընդունել, ոչինչ
պատույ ի խնդիր լինել, յոչինչ
անգթութենէ երկնչել, որ կեն-
դանի ես, եւ թագաւորես ընդ
օր եւ սուրբ Հոգւոյն. ամէն:

Ա. Թող. Ակուկ:

Սղամեմ զքեզ, քաղցրագութ
Տէր իմ Յիսուս Քրիստոս, չար-
շարանք քո լեցի ինձ զօրութիւն
ամրացուցիչ եւ հզօրիչ, վէրք քո
լեցին ինձ կերակուր եւ ըմպելի,
կերակրել նոքօք, արբենալ եւ
զմայլել: Զօղումն արեան քո լեցի
ինձ լուացումն ամենայն յանցա-
նաց իմոյ: Մահ քո լեցի փառք
մշտնջենաւոր: Եշ ի սոսին լեցի
ինձ սփոփումն, ցնծութիւն, ա-
ռողջութիւն եւ քաղցրութիւն.

որ կենդանի ես, եւ թագաւորես
ընդ Հօր, եւ ընդ սուրբ Հոգւոյդ.
ամէն:

Տէր Յիսուս Քրիստոս, հայր
քաղցրագութ, աղաչեմ զքեղ,
վասն սիրոյ խնդութեանն՝ զոր
խնդաց մայր քո սիրելի, յորժամ
երեւեցար նմա յամենասուրբ գի-
շերի զատկին, եւ վասն այնրի խո-
դութեանն՝ յորժամ ետես զքեղ
փառաւորեալ լուսով աստուա-
ծութեան, լուսաւորեա զիս պար-
զեւօք Հոգւոյդ սրբոյ, զի կարօղ
եղեց կատարել զկամն քո զամե-
նայն աւուրս կենաց իմոց: Որ
կենդանի ես, եւ թագաւորես
ընդ Աստուծոյ Հօր յաւիտեանս
յաւիտենից. ամէն:

Հրաշափառ եւ պայծառագոյն
կոյս Մարիամ, մայր Տեառն մե-
րոյ Յիսուսի Քրիստոսի, թա-

դուհի երկնի եւ երկրի, որ զարա-
րիչն ամենայն արարածոյ արժա-
նի եղեր կրել ի քո սուրբ յորո-
վայնի. զորոյ զնոյն Ճշմարիտ մար-
մինն եւ զարիւնն ես անարժանս
առնուլ համարձակեցայ. աղա-
չեմ զքեղ վասն կուսական խո-
նարհութեան քո եւ վասն չար-
չարանայ եւ մահու. նորին որ-
դոյ քո, բարեխօս լինել առ նա
վասն իմ ողօրմելի մեզաւորիս,
զի զորովք ի սուրբ պատարա-
զի նորա անգիտութեամբ, ան-
հոգութեամբ կամ անզգուշու-
թեամբ զանց արարի, ամենա-
սուրբ հայցուածովք քո ներեսցէ
ինձ. ամէն:

Օքհնեալ է Քրիստոս Որդի
Աստուծոյ, որ պատարագեցաւ
այսօր ի մէջ սուրբ եկեղեցւոյ, ասս
եւ ընդ ամենայն տեղիս, Հօր ի

Հաշտութիւն, եւ մեզ ի քառութիւն, եւ ի թողութիւն մեղաց:
Պարզեւեսցէ Վրիհատոս Որդին
Սառուծոյ յամենայն պատարագ մասն եւ ողորմութիւն մեզ,
եւ ծնողաց մերոց, եւ երախտաւորաց ամենեցուն, եւ այնոցիկ որք յանձնեցին մեզ յիշատակել յաղօթս, եւ եւս ամենայն հաւատացելոց՝ կենդանեաց եւ ննջեցելոց:

Եշ ինքն օրհնեալ եղեցի ընդ ուր եւ ընդ սուրբ Հոգւոյն յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն:

Սուրբ Երրորդութիւն ընկալ զպատարագս ընծայեալ քեզ, ի յիշատակ մարմնացելոյ բանին ծննդեան եւ չարչարանացն, յարութեան եւ համբարձման, եւ ի յիշատակ երանուհի կուսին Վարիհամու, երանելի Յովհաննու մկրտչն, եւ սրբոց առաքելոցն պետրոսի եւ Պօղոսի, եւ սրբոց:

Հօն մերոյ Գրիգորի Առաւորչին, եւ ամենայն սրբոց. եւ նոքաբարեխօսեացին վասն մեր եւ վասն ծնողաց մերոց, եւ երախտաւորացն ամենեցուն, կամ որք յանձնեալ են ի յաղօթս մեր, լցի մասն ի պատարագէս մերմէ: Եւ դու, Տէր Յիսուս, ընկալցի զմնդրուածս մեր. եւ քեզ փառք հանդերձ Հարբ, եւ սուրբ Հոգւովդ յաւիտեանս. ամէն:

Առաջնա 14.

Օրհնեցից զՏէր յամենայն ժամ, յամենայն ժամ օրհնութիւն նորա ի բերան իմ:

Ի Տէր պարծեսցի անձն իմ. լուիցին հեղք, եւ ուրախ եղեցին:

Մեծ արարէք զՏէր ինեւ. եւ բարձր արացուք զանուն նորա ի միապին:

Խնդրեցի ի Տեառնէ, եւ լու-

առ ինձ. յամենայն նեղութենէ,
իմի փրկեաց զիս:

Մատիք առ Տէր եւ առէք
զլոյս. եւ երեսք ձեր մի ամաշեսցեն:

Այս աղքատ կարգաց առ Տէր,
եւ Տէր լուաւ սմա. յամենայն
նեղութենէ սորա փրկեաց զսա:

Բանակը հրեշտակաց Տեառն
շուրջ են զերկիւղածովք իւլովք,
եւ սպահեն զնոսա:

Ճաշակեցէք եւ տեսէք՝ զի
քաղցր է Տէր. երանեալ է այլ՝
որ յուսաց ի նա:

Երկերուք ի Տեառնէ ամենայն
առլրբք նորա. զի ոչ է ինչ պա-
կասութիւն երկիւղածաց նորա:

Մեծամեծք աղքատայան եւ
քաղցեան, բայց ոչք ինզրեն զՏէր
մի սպահանցի ինոցանէ ամենայն
բարութիւն:

Եփայք, որդեակը իմ, եւ լու-
արուք ինձ. եւ զերկիւղ Տեառն
ուսուցից ձեզ:

Ով է մարդ որ կամի զկեանս,
եւ սիրէ զաւուրս իւր տեսանել
ի բարութեան:

Լուցո զլեզու քո ի չարութե-
նէ. եւ շրթունք քո մի խօսեսցին
զնենգութիւն:

Խոտորեաց ի չարէ, եւ արա
զբարի. խնդրեա զխաղաղութիւն,
եւ երլթ զշեա նորա:

Վշք Տեառն ի վերայ արդարոց,
եւ ականջք նորա ի վերայ արօ-
թից նոցա:

Երեք Տեառն ի վերայ չարա-
գործաց. սատակել յերկրէ զշե-
շտակս նոցա:

Կարդացին արդարքն առ Տէր,
եւ Տէր լուաւ նոցա. յամենայն
նեղութենէ նոցա փրկեաց զնոսա:

Մերձ է Տէր առ այնոսիկ որք
մաշեալ են սրախք. եւ զխնարհս
հոգեով կեցուցանէ:

Բազում նեղութիւնք են ար-
դարոց. յամենայնէ փրկէ զնոսա

Տէր, եւ պահէ զամենայն ոսկերս
նոցա, եւ մի ինոցանէ մի փշեսցի:

Վահ մեղաւորին չափ է. բայց
զք ատեն վարդարն, զդջասցին:

Փրկէ Տէր զանձնս ծառայից
իւլոց. մի զզջասցին ամենեքեան
զիք յուսացեալք են ի նա:

Ապագան ճիշտ.

Օրհնեա անձն իմ զՏէր. օրհնեցից զՏէր ի կեանս իմ, սազմոս ասացից Աստուծոյ իմոյ մինչեւ եմ ես:

ՈՒ յուսայք միշտանս եւ մի
յորդիս մարդկան, զի ոչ գոյ փըս-
կութիւն ի նոսա:

Ելցէ հողի ի նոցանեւ, եւ
գարձայն անդրէն ի հող. եւ
յախմ աւուր կորիցեն ամենայն
խօսքուրոք նոցա:

Երանի ազգի որոյ Տէր Եւ-

տուած Յակոբայ օգնական նորա,
եւ յոյն նորա ի Տէր Սատուած է:

Որ արար զերկինս եւ զերկիր,
զծով եւ զամենայն որ է ի նոսա:

Ապահով զջշմարտութիւն յաւ-
խտեան, եւ առնէ իրաւունս զըր-
կելոց:

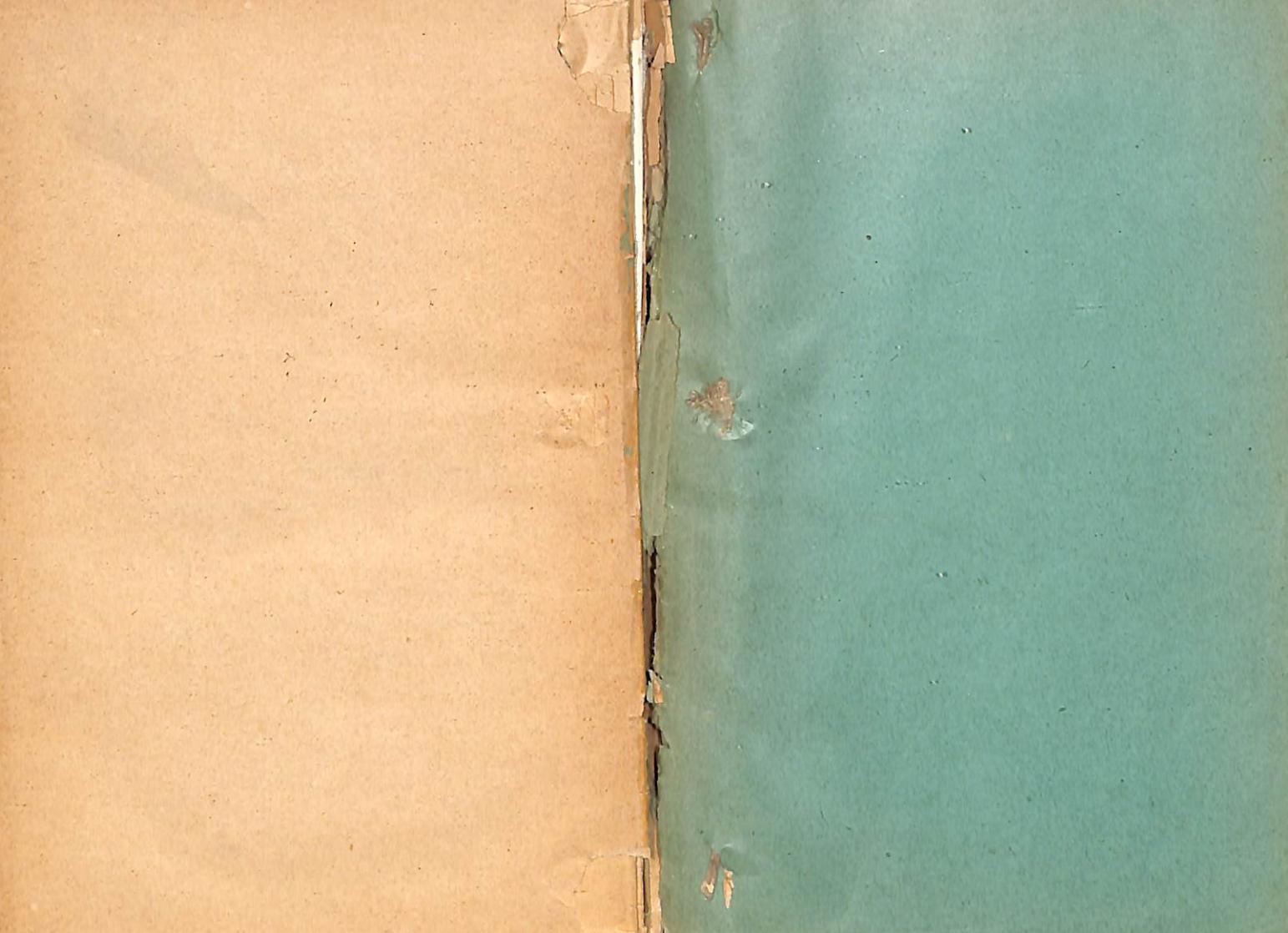
Տայ հաց քաղցելոց, եւ արձակէ զկապեալս Տէր:

Տէր բանայ զաշս կուրաց, եւ
կանգնէ զզլորեալս Տէր:

Տէր սիրէ զարդարս, Տէր պահէ զարդարնդուխսս, զորքս եւ զայրիս ընդունի Տէր, եւ զջանապարհս ամբարշտաց կորուսանէ:

Թագաւորեսցէ Տէր յաւի-
տեան. Աստուած քո Ոիսն յազ-
գէ մինչեւ յազգ:

50

50

2509

ՀՀ Ազգային գրադարան

NL0029552

2430